

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY MIEDŹNO

**ZAŁĄCZNIK NR 1
DO UCHWAŁY NR /2016
RADY GMINY MIEDŹNO Z DNIA 2016 R.**

Miedźno, luty 2016 r.

Spis treści

WPROWADZENIE	5
1. Podstawowe informacje. Tryb opracowania.	6
2. Powiązania polityki przestrzennej samorządu terytorialnego z polityką przestrzenną województwa	8
3. Podstawa opracowania studium	10
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	11
1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu	12
1.1. Podstawowe informacje o gminie Miedźno	12
1.2. Dotychczasowe zagospodarowanie terenu	13
1.3. Wykaz obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego	14
1.4. Uzbrojenie terenu	15
2. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony	21
3. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska	26
3.1. Warunki geologiczno – inżynierskie	26
3.2. Budowa geologiczna utworów powierzchniowych	27
3.3. Gleby	27
3.4. Wody	28
3.5. Klimat	30
3.6. Rolnicza przestrzeń produkcyjna	31
3.7. Leśna przestrzeń produkcyjna	32
3.8. Walory przyrodniczo – krajobrazowe	34
3.9. Zagrożenia, zanieczyszczenia i degradacja środowiska przyrodniczego	36
4. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	38
4.1. Rys historyczny	38
4.2. Zasoby środowiska kulturowego	39
5. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia	49
5.1. Struktura ludności	49
5.2. Opieka medyczna i socjalna	49
5.3. Oświata i wychowanie	49
5.4. Kultura i sztuka	50
5.5. Obiekty sakralne	51
5.6. Sport	51
5.7. Turystyka i rekreacja	51
6. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludzi i mienia	53
7. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy Miedźno	55
8. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów	56
9. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych	57
10. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych	58
11. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych	59
11.1. Udokumentowane złoża kopalin	59

11.2. Zasoby wód podziemnych	60
12. Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych	62
13. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno - ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami	63
13.1. Sieć drogowa	63
13.2. Zaopatrzenie w wodę	64
13.3. Odprowadzanie ścieków	65
13.4. Odprowadzanie wód deszczowych	65
13.5. Elektroenergetyka.	65
13.6. Zaopatrzenie w ciepło	67
13.7. Zaopatrzenie w gaz sieciowy	68
13.8. Telekomunikacja	68
13.9. Gospodarka odpadami	68
14. Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych	69
15. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej	70
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	71
1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów	72
2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone z zabudowy	75
2.1. Wytyczne określania wymagań dotyczących parametrów i wskaźników urbanistycznych w planach miejscowych	75
2.2. Tereny wskazane do wyłączenia spod zabudowy	79
3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego. Wytyczne określania zasad ochrony w planach miejscowych.	81
4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. Wytyczne określania w planach miejscowych zasad wynikających z potrzeb ochrony zabytków i parków kulturowych	89
5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Wytyczne określania w planach miejscowych wykorzystania i rozwoju potencjału już istniejących systemów oraz koordynacji lokalnych i ponadlokalnych zamierzeń inwestycyjnych.	92
5.1. Komunikacja	92
5.2. Infrastruktura techniczna	93
6. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym	98
7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego oznaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1	100
8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz obszary przestrzeni publicznej.	101
9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne	102
10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	103
10.1. Obszary, w których planuje się zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.	104
10.2. Tereny rolne	105

10.3. Tereny trwałych użytków zielonych	106
10.4. Tereny leśne, zadrzewień i przeznaczone do zalesienia	107
11. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią i narażone na osuwanie się mas ziemnych	109
12. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny	109
13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 z późn. zm.)	109
14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji	110
15. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych	111
16. Inne obszary problemowe	111
UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ I SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM	112
1. Uzasadnienie przyjętych rozwiązań i synteza ustaleń projektu studium. Wpływ uwarunkowań, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy, na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego gminy.	113
2. Polityka funkcjonalno - przestrzenna	114
3. Interpretacja zapisów ustaleń studium	115

WPROWADZENIE

1. Podstawowe informacje. Tryb opracowania.

Głównym zadaniem studium jest określenie polityki przestrzennej gminy, wpisanej w politykę przestrzenną państwa oraz ogólnych kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego gminy. Studium ma za zadanie także sformułowanie lokalnych uwarunkowań, celów i programów rozwoju, dzięki czemu staje się ono dokumentem wytyczającym ogólną politykę przestrzenną gminy, a jednocześnie posiada charakter wytycznych do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Określona w studium polityka przestrzenna jest zgodna z zasadami ustanowionymi przepisami prawa i uwzględnia w zagospodarowaniu gminy:

- dotychczasowe przeznaczenie, zagospodarowanie i uzbrojenie terenu,
- stan ładu przestrzennego i wymogi jego ochrony,
- walory krajobrazowe, stan środowiska przyrodniczego oraz wymagania jego ochrony,
- warunki i jakość życia, ochronę zdrowia oraz bezpieczeństwa ludności i mienia,
- potrzeby i możliwości rozwoju gminy,
- stan prawny gruntów,
- występowanie obiektów i terenów chronionych na podstawie odrębnych przepisów,
- występowanie udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych,
- występowanie terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych,
- stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodnościekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami,
- zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych,
- wymagania dziedzictwa kulturowego i dóbr kultury,
- walory ekonomiczne przestrzeni i prawo własności,
- potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa.

Zgodnie z art. 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, studium uchwała Rada Gminy. Nie jest ono aktem prawa miejscowego, ale zawarte w nim i uchwalone przez Radę Gminy zasady polityki przestrzennej winny być wiążące dla Wójta Gminy i wszystkich jednostek organizacyjnych działających na terenie gminy. Jest to więc ważny akt władczy, w którym Rada Gminy bezpośrednio wpływa na działania całego swojego aparatu wykonawczego.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zawiera:

- tekst,
- planszę „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”,
- planszę „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego”.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego powstało w oparciu o następujące akty prawne:

- ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 7 maja 2004 r. w sprawie sposobu uwzględniania w zagospodarowaniu przestrzennym potrzeb obronności bezpieczeństwa państwa,
- przepisy odrębne.

Niniejsze opracowanie stanowi zmianę obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno z późniejszymi zmianami. Pierwsza edycja studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania

przestrzennego gminy, została opracowana w oparciu o art. 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 1999 r. Nr 15 poz.1 39, z późn. zm.) i została przyjęta przez Radę Gminy Miedźno uchwałą Nr 25/VII/99 z dnia 1999 r. Rada Gminy Miedźno Uchwałą Nr 309/XLII/2010 z dnia 28 maja 2010 r. przystąpiła do zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno.

O potrzebie przystąpienia do zmian w studium zdecydowały przede wszystkim wyniki prac przeprowadzonych w trakcie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego uchwalonego, wskazujące na konieczność wyznaczenia w granicach gminy nowych terenów inwestycyjnych, a także na konieczność dostosowania ustaleń studium do obowiązujących przepisów oraz do zaistniałych zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy.

Przedmiotem niniejszej zmiany studium jest:

- 1) zmiana studium o ustalenia mające na celu jego dostosowanie do aktualnego stanu prawnego i występujących uwarunkowań, a w szczególności:
 - a) aktualizacja danych statystycznych zawartych w studium,
 - b) aktualizacja informacji o dotychczasowym zagospodarowaniu i przeznaczeniu terenów,
 - c) uaktualnienie i uzupełnienie zapisów dotyczących obiektów i obszarów chronionych na podstawie przepisów odrębnych,
- 2) zmiana kierunków zagospodarowania przestrzennego wyodrębnionych obszarów.

2. Powiązania polityki przestrzennej samorządu terytorialnego z polityką przestrzenną województwa.

Wójt Gminy Miedźno, sporządzając studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, ma obowiązek uwzględnienia ustaleń strategii rozwoju województwa zawartych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa. Uwzględniane są zamierzenia w zakresie ponadlokalnych inwestycji komunalnych i rządowych związanych z zagospodarowaniem terenów.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego jest podstawą formułowania zasad realizujących politykę przestrzenną województwa i organizujących jego strukturę przestrzenną, w sposób uwzględniający założenia polityki przestrzennej państwa, określone w dokumencie pt. „Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju” oraz tworzy warunki przestrzenne do realizacji ustaleń strategii rozwoju województwa, przedstawionych w dokumencie pt. „Strategia rozwoju województwa śląskiego na lata 2000 - 2015”.

Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju stanowi podstawę systemu aktów planistycznych kraju, będąc tym samym najważniejszym dokumentem strategicznym, kształtującym politykę przestrzenną, sporządzanym obligatoryjnie dla całego jego obszaru. Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju, przyjęta w grudniu 2011 r., definiuje wizję Polski w 2030 r., jako kraju o ugruntowanych warunkach trwałego i zrównoważonego rozwoju, dobrze zagospodarowanego, sprawnie zarządzanego i bezpiecznego. Stan ten ma być rezultatem procesów gospodarczych, społecznych, przestrzennych oraz cywilizacyjnych. Cechą kraju ma być spójność społeczno - gospodarcza i terytorialna – silne regiony, których rozwój oparty będzie na endogenicznym potencjale i przewagach konkurencyjnych, i które kreować mają ogólnokrajowe impulsy rozwojowe, przyczyniając się do osiągania celów ogólnych polityki regionalnej i przestrzennej.

Wizja Polski w 2030 r. opiera się na pięciu pożądanym cechach przestrzeni: konkurencyjności i innowacyjności, spójności wewnętrznej, bogactwie i różnorodności biologicznej, bezpieczeństwie oraz ładzie przestrzennym.

W planie zagospodarowania przestrzennego województwa stworzono wizję przyszłości przestrzeni województwa, proponując rozwijanie się „zwycięskich dziedzin i lokalizacji”, wspierając strategię „inwestowania w sukces”, promowanie działań w sektorach innowacyjnych, promowanie idei metropolii, wielofunkcyjności, spójności i synergii. Plan zakłada takie podejście do zarządzania przestrzenią, które pozwoli na pozyskiwanie niezbędnych funduszy na realizację inwestycji pomocnych w dążeniu województwa śląskiego do osiągnięcia:

- trwałej i wysokiej konkurencyjnej pozycji jako jednego z kilku centrów rozwoju cywilizacyjnego Polski XXI wieku, ważnego i atrakcyjnego regionu Środkowej Europy,
- wizerunku regionu o przestrzennych warunkach realizujących zasady zrównoważonego rozwoju, sprawiedliwości i efektywności oraz bezpieczeństwa,
- przestrzeni o wysokich walorach estetycznych architektury i krajobrazu oraz indywidualnym wyrazie, czerpiących z dziedzictwa przyrody i kultury.

Wizja ta ma być osiągalna po spełnieniu wyznaczonych w planie sześciu głównych celów, wywodzących się z priorytetów „Strategii rozwoju województwa śląskiego na lata 2000 - 2015”.

Są nimi:

- Dynamizacja i restrukturyzacja przestrzeni województwa
- Wzmocnienie funkcji węzłów sieci osadniczej
- Ochrona zasobów środowiska, wzmocnienie systemu obszarów chronionych i wielofunkcyjny rozwój terenów otwartych
- Rozwój ponadlokalnych systemów infrastruktury
- Stymulowanie innowacji w regionalnym systemie zarządzania przestrzenią

- Rozwój współpracy międzyregionalnej w zakresie planowania przestrzennego.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego został uchwalony Uchwałą Nr II/21/2/2004 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 21 czerwca 2004 r. (Dz. Urz. Województwa Śląskiego Nr 68, poz. 2045) i zmieniony uchwałą Nr III/56/2010 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 22 września 2010 r. (Dz. Urz. Województwa Śląskiego Nr 237, poz. 3534).

Zgodnie z planem województwa gmina Miedźno jest położona w strefie wielofunkcyjnej, o charakterze rolniczo - mieszkaniowym (uzupełniającą rekreacyjno - leśnym), z lokalnymi ośrodkami aktywizującymi rozwój lokalny. Strefa ta jest ukierunkowana na pobudzenie rozwoju społeczno - gospodarczego i zmniejszenie dysproporcji w warunkach życia w regionie.

Z przyjętych w planie celów i kierunków polityki przestrzennej oraz działań, dla rozwoju gminy podstawowe znaczenie mają:

kierunki i działania celu 1 - dynamizacja i restrukturyzacja przestrzeni województwa:

- wspieranie tworzenia warunków przestrzennych rozwoju przedsiębiorczości,
- stymulowanie wielofunkcyjnego rozwoju obszarów,
- poprawa dostępności komunikacyjnej do korytarzy transportowych i węzłów sieci osadniczej,
- rozwój zagospodarowania turystycznego i rekreacyjnego, w tym w otoczeniu miejskiej aglomeracji (rozwój turystyki pieszej, rowerowej, uwzględnienie planów ochrony parków krajobrazowych, rezerwatów przyrody),
- eliminowanie kolizji między działalnością gospodarczą i rozwojem osadnictwa a środowiskiem (rozwój osadnictwa w sąsiedztwie wykształconych jednostek osadniczych; usuwanie barier infrastrukturalnych; ograniczanie nowej działalności stanowiącej poważne zagrożenie dla środowiska przyrodniczego),
- ochrona przed hałasem (uznawanie za dopuszczalny poziom hałasu taki, który pośród różnych rodzajów użytkowania danego terenu dopuszczalny poziom hałasu ma najniższy),
- rozwój rolnictwa ekologicznego i promującego agroturystykę (utrzymanie gruntów w kulturze rolnej, wspieranie niskotowarowych gospodarstw rolnych oraz rozwoju agroturystyki),
- wzmocnienie ekonomicznej siły i żywotności strukturalnie słabych obszarów wiejskich (utrzymanie minimalnego poziomu usług na terenach słabo zaludnionych, poprawa powiązań komunikacyjnych wsi z ośrodkami obsługi, promowanie zagospodarowania rekreacyjno - turystycznego) oraz wielofunkcyjny rozwój wsi (różnicowanie działalności gospodarczej, lokalizowanie przetwórstwa spożywczego);

kierunki i działania celu 3 - ochrona zasobów środowiska, wzmocnienie systemu obszarów chronionych i wielofunkcyjny rozwój terenów otwartych:

- ochrona powietrza (redukowanie emisji komunalnej; wprowadzanie proekologicznych źródeł ciepła; wykorzystywanie energii ze źródeł odnawialnych),
- ochrona wód (uregulowanie gospodarki ściekowej, likwidacja źródeł zanieczyszczeń),
- ochrona gleb o najwyższej wartości bonitacyjnej oraz gleb pochodzenia organicznego,
- ochrona terenów wzdłuż cieków wodnych (ochrona systemów melioracyjnych, poprawa stanu sanitarnego wód, zakaz zabudowy naturalnych terenów zalewowych, w tym w obrębie dolin rzecznych),
- ochrona terenów leśnych (ograniczenie przeznaczenia gruntów leśnych, na których prowadzona jest gospodarka leśna, pod zainwestowanie; zwiększenie różnorodności gatunkowej, różnowiekowości lasów oraz poprawa ich stanu zdrowotnego),
- utrzymanie powiązań ekologicznych i przeciwdziałanie degradacji struktury ekologicznej,

- utrzymanie istniejących obszarów i obiektów objętych prawnymi formami ochrony przyrody oraz ochroną lasów,
- eliminowanie kolizji między działalnością gospodarczą i rozwojem osadnictwa a środowiskiem (rozwój osadnictwa w sąsiedztwie wykształconych jednostek osadniczych; usuwanie barier infrastrukturalnych; ograniczanie nowej działalności stanowiącej poważne zagrożenie dla środowiska przyrodniczego),
- zalesianie, zadrzewianie lub tworzenia skupień roślinności i sieci powiązań z istniejącymi kompleksami leśnymi na gruntach rolnych o niekorzystnych warunkach dla produkcji rolnej);

kierunki i działania celu 4 - rozwój ponadlokalnych systemów infrastruktury:

- modernizacje i remonty sieci wodociągowej oraz stacji uzdatniania wody,
- budowa, rozbudowa i modernizacja systemów kanalizacji sanitarnej i oczyszczalni ścieków,
- rozwój małej retencji, w tym: budowa nowych zbiorników oraz remonty istniejących,
- prowadzenie gospodarki odpadami (m.in. selektywna zbiórka odpadów komunalnych),
- rozwój systemów energetycznych i rozbudowa systemu gazowniczego, w zależności od rozwoju rynku gazu oraz wyników analiz wykazujących techniczne i ekonomiczne możliwości rozbudowy sieci,
- promowanie produkcji „czystej” energii, w tym ze źródeł odnawialnych.

3. Podstawa opracowania studium.

Podstawę prawną przystąpienia do opracowania „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno” jest art. 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz Uchwała Rady Gminy Miedźno Nr 309/XLII/2010 z dnia 28 maja 2010 r. o przystąpieniu do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno w granicach administracyjnych gminy.

UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu

1.1. Podstawowe informacje o gminie Miedźno

Gmina Miedźno położona jest w północnej części województwa śląskiego, zajmuje powierzchnię 113,17 km², liczy ok. 7,5 tys. osób.

Gmina podzielona jest na 10 sołectw:

Miedźno, Miedźno - Dębiniec, Kołaczkowice Duże, Kołaczkowice Małe, Mokra, Ostrowy, Borowa, Władysławów, Wapiennik, Izbiska, i liczy 11 miejscowości (wraz z przysiółkami): Miedźno (Debiniec, Kolonia Miedźno, Miedźno Stare, Doły), Kołaczkowice (Wiktorów), Mokra, Ostrowy, Mazówki, Rywaczki, Nowy Folwark, Izbiska, Borowa (Sowiocha), Władysławów (Suchany, Bujeczko, Marianów), Wapiennik (Golczewo).

Gmina Miedźno jest gminą wiejską, położoną w powiecie kłobuckim. Graniczy:

- od wschodu z gminą Mykanów; granica przebiega pomiędzy kompleksem leśnym położonym w gminie Miedźno, a doliną rzeki Kocinki (dopływu rzeki Warty),
- od północnego wschodu z gminą Brzeźnica Nowa: granica przebiega pomiędzy kompleksem leśnym położonym w gminie Miedźno, a doliną rzeki Kocinki,
- od północy z gminą Popów: granica przebiega korytem rzeki Liswarty, wzdłuż linii kolejowej oraz dzieli tereny leśne położone na terenach obu gmin,
- od zachodu z gminą Opatów: granica przebiega pomiędzy terenami leśnymi gminy Miedźno,
- od południa z gminą Kłobuck: granica przebiega pomiędzy terenami leśnymi położonymi w obu gminach. W zachodniej części gminy Kłobuck położone jest miasto Kłobuck stanowiące siedzibę gminy miejsko-wiejskiej Kłobuck. Miasto Kłobuck jest także siedzibą powiatu.

Przez teren gminy przebiega droga wojewódzka 491, łącząca drogę krajową 42 w Raciszynie pod Działoszynem z drogami krajowymi 43 i 46 w Częstochowie oraz droga wojewódzka 492, łącząca drogę wojewódzką 483 w Ważnych Młynach z drogą krajową 46 w Blachowni.

Gmina zaliczana jest do terenów wiejskich. Ze względu na:

- długotrwały proces odchodzenia od produkcji rolnej, jako podstawowej dziedziny gospodarki i odejście od rolnictwa jako podstawowego źródła utrzymania ludności,
- położenie w zasięgu oddziaływania Częstochowy,
- wielkość terenów leśnych i rozwój funkcji rekreacyjnej,

gminę można również zaliczyć do gmin wielofunkcyjnych, o funkcji dominującej rolniczo-mieszkaniowej z uzupełniającymi funkcjami: produkcyjną i leśno - rekreacyjną.

Do głównych czynników rozwoju gospodarczego gminy należy zaliczyć:

- 1) potencjał ludnościowy,
- 2) położenie w sąsiedztwie Częstochowy,
- 3) powiązania komunikacyjne (drogi wojewódzkie łączące z: Częstochową, Kłobuckiem, Działoszynem, drogi powiatowe, linie kolejowe łączące ze: Śląskiem i Wybrzeżem),
- 4) korzystne warunki dla rozwoju mieszkalnictwa, działalności gospodarczej i rolnictwa.

Do innych elementów wiążących gminę z terenami otaczającymi są:

- 1) uzbrojenie o znaczeniu ponadlokalnym (linia elektroenergetyczne),
- 2) powiązania przyrodnicze (rzeki: Liswarta, Kocinka, Biała Oksza, kompleksy leśne, korytarze ekologiczne, w tym o znaczeniu regionalnym),
- 3) położenie w obszarze głównych zbiorników wód podziemnych – w utworach górnej jury (nr 326 - Częstochowa E).

1.2. Dotychczasowe zagospodarowanie terenu

W strukturze użytkowania gruntów gminy Miedźno należy wyróżnić:

- a) tereny użytków rolnych,
- b) lasy i zadrzewienia,
- c) tereny zainwestowane i inne.

Podstawową funkcją użytkowania terenów, ze względu na powierzchnię terenów, jest rolnictwo. Ma ono jednak malejące znaczenie, przede wszystkim ze względu na istniejący na części gminy rozłóg i klasę gruntów rolnych - niekorzystne dla kontynuowania produkcji rolnej (grunty rolne są odłogowane i ulegają szybkiej renaturalizacji).

Grunty leśne i zadrzewione zajmują znaczący obszar. W sposób znaczący zwiększa się powierzchnia gruntów zadrzewionych (w granicach odłogowanych gruntów rolnych).

Wśród terenów zainwestowanych dominują tereny wykorzystywane na cele mieszkaniowe, w tym tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy zagrodowej. Stosunkowo nieduża jest powierzchnia terenów związanych z produkcją. Wśród terenów wykorzystywanych na cele usługowe dominują usługi publiczne (szkoły, remizy strażackie, boiska) oraz handel. Gmina Miedźno, jako obszar o charakterze typowo rolniczym, cechuje się niskim poziomem przedsiębiorczości. Na terenie gminy istnieje około 514 podmiotów gospodarczych, z czego 37 należy do sektora rolnictwa. Tereny upraw znajdują się w centralnej części gminy, a tereny leśne stanowiące ok 42% jej powierzchni dominują we wschodniej, północno - wschodniej i zachodniej jego części. 166 podmiotów należy do sektora przemysłu i budownictwa. 289 podmiotów stanowią usługi. Ośrodki produkcyjne i zabudowa usługowa występują przede wszystkim w Miedźnie a na terenach wiejskich reprezentowana jest głównie przez niewielkie obiekty handlowe. W przeważającej części są to małe, kilkusobowe firmy. Rynek pracy tworzy kilkanaście małych i średnich przedsiębiorstw, jednostki handlowe i usługowe oraz jednostki administracyjne samorządu terytorialnego.

Funkcją uzupełniającą w gminie jest rekreacja. Wzdłuż północnej granicy gminy biegnącej korytem rzeki Liswarty, w malowniczej dolinie rzeki otoczonej lasami sosnowymi powstały zespoły chaotycznej zabudowy rekreacyjnej.

Główne przedsiębiorstwa działające na terenie gminy:

1. MADERPOL Cichoń M., Mokra 372, 42-120 Miedźno – kasacja, złomowanie pojazdów, skup metalu, skup złomu, skup surowców wtórnych
2. ZDAMPOL Sp. z o.o - hurtownia olejów, smarów, Mokra 344, 42-120 Miedźno - Dębiniec
3. PPHU ORION - rozlewnia syropów glukozowych Mokra
4. WOLMAR PPUH, Mokra 74, 42-120 Miedźno - balustrady i poręcze ze stali nierdzewnej
5. PPHU Ecochem Ranko Saczek, Kołaczkowice 116, 42-120 Miedźno - chemia gospodarcza i środki czystości
6. Betoniarstwo Ryszard Dądela, ul. Turystyczna 61, Władysławów, 42- 120 Miedźno
7. Pamar, ul. Turystyczna 159, Władysławów, 42-120 Miedźno
8. Drew-mik P. Mikołowski, ul. Turystyczna 140, Władysławów, 42- 120 Miedźno
9. GS „Samopomoc chłopska” Piekarnia, ul. Leśna 11, 42-120 Miedźno
10. STOLJAN Zakład Produkcyjno – Usługowy, ul. Leśna 3, 42-120 Miedźno
11. GS „Samopomoc chłopska”, ul. Częstochowska 30, 42-120 Miedźno
12. Stacja paliw A.D Chajdas, ul. Częstochowska 15, 42-120 Miedźno
13. Centrum ogrodnicze PPHU ZDZISŁAW Zdzisław Freus, ul. Częstochowska 13, 42-120 Miedźno
14. Brukarstwo Adam Sieja, ul. Wyzwolenia 88, 42-120 Miedźno
15. Tartak Edward Szymocha, ul. Wyzwolenia 104, 42-120 Miedźno
16. GRAND PRIX Przemysław Puchała F-P- M Import -Export, ul. Częstochowska 16

- 42 - 120 Miedźno - sklep ogólnospożywczy, skład opału, usługi
17. AGROS Skład materiałów budowlanych, ul. Ogrodowa 4, 42-122 Ostrowy nad Olszą
 18. FHU BŁACH POL, ul. Brzozowa 6, 42-122 Ostrowy nad Okszą - wytwarzanie produktów przemiału zbóż
 19. Składy drzewne Eksport-Import, ul. Zakładowa 10 b, 42-122 Ostrowy nad Okszą
 20. Skład Opału Lasota Stanisław, ul. Sportowa 40, 42-122 Ostrowy nad Okszą
 21. Gospodarstwo Agroturystyczne POD ŻA GLAMI, 42-122 Ostrowy nad Okszą
 22. PRYBUD s.c., ul. Władysława Jagiełły, 42-120 Miedźno
 23. F.M. „FLORPOL Łukasz Konieczny, ul. Władysława Jagiełły 23 a, 42- 120 Miedźno

1.3. Wykaz obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Rady Gminy Miedźno podjęła następujące uchwały:

28 września 2007 r.:

- Uchwała Nr 83/XII/2007 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zlokalizowanych wokół zbiornika wodnego " Ostrowy " w gminie Miedźno,
- Uchwała Nr 84/XII/2007 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w miejscowości Miedźno - tereny położone na wschód od drogi położonej na wschód od drogi wojewódzkiej D-491,
- Uchwała Nr 85/XII/2007 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w miejscowości Miedźno w rejonie ulic: Częstochowskiej i Konopnickiej.
- Uchwała Nr 86/XII/2007 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w miejscowości Mokra.
- Uchwała Nr 87/XII/2007 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w miejscowości Mokra.
- Uchwała Nr 88/XII/2007 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszary leśne położone w północno - wschodniej części gminy Miedźno wraz z osadą leśną Nowy Folwark.

17 kwietnia 2008 r. :

- Uchwała Nr 138/XIX/2008 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w sołectwie Ostrowy.
- Uchwała Nr 139/XIX/2008 w sprawie przestrzennego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w miejscowości Mazówki w rejonie ulic: Zakładowej i Granicznej.
- Uchwała Nr 140/XIX/2008 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar w miejscowości Władysławów.
- Uchwała Nr 141/XIX/2008 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar położony w miejscowościach: Miedźno, Kołaczkowice, Wapiennik i Izbiska - tereny położone na zachód od drogi wojewódzkiej D-491.
- Uchwała Nr 142/XIX/2008 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar w miejscowościach: Wapiennik i Kołaczkowice.
- Uchwała Nr 143/XIX/2008 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar w miejscowości Borowa.
- Uchwała Nr 144/XIX/2008 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego wyodrębnione obszary położone w miejscowości Borowa przeznaczone dla lokalizacji zabudowy mieszkaniowej.

Plany odnowy miejscowości.

Plan odnowy miejscowości zostały uchwalone dla 3 miejscowości gminy Miedźno – Borowa,

Izbiska, Kołaczkowice, Miedźno, Mokra, Ostrowy nad Okszą, Wapiennik, Władysławów. Dokumenty zostały sporządzone na lata 2009-2015. Plany odnowy miejscowości zostały opracowane w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013. Plany odnowy miejscowości zakładają realizację wielu działań ze sfery społeczno - kulturowej i gospodarczej życia mieszkańców. Celem planowych zadań i przedsięwzięć jest przede wszystkim:

- kształtowanie pozytywnego wizerunku wsi poprzez modernizację i rozwój lokalnej infrastruktury społecznej, kulturalnej i sportowo-rekreacyjnej,
- rozwój i rozbudowa infrastruktury technicznej,
- stworzenie warunków do samorealizacji dzieci i młodzieży oraz stymulowanie aktywności zawodowej mieszkańców.

W związku z realizacją określonych zadań, w planach odnowy zostały wyszczególnione wspólne cele strategiczne dla wyżej wymienionych miejscowości, do których należą m.in.:

- budowa placów zabaw,
- doposażenie ogólnodostępnych świetlic dla dzieci i młodzieży
- budowa kanalizacji sanitarnej,
- poprawa spójności komunikacyjnej poprzez budowę dróg i chodników,
- organizacja festynów integracyjnych i promujących walory sołectw.

1.4. Uzbrojenie terenu

Zaopatrzenie w wodę

Według stanu na dzień 31.12.2013 r. na terenie Gminy Miedźno łączna długość czynnej sieci rozdzielczej wodociągowej wynosiła 128,61 km. W roku 2012 jej długość zwiększyła się o 0,38 km. Gęstość sieci wodociągowej w gminie wynosi 113,44 km/100 km². Łącznie, do sieci wodociągowej podłączonych jest 2147 budynków, z czego 1946 to budynki mieszkalne. Do 2011r. ilość obiektów przyłączonych do sieci wodociągowej wzrosła o 41 obiektów, z czego 22 stanowią budynki mieszkalne. Budynki mieszkalne zaopatrzone w instalację wodociągową stanowią 97,3 % wszystkich obiektów.

Wszystkie miejscowości na terenie Gminy Miedźno posiadają sieć wodociągową administrowaną przez PWiK w Częstochowie, oprócz miejscowości Mokra, która posiada własne ujęcie wody i własną sieć wodociągową. Zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego ujęcia wód znajdują się również w Kołaczkowicach i w Borowej. Uwarunkowania przyrodnicze, a szczególnie warunki hydrologiczne i hydrogeologiczne sprawiły, że omawiany rejon jest bogaty w wody dobrej jakości. Źródłem zasilania sieci wodociągowej są wody podziemne pochodzące z:

- ujęcia Łobodno – gmina Kłobuck,
- 2 studni głębinowych w miejscowości Mokra II.

Ponadto na terenie gminy znajdują się studnie głębinowe w Wapienniku (3 otwory) i studnia głębinowa Rywaczki. Studnie te w chwili obecnej nie są eksploatowane, lecz stanowią swoistą rezerwę.

Odprowadzanie ścieków

Według stanu na dzień 31.12.2013 r. na terenie Gminy Miedźno łączna długość zbiorczej sieci kanalizacyjnej wynosi 37,96 km. W roku 2012 jej długość zwiększyła się o 4,5 km. Gęstość sieci kanalizacyjnej w gminie wynosi 32,36 km/100 km². Łącznie do sieci kanalizacyjnej jest przyłączonych 2 028 budynków, z czego 924 stanowią budynki mieszkalne. Skanalizowane budynki mieszkalne stanowią 44,6 % wszystkich obiektów. Zbiorcza sieć kanalizacyjna działa na terenie 6 z 10 sołectw, w tym 2 sołectwa są tylko częściowo skanalizowane.

Ścieki ze zbiorczej sieci kanalizacyjnej są dostarczane do jedynej, istniejącej na terenie gminy oczyszczalni ścieków, zlokalizowanej w Ostrowach nad Okszą. Przepustowość oczyszczalni wynosi 500 m³/dobę, docelowo powinna wynosić 1 000 m³/dobę. W okresach bezopadowych do oczyszczalni jest dostarczane maksymalnie 380 m³/dobę, a w okresach

opadowych wzrasta maksymalnie do 517 m³/dobę. Średnia wartość wydajności działającej oczyszczalni to 1 529 RLM.

W ciągu roku oczyszczalnia oczyszcza 79,6 tys. m³ ścieków komunalnych. Dodatkowo, poza działającą zbiorczą siecią kanalizacyjną w gminie funkcjonują 103 indywidualne wiejskie oczyszczalnie ścieków, oddane do eksploatacji w 2013 r. w liczbie 77.

Pozostałe gospodarstwa gromadzą ścieki sanitarne w zbiornikach bezodpływowych - okresowe wywożenie do oczyszczalni ścieków.

Na terenie gminy występuje sieć **kanalizacji deszczowej**.

Elektroenergetyka.

Źródła zasilania w energię elektryczną

Na terenie Gminy Miedźno nie ma zlokalizowanej żadnej stacji elektroenergetycznej WN/SN oraz nie przebiegają żadne napowietrzne linie elektroenergetyczne 110 kV.

Zlokalizowane są następujące obiekty elektroenergetyczne będące w eksploatacji Poleskie Sieci Elektroenergetyczne – Południe S.A.:

- linia 400 kV relacji Dobrzeń - Trębaczew,
- linia 400 kV relacji Joachimów - Trębaczew,
- w okolicy miejscowości Kolonia Miedźno linie łączą się w linię dwutorową 400kV Dobrzeń-Trębaczew, Joachimów - Trębaczew.

Zasilanie odbiorców na terenie Gminy Miedźno odbywa się sieciami średnim o napięciu 15 kV oraz sieciami niskiego napięcia 0,4 kV, które zasilane są ze stacji elektroenergetycznych WN/SN zlokalizowanych poza terenem gminy. Ponadto istnieją powiązania sieci na średnim napięciu między stacjami transformatorowymi, które mogą być odpowiednio konfigurowane w zależności od układu awaryjnego sieci.

Linie średniego napięcia

Długość linii średniego napięcia (SN) na terenie Gminy Miedźno wynosi 50,3 km, w tym:

- sieć prowadzona drogą powietrzną wynosi 47,7 km,
- sieć kablowa 2,6 km.

Na liniach średniego napięcia (SN) 15 kV, występują rezerwy przesyłowe, które umożliwiają pokrycie wzrostu zapotrzebowania na energię elektryczną. Stan sieci w zakresie średnich napięć jest dobry.

Linie niskiego napięcia

Długość linii niskiego napięcia (nN) na terenie Gminy Miedźno wynosi 105,6 km, w tym:

- sieć prowadzona drogą powietrzną wynosi 90,7 km,
- sieć kablowa 14,9 km.

Stacje transformatorowe

Na terenie Gminy Miedźno usytuowanych jest 48 stacji elektroenergetycznych.

Roczne zużycie energii elektrycznej na terenie Gminy Miedźno dla odbiorców na niskim napięciu wynosi ok. 2 763 MWh/rok.

Zaopatrzenie w gaz sieciowy

Gmina Miedźno nie jest zgazyfikowana. Mieszkańcy korzystają z gazu bezprzewodowego, dostarczanego w butlach.

Gospodarka odpadami

Gospodarowanie odpadami jest prowadzone na nowych zasadach ustalonych w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r, poz. 21) i ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r., poz. 391, z późn. zm.).

Zgodnie z planem gospodarki odpadami dla województwa śląskiego 2014 gmina wchodzi w skład regionu I, dla którego obsługi wyznaczono:

- a) instalację do mechaniczno - biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych w Sobuczynie,
- b) sortownie odpadów komunalnych w: Sobuczynie oraz w Konopiskach i Zawierciu,
- c) składowisko odpadów w Sobuczynie oraz składowiska w: Konopiskach, Zawierciu, Lipiu Śląskim i Koszęcinie.

Paliwa płynne i stałe

W granicach gminy obecnie funkcjonuje kilka niewielkich stacji benzynowych i LPG.

Dystrybucją paliw stałych (węgiel, koks, miał) zajmują się podmioty gospodarcze, zlokalizowane w poszczególnych miejscowościach gminy.

Telekomunikacja

Poziom telefonizacji jest wysoki. Gmina korzysta z centrali telefonicznych. Na terenie gminy istnieje kilka stacji telefonii komórkowej.

Sieć drogowa

Podstawowe połączenia o znaczeniu regionalnym stanowią drogi wojewódzkie.

Droga wojewódzka nr 491 (DW491) – droga wojewódzka łącząca drogę krajową 42 w Raciszynie pod Działoszynem z drogami krajowymi 43 i 46 w Częstochowie. Przebiega przez województwo łódzkie i województwo śląskie. Wraz z drogą wojewódzką 486 jest częścią alternatywnej dla DK43 trasy o zbliżonej długości.

Droga wojewódzka nr 492 (DW492) – droga wojewódzka w południowej części województwa łódzkiego i północnej części województwa śląskiego, łącząca drogę wojewódzką 483 w Ważnych Młynach z drogą krajową 46 w Blachowni. W ciągu drogi, pomiędzy wsiami Ostrowy nad Okszą i Łobodno znajduje się drogowy odcinek lotniskowy Ostrowy. Odcinek ma długość 2200 m i szerokość 10 m.

Lokalne połączenia są zapewnione przez dobrze rozbudowaną sieć dróg powiatowych i gminnych. Drogi gminne przebiegające przez tereny zabudowane mają nawierzchnię utwardzoną, pokrytą asfaltem. Wzdłuż większości dróg gminnych brak utwardzonych poboczy.

Stosunkowo mała jest ilość chodników zlokalizowanych w pasach drogowych, szczególnie w granicach terenów wiejskich; chodniki są zlokalizowane głównie w centrach większych miejscowości.

W granicach gminy wyznaczono szlaki rowerowe przebiegające po drogach bocznych, gruntowych i leśnych.

Na terenie gminy funkcjonuje komunikacja publiczna prowadzona przez PKS oraz firmy prywatne.

Obszar gminy położony jest z dala od dużych aglomeracji miejskich, ale posiada z nimi dogodne połączenia komunikacyjne, co sprawia, że stanowi bazę wypadową dla mieszkańców Górnego Śląska i nie tylko.

Wieś gminna Miedźno od stolicy województwa, miasta Katowice, oddalona jest o ok. 96 km i ośrodka powiatowego, miasta Kłobuck - 10 km. Inne ośrodki miejskie powiązane komunikacyjne z Miedźnem to: Częstochowa - 22 km, Radomsko - 41 km, Bełchatów – 70 km, Lubliniec – 49 km, Wieluń – 46 km i Krzepice 20 km.

Wykaz numerów dróg gminnych w województwie śląskim

Numer drogi	Nazwa miejscowości	Opis przebiegu drogi o nadanym numerze
656001 S	Mokra	DP 2023 S, ul. bez nazwy, przebiegająca przez miejscowość

		Mokra I część zachodnia
656002 S	Mokra	DP 2023 S, ul. bez nazwy, przebiegająca przez miejscowość Mokra I część wschodnia
656003 S	Mokra	DP 2023 S, ul. bez nazwy, przebiegająca przez miejscowość Mokra II
656004 S	Mokra	Mokra II działka dr – 342/2, droga bez nazwy, przebiegająca przez tereny rolne i las (granica z gminą Popów)
656005 S	Mokra	DP 2023 S, ul. bez nazwy, przebiegająca przez miejscowość Mokra III
656006 S	Wapiennik	DP 2022 S, ul. Wołyńska, ul. Golczewska (cała)
656007 S	Wapiennik, Izbiska	DP 2022 S, droga bez nazwy, przebiegająca przez sołectwa Wapiennik i Izbiska (DW 491 ul. Częstochowska)
656008 S	Wapiennik,	DP 2022 S, ul. Wołyńska, ul. Majowa
656009 S	Wapiennik, Miedźno	DP 2022 S. ul. Wołyńska, ul. Akacjowa
656010 S	Wapiennik, Miedźno, Kołaczkowice	DW 491, ul. Częstochowska, ul. gen. Juliana Filipowicza + ul. Wiktorowska + ul. bez nazwy, przebiegająca przez miejscowość Kołaczkowice Małe
656011 S	Izbiska	DW 491, ul. Częstochowska, ul. bez nazwy, przebiegająca przez miejscowości Izbiska Duża
656012 S	Miedźno, Izbiska	DW 491, ul. Częstochowska, ul. Marii Konopnickiej + ul. bez nazwy, przebiegająca przez miejscowość Izbiska Małe
656061S	Miedźno, Wapiennik, Kołaczkowice	ul. gen. Juliana Fiipowicza; droga bez nazwy, przebiegająca przez sołectwa Miedźno, Wapiennik i Kołaczkowice; granica z gminą Kłobuck
656013 S	Miedźno	DP 2027 S, droga bez nazwy, (cała) DP 2028 S ul. Wyzwolenia)
656014 S	Kołaczkowice	DW 491, ul. Częstochowska, ul. bez nazwy, przebiegająca przez miejscowość Kołaczkowice Duże
656015 S	Kołaczkowice	Działka dr – 409 w Kołaczkowicach, droga bez nazwy pomiędzy Kołaczkowicami Małymi, a Kołaczkowicami Dużymi
656016 S	Miedźno	DP 2022 S, ul. Ułańska, ul. gen. Juliusza Rómmla
656017 S	Miedźno	DW 491, ul. Częstochowska, ul. Bolesława Prusa (cała), ul. Władysława Jagiełły
656018 S	Miedźno	DW 491, ul. Częstochowska, ul. Henryka Sienkiewicza
656019 S	Miedźno	DW 491, ul. Częstochowska, droga bez nazwy
6560 20 S	Miedźno	DP 2027 S, ul. Władysława Jagiełły, ul. Elizy Orzeszkowej (cała)
6560 21S	Miedźno	DW 491, ul. Częstochowska, droga bez nazwy, DP 2027 S, ul. Władysława Jagiełły
6560 22 S	Miedźno	DP 2027 S, ul. Władysława Jagiełły, ul. Ogrodowa (cała) + ul. Polna
6560 23 S	Miedźno	ul. Władysława Jagiełły, ul. Kazimierza Wielkiego

6560 24 S	Miedźno	DW 491, ul. Częstochowska, ul. Juliusza Słowackiego (cała) DP 2027 S, ul. Władysława Jagiełły
6560 25S	Miedźno	DP 2027 S, ul. Władysława Jagiełły, ul. Ogrodowa (cała) + ul. Polna (od Ogrodowa do DP 2028 S ul. Wyzwolenia), (DP 2028 S, ul. Wyzwolenia)
6560 26 S	Miedźno	ul. Wyzwolenia, ul. Dębowa (cała) + ul. Sosnowa (cała), DW 491, ul. Częstochowska
6560 27 S	Miedźno	DW 491 ul. Częstochowska, ul Łąkowa (cała), ul. Dębowa
6560 28 S	Miedźno	DW 491 ul. Częstochowska, ul Księżycowa (cała), DP 2028 S ul. Wyzwolenia
6560 29 S	Miedźno	DW 491, ul. Częstochowska, ul. Słoneczna (cała), ul. Szkolna
6560 30 S	Miedźno	ul. Słoneczna, ul. Gwiazdna (cała), ul. Szkolna
6560 31 S	Miedźno	DP 2028 S, ul. Wyzwolenia, ul. Szkolna (cała),
6560 32S	Miedźno	ul. Księżycowa, ul. Sportowa (cała), wjazd na stadion sportowy
6560 33 S	Miedźno, Władysławów	ul. Władysława Jagiełły w Miedźnie, droga bez nazwy, przebiegająca przez sołectwa Miedźno i Władysławów, DP 2027 S, ul. Turystyczna we Władysławowie
6560 34 S	Władysławów	DP 2027 S, ul. Turystyczna, ul. Bujecka (cała), koniec zabudowy
6560 35 S	Władysławów	ul. Bujecka, ul. Leśna (cała); koniec zabudowy
6560 36 S	Władysławów	DP 2017, ul. Turystyczna, ul. Akacyjowa (cała), ul. Nadrzeczna
6560 37 S	Władysławów	ul. Nadrzeczna, ul. Sosnowa (cała);
6560 38 S	Władysławów	ul. Nadrzeczna, ul. Wrzosowa (cała)
6560 39 S	Borowa, Władysławów	DP 2027 S, ul. Turystyczna, droga bez nazwy, przebiegająca przez sołectwa Borowa i Władysławów
6560 40 S	Borowa	DP 2027 S, droga bez nazwy
6560 41 S	Borowa,	Działka dr. 738, droga bez nazwy, koniec zabudowy
6560 42 S	Borowa,	DP 2027 S, droga bez nazwy, działka dr -1258
6560 43 S	Borowa, Ostrowy nad Okszą	DP 2027 S, droga bez nazwy w sołectwie Borowa + ul. Zadworna w Ostrowach nad Okszą (cała), ul. Tadeusza Kościuszki
6560 44 S	Ostrowy nad Okszą	Działka dr – 735, droga bez nazwy w sołectwie Borowa + ul. Kasztanowa w Ostrowach nad Okszą (cała), DW 492, ul. Brzeźnicka
6560 45 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Zadworna, ul. Tęczowa (cała) + droga bez nazwy, DP 2028 S
6560 46 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Kasztanowa, ul. Lipowa (cała) + droga bez nazwy, lasy państwowe
6560 47 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Kasztanowa, ul. Sportowa (cała) + droga bez nazwy przez miejscowości Mazówki, koniec zabudowy

6560 48 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Sportowa, ul. Akacyjowa (cała), DW 492, ul. Brzeźnicka
6560 49 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Kasztanowa, ul. Tartakowa (cała), ul. Akacyjowa
6560 50 S	Ostrowy nad Okszą	DW 492, ul. Brzeźnicka, ul. Zakładowa (cała), DP 1027 S
6560 51	Ostrowy nad Okszą	ul. Szkolna, ul. Parkowa (cała), ul. Zakładowa
6560 52 S	Ostrowy nad Okszą	DW 492, ul. Brzeźnicka, ul. Szkolna (cała), ul. Zakładowa
6560 53 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Zakładowa, ul. Graniczna (cała), ul. Topolowa
6560 54 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Zakładowa, ul. Słoneczna (cała), ul. Graniczna
6560 55 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Zakładowa, ul. Topolowa (cała), ul. Graniczna
6560 56 S	Ostrowy nad Okszą	DP 1027 S, ul. Brzozowa (cała), ul. Leśna
6560 57 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Brzozowa, ul. Rakowska (cała) + ul. Leśna od ul. Rakowskiej do DP 1026 S, ul. Częstochowska, DP 1026 S, ul. Częstochowska.
6560 58 S	Ostrowy nad Okszą	DW 492, ul. Tadeusza Kościuszki, ul. Ogrodowa (cała) + Łąkowa, DP 1026 S, ul. Częstochowska
6560 59 S	Ostrowy nad Okszą	ul. Topolowa, droga bez nazwy, prowadząca do i po miejscowości Rywaczki, DW 492
656 060 S		DW 492, droga bez nazwy (cała), granica lasu

Sieć kolejowa

Podstawowe połączenia o znaczeniu regionalnym stanowi linia kolejowa nr 131 Tczew – Chorzów Batory, mająca znaczenie krajowe, stanowiąca odcinek linii AGC i AGTC oraz kolejowego korytarza transportowego (nr CE - 65). Komunikacja kolejowa osobowa ma znaczenie marginalne. Na terenie gminy znajduje się stacja kolejowa „Miedźno”.

2. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony

Teren gminy Miedźno jest równinny, niskofalisty; na niewielkich obszarach zróżnicowany wzniesieniami i pagórkami o łagodnych skłonach. Obszar obniża się z zachodu na wschód, osiągając wysokość od ok. 190 m. n.p.m. do ok. 255 m n. p. m.

Charakterystyczne dla ukształtowania krajobrazu są doliny rzek: Liswarty, i Białej Okszy, ze stromymi skarpami, otoczone lasami sosnowymi. Zwarte kompleksy lasów obejmują prawie 1/4 powierzchni gminy, a zwłaszcza jej wschodnią o północno - zachodnią część. Historia osadnictwa na terenie gminy Miedźno sięga zamierzchłych czasów.

Korzystne warunki środowiska naturalnego sprzyjały powstawaniu siedlisk ludzkich. Świadczą o tym cmentarzyska i liczne ślady pierwotnego osadnictwa i działalności człowieka. Zespoły osadnicze kształtowały się przy drogach lub w pobliżu cieków wodnych.

Typowe dla tego terenu układy przestrzenne – rzędówka, zachowały się w układzie ruralistycznym Miedźna i Ostrów.

Do dzisiaj nie zachowały się na terenie gminy przykłady tradycyjnej zabudowy zagrodowej. Pojedyncze obiekty, wpisane do ewidencji zabytków, pochodzą z końca XIX wieku i początków obecnego stulecia. Są to przykłady architektury murowanej (cegła) i drewnianej, lecz znacznie przekształcone, bez wyraźnego detalu i charakterystycznych cech zabudowy siedliska.

O walorach przyrodniczo-krajobrazowych gminy decydują przede wszystkim :

- występujące duże kompleksy leśne, poprzecinane licznymi ciekami wodnymi i śródleśnymi łąkami,
- doliny rzek Liswarty, Kocinki i Białej Okszy,
- zbiornik wodny w Ostrowach,
- obszary objęte ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody: pomniki przyrody – drzewa lub zespoły drzew,
- występujące zabytki (domy drewniane, kościoły, kapliczki),
- występujące w krajobrazie gminy liczne pozostałości zlodowacenia plejstoceniowego; z formami polodowcowymi, wykształcone w postaci wzgórz morenowych, wałów i pagórów kemowych, stoliwa.

Teren gminy nie wyróżnia się ze względu na kształtowanie zabudowy lub jej walory architektoniczne. W granicach gminy występuje zabudowa typowo wiejska, z zabudową tradycyjną (parterową, z poddaszami, z dachami stromymi) oraz z licznymi budynkami murowanymi z 2 połowy XX wieku, stosunkowo wysokimi, często o niskich walorach architektonicznych i niedopasowanymi do otaczającej niskiej, tradycyjnej zabudowy.

Nowa zabudowa często ma charakter rezydencjonalny, cechuje się jednak niezbyt wysoką jakością architektury.

Dominuje zabudowa przyuliczna, w postaci budynków mieszkalnych jednorodzinnych wolno stojących lub zbliżniaczonych.

Część z istniejących elementów zagospodarowania terenu, stanowiących o ładzie przestrzennym gminy, jest chroniona ustawowo. W ustaleniach planów miejscowych wymagane jest stosowanie zasad mających na celu ochronę ładu przestrzennego (w tym kształtowania linii zabudowy, wyglądu budynków, zasad lokalizacji reklam) oraz wprowadzenie ochrony dolin cieków wodnych przed zabudową.

Wieś Miedźno

Wzniesienie: 225,4 - 213 m n. p. m.; deniwelacja względna: 12,4 m.

Rzeźba terenu jest mało zróżnicowana fizjograficznie, występują niewielkie wzniesienia i rynny przepływowe. Przeważają łagodne skłony i wystawa południowa i północna. Użytki rolne oraz lasy wsi położone są w całości na równinie morenowej. Zabudowa wsi częściowo zwarta, częściowo kolonijna. Wieś Miedźno lokowana na prawie czynszowym (pierwszy

dokument datowany jest na 1364 r.) - wieś królewska. W 1425 r. powstaje samodzielna parafia. Dokument z lustracji województwa krakowskiego z 1564 r. mówi, że mieszkało tu 33 chłopów a połowa z nich zajmowała się bartnictwem. Miedźno stanowiło wyposażenie starostów krzepickich. Pod koniec XVIII wieku w Miedźnie znajdował się dwór z zabudowaniami folwarcznymi, kościół pod wezwaniem św. Katarzyny z plebanią i szpitalem, browar z gorzelnią, trzy karczmy i około 100 budynków mieszkalnych. W pobliżu wsi funkcjonowały dwa młyny i wapiennik. W latach 1872 - 77 na miejscu spalonego, wybudowano nowy kościół parafialny. Dobra Miedźna składały się z folwarku Miedźno i Izbiska oraz wsi Miedźno i Borowa (obecnie fragment Kołaczkowic). Mieszkało tu ok. 1300 mieszkańców. W 1889 r. w Miedźnie zlokalizowano urząd gminy i powstała szkoła elementarna. W okresie międzywojennym otwarto siedmioklasową szkołę powszechną. W Miedźnie zachował się układ „rzędówki” (od cmentarza do skrzyżowania z drogą na Borową). Zabudowa wsi - współczesna – bez żadnych cech indywidualnych, które można uznać za typowe dla miejscowości.

Najcenniejsze obiekty wymagające ochrony to cmentarz ze starodrzewem i kościół parafialny na skrzyżowaniu z drogą na Działoszyn.

Kościół zbudowany był przez parafian w latach 1872-1877. W kościele znajduje się neogotycki ołtarz główny z XIX wieku z obrazem barokowym św. Katarzyny Aleksandryjskiej z pierwszej połowy XVIII wieku. Kościół wyposażony jest również w ołtarz boczny p.w. Św. Anny Samotrzeciej z pocz. XX w. i obraz Matki Boskiej Częstochowskiej z 1927 r.. Ponadto znajduje się tu ambona o cechach neobarokowych z przełomu XIX/XX w., chrzcielnica o cechach neogotyckich z XIX/XX w., konfesjonał o cechach neobarokowych z XIX/XX w., trzy feretrony z końca XIX w. i pocz. XX w. o cechach neobarokowych i neogotyckich, polichromia z drugiej połowy XIX w., wykonana przez Szulczyńskiego i Grafa, sceny figuralne wykonane przez S. Wittmana z 1909 r. i dzwon z 1597 r. Bezcenne są również: monstrancja z 1620 r., dzwon z 1597 r., przekazany do kościoła w Borowej, piękne lichtarze oraz zegar na wieży. Wszystkie wymienione obiekty znajdują się w ewidencji zabytków.

Ponadto:

- młyn z 1952 - 1953 roku, przykład zachowanego budownictwa drewnianego i murowanego,
- dom drewniany z początku XX wieku; kryty był gontem obecnie eternitem; dom drewniany, belki, powała, polepa, komin murowany z kamienia;
- dom murowany z końca XIX wieku,
- kapliczka św. Jana, powstała ok.1900 roku; początkowo mała kapliczka murowana ogrodzona płotkiem, zniszczona w 1939 roku przez Niemców - w 1945 roku została wybudowana nowa kapliczka do której wstawiono figurę św. Jana przechowywaną w kościele,
- dom murowany z końca XIX wieku.

Wieś Ostrowy

Wzniesienie: 205 – 227,9 m n. p. m.; deniwelacja względna 22,9 m. Teren wsi jest równiną niskofalistą, zróżnicowaną licznymi wzniesieniami i płytami nieckowatymi dolinami.

Wschodnią część terenu rozcina dolina rzeki Okszy.

Wieś królewska w starostwie krzepickim. Dobra „Ostrowy” obejmowały wieś Ostrowy i Mokrą (pn. część Ostrów) i folwark p.n. Nowy Folwark. W 1874 r. wieś liczyła ok. 800 mieszkańców. Po zachodniej stronie Białej Okszy zachował się układ „rzędówki”.

Zabudowania (architektura w większości współczesna) ciągną się wzdłuż ulic lokalnych.

Za najcenniejszy obiekt można uznać kościół parafialny pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli. Jako dominanta wysokościowa jest elementem orientującym, charakterystycznym dla miejscowości. Budowa rozpoczęta 1937 roku a ukończona 1945 r.

Ponadto:

- dworek myśliwski w Nowym Folwarku z końca XIX wieku; wybudowany

prawdopodobnie przed 1863 rokiem z kamienia, kryty gontem; po uwłaszczeniu w 1971 roku budynek i zabudowania w posiadaniu Nadleśnictwa Kłobuck,

- dom z 1920 roku, drewniany, belki, powała, polepa, komin murowany z kamienia; z boku domu znajduje się obora dla zwierząt,
- trzy krzyże ustawione w celu ochrony mieszkańców Ostrów przed panującą cholera w roku 1867; pobudowano je zaraz po opanowaniu epidemii, aby zapobiec następny, najpierw jako drewniane następnie metalowe.

Wieś Mokra

Wzniesienie: 225 – 252,3 m n.p.m.; deniwelacja względna 27,3 m. Dominuje rzeźba terenu niskofalista o nieznacznym zróżnicowaniu fizjograficznym; występują tu tylko nieliczne, łagodne wzniesienia i rynny przepływowe z łagodnymi skłonami. Najwyższe wzniesienia występują w środkowej części, tworząc garb wododzielny o przebiegu równoleżnikowym oddzielającym dorzecza białej Okszy i Rębielanki. Wieś podzielona jest na trzy kolonie.

Najstarsza część znajdowała się na drodze prowadzącej z Miedźna do Wilkowiecka, posiadała własny kościół parafialny. Pod koniec XIX wieku liczyła 600 mieszkańców i posiadała szkołę początkową. Obecnie zabudowa bez wyróżniających cech, rozwija się wzdłuż dróg lokalnych.

Z dawnego układu pozostała, zachowana do dzisiaj, kaplica św. Szymona i Judy, będąca niegdyś centralną częścią osady. Drewniany zabytek, wybudowany w latach 1708 -1709 przez ks. Ksawerego Lisowieckiego, jako wotum dziękczynne za wydany przez św. Rotę pomyślny wyrok dla konwentu w Kłobucku, który dotyczył egzekcji spod władzy klasztoru krakowskiego. Kościół w Mokrej zawiera w swoim wnętrzu zabytkowy ołtarz neobarokowy z XIX w. z figurami św. apostołów Macieja i Jakuba Młodszego. Wokół kościoła rosną ponad trzystuletnie lipy i dęby. Kościół wpisany do Rejestru Zabytków.

Miejscowość charakteryzuje dominanta pomnika upamiętniającego miejsce i bohaterów jednej z pierwszych bitew kampanii wrześniowej 1939 r., stoczonej między Wołyńską Brygadą Kawalerii pod dowództwem płk. Dypl. Juliana Filipowicza, a IV pancerną dywizją niemiecką. W pobliskiej szkole znajduje się Izba Pamięci poświęcona uczestnikom bitwy, a na ścianie budynku - pamiątkowa tablica. Prochy poległych żołnierzy Wołyńskiej Brygady Kawalerii spoczywają z zbiorowej mogile na cmentarzu w Wapienniku.

Zachowały się przykłady budownictwa drewnianego i murowanego:

- dom murowany z cegły palonej; szacuje się powstanie w latach 1840-1844; belki, deski, podbitka, kryty gontem, potem strzechą; od roku 1990-92 przykryty eternitem,
- dom drewniany z roku 1912, przykryty strzechą, polepą, belki pod stropem.

Wieś Izbiska

Wzniesienie 222 – 230,9 m n.p.m.; deniwelacja względna 8,9 m. Wieś położona na płaskiej równinie, rzeźba terenu mało urozmaicona.

W 1882 r. folwark należący do dóbr Miedźno liczył ok. 100 mieszkańców. Zabudowania ciągnące się wzdłuż drogi biegnącej przez wieś, bez wyraźnych cech architektury lokalnej.

Charakterystyczne obiekty dla miejscowości:

Izbiska Duże

- dom drewniany budowany w okresie międzywojennym, kryty eternitem, wcześniej strzechą,

Izbiska Małe

- kapliczka murowana z początku XX wieku, kilka razy przebudowywana, pierwotnie w kształcie obecnego przedsionka, następnie dobudowano resztę,
- krzyż metalowy z 1945 roku, postawiony przy drodze Częstochowa – Działoszyn w intencji Ryszarda Drosika, który zginął śmiercią tragiczną.

Wieś Suchany

Wzniesienie 205 -215 m n. p. m.; deniwelacja względna 10 m. Krajobraz zróżnicowany. Równina morenowa, rozcięta doliną cieków okresowych, opada łagodnie w kierunku północnym, gdzie urywa się stromą skarpą nad doliną Liswarty.

Osada XVIII - wieczna. Było tu osiedle młyńskie i tzw. pustka. Liczące w 1827 r. ok. 70 mieszkańców. Zabudowa wsi ciągnie się wzdłuż drogi lokalnej, biegnącej równolegle do doliny rzeki.

Wieś Borowa

Wzniesienie 190 – 215,4 m n. p. m.; deniwelacja względna 25,4 m. Dolina Białej okszy dzieli teren wsi na trzy części: zachodnią - pagórkowatą, środkową - stanowiącą dolinę Białej Okszy, wschodnią - równiną. Obszar wsi jest silnie zalesiony. Pojedyncze zagrody powstały na tzw. pustkowiach. Obecna zabudowa, o znacznym rozproszeniu, występuje przy lokalnych drogach.

W miejscowości Borowa zachowały się przykłady budownictwa drewnianego i murowanego oraz kapliczki podtrzymujące wizerunek charakterystycznej wsi polskiej:

- dom drewniany z około 1902 roku, pierwotnie kryty strzechą obecnie eternitem; charakterystyczne dwa wejścia do domu, połowa domu murowana,
- kapliczka przydrożna z wizerunkiem Matki Boskiej Częstochowskiej, nad nią krzyż drewniany,
- krzyż drewniany na rozstaju dróg.

Wieś Kołaczkowice

Wzniesienie 226 - 256 m n.p.m.: deniwelacja względna 30 m. Teren dzieli się wyraźnie na dwie części: część południową, mniej zróżnicowaną fizjograficznie, łagodnie nachyloną w kierunku wschodnim oraz część północną o bardziej zróżnicowanej rzeźbie.

Zabudowania ciągną się wzdłuż dwu równoległych dróg lokalnych, biegnących w dość znacznej od siebie odległości. W 1882 r. Kołaczkowice A liczyły 225 mieszkańców, Kołaczkowice B - 100. Zabudowa rzędowa, z przedogródkami, bez wyraźnych cech architektury lokalnej.

Kołaczkowice Duże

- dom drewniany wybudowany na początku XX wieku, charakterystyczne wejście do domu dzielące dom na dwie części,

Kołaczkowice Duże

- dom, ponad 100 lat, bele drewniane, podłoga drewniana, pod sufitem belki, obecnie kryty papą, przedtem gontem,

Kołaczkowice Duże

- krzyż metalowy postawiony na betonie, na podstawie widnieje data 1889 rok i napis „Jezu ufam Tobie”.

Wieś Władysławów

Wzniesienie: 195 – 205,6 m n.p.m.; deniwelacja względna 10,6 m. Obszar wsi stanowi płaską równinę morenową. Na północy występuje niewielki skrawek doliny Liswarty, ograniczonej wyraźnie zarysowana krawędzią. W obrębie doliny występuje pas terasy zalewowej oraz fragmenty teras wyższych.

Zabudowa ciągnie się wzdłuż drogi lokalnej, prowadzonej równolegle do doliny rzeki. Większość zabudowy przekształcona na cele letniskowe i rekreacyjne.

Zabytki: kościół pw. Św. Antoniego Padewskiego. Kościół został poświęcony i oddany do użytku w 1995 roku. Zachowały się również przykłady budownictwa drewnianego i murowanego.

Władysławów, ul. Bujecka

- dom drewniany, wybudowany na początku 1900 roku; drewniane belki, powała, kryty

słomą; obecnie od roku 1980 pokryty eternitem; w środku polepa (glina), potem drewniane podłogi.

Wieś Wapiennik

Wzniesienie 222-238 m n.p.m.; deniwelacja względna 6,5 m. Obszar wsi stanowi równinę płaską obniżającą się ku dolinie Białej Okszy. Wieś współczesna z początków XX wieku.

Zachowały się liczne przykłady budownictwa drewnianego i murowanego.

Wapiennik, tzw. Wiktorów

- dom drewniany, podłogi drewniane, belki, dach pokryty papą; ponad 100 lat, stan dobry,
- przydrożna Kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanego Poczęcia; obok krzyż metalowy z Jezusem.

Na charakter zagospodarowania wsi znajdujących się na terenie gminy, wpływ ma przede wszystkim dominująca funkcja, tj. produkcja rolnicza. Utworzenie nowych terenów zaspokajających rosnące potrzeby rozwoju siatki osadniczej gminy upatruje się w funkcji mieszkaniowej i rekreacyjno - usługowej.

3. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska

3.1. Warunki geologiczno – inżynierskie

Położenie geograficzne, rzeźba terenu

Gmina położona jest w obrębie Wyżyny Wieluńskiej, rozciągającej się między Wieluniem a Częstochową. Wyżyna Wieluńska stanowi część płyty jurajskiej, która przedłuża się w kierunku południowo – wschodnim, tworząc makroregion Wyżyny Krakowsko - Częstochowskiej. Ponieważ zabudowa jest z innych utworów (lias-dogger), nie posiada tak różnorodnego krajobrazu jak Jura Krakowsko - Częstochowska. Teren jest falisty, w wielu fragmentach płaski, a jego rzędne mieszczą się w granicach od 190,0 m n. p. m. w części północnej do 255,0 m n. p. m. w części południowo-zachodniej.

Wyróżniające się pod względem rzeźby terenu są istniejące doliny rzeczne. Na obszarze gminy brak jest obszarów o najwyższych walorach krajobrazowych, ostańców, głazów narzutowych i wyrobisk, bezwzględnie wymagających objęcia ochroną prawną. Można wyróżnić obszary o najwyższych walorach abiotycznych (dot. to m in. istniejących skarp rzecznych).

Warunki fizjograficzne stwarzające utrudnienia w zagospodarowaniu terenu

Jary i osuwiska

Wzdłuż dolin rzecznych występują jary, brak jest osuwisk. Jary są wykluczone z zainwestowania, ze względu na niekorzystne warunki posadowienia. Konieczność ochrony tych terenów jest uzasadniona również ich wysokimi walorami krajobrazowymi.

Tereny zalewowe

Przez teren gminy przepływa rzeka Liswarta, dla której zostały wyznaczone obszary szczególnego zagrożenia powodzią, na których:

- prawdopodobieństwo wystąpienia jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$),
- prawdopodobieństwo wystąpienia jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$).

Na obszarach tych obowiązują ograniczenia wynikające z przepisów szczególnych. Tylko w szczególnych przypadkach Dyrektor RZGW w Poznaniu, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem oraz nie spowoduje zagrożenia dla jakości wód, w przypadku wystąpienia powodzi, może, zwolnić od zakazów. Na terenie gminy występują również obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,5\%$).

Rzeka Kocinka (km 0-35) oraz rzeka Biała Oksza (km 0-20) zgodnie z wykazem obszarów narażonych na niebezpieczeństwo owodzi wskazanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego (tab. 10.2 Raportu z wykonania wstępnej oceny ryzyka powodziowego, dokument dostępny na stronie www.kzgw.gov.pl w zakładce Materiały informacyjne) zostały zakwalifikowane do opracowania map ryzyka powodziowego w II cyklu planistycznym. Niezależnie od powyższego na terenie gminy występują obszary zagrożone wystąpieniem powodzi lub podtopień nazwane terenami zalewowymi. Przyjęte na nich zakazy, z powodu braku Studium ochrony przeciwpowodziowej oraz map zagrożenia i ryzyka powodziowego w chwili obecnej dla tego obszaru nie będą podlegać ograniczeniom wynikającym z przepisów szczególnych. Przyjęte ograniczenia wynikają z zapisów uchwały zatwierdzającej projekt zmaiiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno.

Tereny podmokłe

Obszary gminy w swej przeważającej części są zaliczane do gleb okresowo lub stale za

suchych, jedynie niewielkie powierzchniowo tereny zaliczane są do podmokłych, nieodpowiednich dla realizacji zabudowy, ze względu na niekorzystne warunki posadowienia i wysoki poziom wód gruntowych. Są to zazwyczaj obszary łąk i pastwisk, położonych wzdłuż istniejących rowów melioracyjnych.

Tereny zmeliorowane

Na obszarze gminy występują tereny zmeliorowane. Lokalizacja zabudowy w granicach tych terenów jest niekorzystna ze względu na wysoki poziom wód gruntowych. Realizacja zabudowy na tych terenach wymaga każdorazowo opracowania projektu przebudowy istniejącego drenażu, w uzgodnieniu z właściwymi terenowo jednostkami odpowiedzialnymi za funkcjonowanie melioracji.

3.2. Budowa geologiczna utworów powierzchniowych

Pod względem geologicznym obszar gminy Miedźno leży w obrębie wyżyny krakowsko – częstochowskiej, będącej częścią składową monokliny śląsko-krakowskiej. Najstarszymi utworami są osady należące do retyko - ilasu, wykształconymi w facji ilasto - łupkowej z przewarstwieniami piasków i piaskowców. Miąższość ich wynosi od 15 m do 50 m. Kompleks osadów doggeru rozpoczynają warstwy kościeliskie wykształcone w formie słabo związanych piaskowców różnoziarnistych z wkładkami gruboziarnistych piasków i żwirów. Warstwy kościeliskie podścielają zasadniczy spągowy poziom rudy i stanowią warstwę przewodnią dla rejonu częstochowskiego. Bezpośrednio na warstwach kościeliskich zalega kompleks iłów rudonośnych dające się wyróżnić cztery poziomy rud. Najwyższe piętro doggeru stanowią utwory keloweju, osiągające miąższość od kilku do kilkunastu metrów. Wykształcone są w postaci piaskowców wapnistych, krzemionkowo - wapnistych z glaukonitem i żyłkami kalcytu. Miąższość doggeru wynosi średnio 200 m. Utwory jury górnej – malmu występują prawie na całym obszarze gminy. Miąższość ich waha się od kilkudziesięciu do kilkuset metrów. Reprezentowane są przez wapienie jamo - szare margliste. W centralnej i południowo - zachodniej części gminy odsłaniają się one na powierzchni wychodni. Utwory czwartorzędowe zalegają bezpośrednio na osadach jury i pokrywają prawie cały obszar gminy. Miąższość ich jest bardzo zmienna i waha się od 3 m do 40 m, zwiększając się w kierunku północnym. Utwory czwartorzędowe cechują się również dużą zmiennością w wykształceniu pionowym. W sekwencji utworów czwartorzędowych wyróżnia się gliny zlodowacenia środkowopolskiego i południowo-polskiego, przedzielone osadami piaszczysto- żwirowymi. Plejstocen na obszarze gminy wykształcony jest głównie w postaci różno - ziarnistych piasków zaglinionych oraz glin zwałowych szarobrunatnych z otoczakami i głazikami skał północnych. Osady holoceniskie głównie mady i piaski rzeczne występują w dolinach rzek: Liswarty i Białej Okszy.

3.3. Gleby

Gleby, które wykształciły się na terenie Gminy Miedźno, są w większości glebami piaszczystymi, okresowo lub stale suchymi, o niskim (rzadziej średnim) stopniu kultury. Tym samym, gleby te są ubogie w próchnicę i składniki pokarmowe i nie są odpowiednie pod produkcję rolną. Grunty klas bonitacyjnych I, II i III a w ogóle nie występują na terenie gminy, grunty klasy III b występują tylko we wsi Mokra, klasy IV a i IV b stanowią razem niecałe 25% ogólnej powierzchni gruntów rolnych, klasy V i VI kolejno 50,3 i 24,7 %. Tym samym, na terenie Gminy Miedźno przeważają grunty słabej jakości (klasy V - VI z) które, wraz z odpowiednimi klasami użytków zielonych, stanowią 72,9 % ogólnej powierzchni użytków rolnych. Grunty średniej jakości (klasy IV a – IV b) stanowią 26,2 %, a dobrej jakości (klasy I - III b) tylko około 0,8 %.

Charakterystyka jakości użytków rolnych na terenie Gminy Miedźno

Lp.	Obręb	Powierzchnia użytków rolnych bez sadów	Powierzchnia użytków rolnych – bez sadów					
			gruntów dobrej jakości		gruntów średniej jakości		gruntów słabej jakości	
			ha	%	ha	%	ha	%
1	Borowa	456.4260	0,13	0,03	13,16	2,88	443,14	97,09
2	Izbiska	263.4597	0	0	32,66	12,4	230,8	87,6
3	Kołaczkowice	387.6302	0	0	283.2653	73.08	104.3649	26.92
4	Mazówki	415.6721	0	0	15.3661	3.70	400.3060	96.30
5	Miedźno	1558.2719	16.5476	1.06	288.4663	18.51	1253.2580	80.43
6	Mokra	727.9429	31.4506	4.32	511.6992	70.29	184.7931	25.39
7	Ostrowy	1030.0959	0	0	125.0160	12.14	905.0799	87.86
8	Suchany	92.3037	0	0	0	0	92.3037	100
9	Wapiennik	293.8272	0	0	173.3082	58.94	120.5190	41.06
10	Władysławów	355.5597	0	0	21.6595	6.09	333.9002	93.91
Gmina ogółem		5581.1893	48.5552	0.86	1464.6051	26.24	4068.4610	72.9

Źródło: Program prac urządzeniowo-rolnych dla Gminy Miedźno, 2009

Na obszarze gminy występują tereny zmeliorowane – granica tych terenów została oznaczona na planszy graficznej. Regulacja stosunków wodnych prowadzona jest również rowami otwartymi.

Występowanie surowców mineralnych

Na terenie gminy Miedźno występują następujące grupy surowców:

- krzemionkowe luźne (piaski, żwiry),
- węglanowe (wapień jurajskie-płytowe, grubopłowicowe),
- rudy żelaza (syderyty ilaste).

3.4. Wody

Wody podziemne

Obszar gminy Miedźno wg mapy hydrogeologicznej polski 1:200 000 arkusz Kluczbork należy w całości do tzw regionu wieluńsko - krakowskiego (podregion krakowsko-częstochowski). Występowanie głównego użytkowego poziomu wodonośnego związane jest ze skałami węglanowymi jury górnej. Są to szczelinowate spękanie wapienie i margle.

Zasilanie poziomu odbywa się przez infiltrację wód opadowych przez utwory czwartorzędowe lub bezpośrednio w strefie wychodni jury górnej. Wody związane z tym poziomem charakteryzują się bardzo dobrą jakością, w większości należą do I klasy jakości wód. Południowa część gminy znajduje się w strefie ochrony pośredniej jednej ze studni ujmujących wodę. Piętro wodonośne czwartorzędowe ma znacznie mniejsze znaczenie użytkowe. Miąższość wodonośna waha się od kilku do kilkunastu metrów a potencjalna jego wydajność to kilkanaście w 3/h.

Celem monitoringu jakości wód podziemnych jest dostarczenie informacji o stanie chemicznym wód podziemnych, śledzenie jego zmian oraz sygnalizacja zagrożeń w skali kraju, na potrzeby zarządzania zasobami wód podziemnych i oceny skuteczności podejmowanych działań ochronnych.

W latach 2010-2012 w ramach podsystemu monitoringu jakości wód podziemnych badania w województwie śląskim będą prowadzone w odniesieniu do jednolitych części wód odziemnych (w tym części uznanych za zagrożone nieosiągnięciem dobrego stanu). Główny Inspektorat Ochrony Środowiska koordynował będzie badania prowadzone przez Państwowy Instytut Geologiczny w jednolitych częściach wód podziemnych, celem dostarczenia danych o jakości wód podziemnych dla potrzeb związanych z osiągnięciem dobrego stanu chemicznego określonego przez Ramową Dyrektywę Wodną (RDW).

Badania prowadzone będą w oparciu o krajową sieć pomiarową modyfikowaną pod kątem dostosowania do wymagań RDW w zakresie monitoringu diagnostycznego i operacyjnego oraz sieć regionalną uzupełniającą badania pod kątem ochrony Głównych Zbiorników Wód Podziemnych wykorzystywanych na terenie województwa do celów pitnych. Na terenie Gminy Miedźno zlokalizowane są trzy punkty pomiarowe dla wód podziemnych należący do regionalnej sieci monitoringu wód podziemnych:

- J307/R Mokra,
- J308/R Rywaczki,

Tabela Wyniki badań jakości wód podziemnych przeprowadzonych przez WIOŚ w Katowicach w 2012 roku w ramach monitoringu regionalnego na terenie Gminy Miedźno.

Nazwa pkt.		Mokra	Rywaczki
Nr pkt.		J307	J308
Data poboru		27-04-2012	27-04-2012
	Czas poboru	8:40	9:25
	Nr laboratoryjny próbki	3231	3232
Wskaźnik	Jednostka		
Temperatura	°C	10,3	10,5
Odczyn	pH	7,1	7,7
Tlen rozpuszczony	mgO ₂ /l	1,5	0,4
PEW w 20°C	µS/cm	732	309
Wapń	mg Ca/l	120	47
Magnez	mg Mg/l	8,3	3,1
Sód	mg Na/l	11	3,9
Potas	mg K/l	1,7	0,85
Żelazo ogólne	mg Fe/l	0,036	0,49
Cynk	mg Zn/l	0,029	<0,01
Mangan	mg Mn/l	<0,005	<0,005
Ołów	mg Pb/l	0,0019	0,011
Kadm	mg Cd/l	<0,00002	0,0011
Glin	mg Al/l	0,03	0,02
Bor	mg B/l	<0,08	<0,08
Bar	mg Ba/l	0,04	0,02
Miedź	mg Cu/l	<0,005	<0,005
Nikiel	mg Ni/l	<0,005	0,01
Chrom ogólny	mg Cr/l	<0,005	<0,005
Arsen	mg As/l	<0,01	<0,01
Amoniak	mg NH ₄ /l	<0,1	<0,1
Azotany	mg NO ₃ /l	31	<0,44
Azotyny	mg NO ₂ /l	<0,01	<0,01
Siarczany	mg SO ₄ /l	71	8,4
Chlorki	mg Cl/l	36	5,1
Fosforany rozp.	mg PO ₄ /l	0,11	0,06
Fluorki	mg F/l	0,14	0,12
Wodorowęglany	mg HCO ₃ /l	241	145
OWO	mg C/l	<1	1
Rtęć	mg Hg/l		

Źródło: WIOŚ Katowice

Dla punktu Mokra w 2011 roku odnotowano wyniki badań odpowiadające klasie jakości III. Wskaźnikami odpowiadającymi poszczególnym klasom jakości były:

- dla klasy II – temperatura, SO₄, HCO₃
- dla klasy III – NO₃, Ca.

Dla punktu Rywaczki w 2011 roku odnotowano wyniki badań odpowiadające klasie jakości II. Wskaźnikami odpowiadającymi poszczególnym klasom jakości były:

- dla klasy II – temperatura, Fe, Mn.

Wody powierzchniowe

Omawiany obszar leży w zlewni rzeki Liswarty, będącej lewobrzeżnym dopływem Warty. Wody powierzchniowe, system rowów otwartych, są odprowadzane do Białej Okszy, Liswarty i Dziuni (dopływ Opatówki). Na rzece Białej Okszy w Ostrowach jest zrealizowany zalew. Jest to akwen rekreacyjno-rekreacyjny o powierzchni 39 hektara. Lustro wody ma szerokość od 200 do 250 metrów i długości ok. 1700 m, mający znaczenie rekreacyjne i dodatkowo łagodzący wezbrania powodziowe.

Wody uznaje się za zanieczyszczone związkami azotu, jeżeli stężenia azotanów wynoszą powyżej 50 mg NO₃/dm³, dla stężeń 40-50 mg NO₃/dm³, wody uznaje się za zagrożone. Analiza stężeń średniorocznych azotanów w badanych punktach nie wykazała stężeń powyżej 40 mg NO₃/dm³.

Na terenie Gminy Miedźno zlokalizowane jest jeden punkt pomiarowy dla wód powierzchniowych:

- na rzece Kocince (nazwa punktu pomiarowo - kontrolnego – Kocinka – miejscowość Trzebca, kod ppk PL02S1301_3118).

W ramach badań w 2011 r. punkt uzyskał następującą ocenę:

- Stan/potencjał ekologiczny – umiarkowany
- Stan chemiczny – PSD - przekroczone stężenia średnioroczne i maksymalne
- Stan jcw – zły.

Zagrożeniem dla jakości wód powierzchniowych na terenie gminy są głównie ścieki bytowe oraz nawozy i środki ochrony roślin stosowane w rolnictwie. Zagrożenie jest relatywnie większe w zachodniej części gminy ze względu na lepiej rozwiniętą sieć hydrograficzną, przez co zanieczyszczenia wymywane z pól szybciej przedostają się do wód powierzchniowych, szczególnie jeżeli pola orne sąsiadują bezpośrednio z ciekami i rowami melioracyjnymi. Zagrożenie jest mniejsze, gdy wzdłuż cieków dobrze jest rozwinięta obudowa biologiczna (pasy łąk, zakrzaczeń i zadrzewień).

3.5. Klimat

Obszar gminy Miedźno należy do częstochowsko - kieleckiej dzielnicy klimatyczno - rolniczej.

Temperatura powietrza

Średnia temperatura powietrza wynosi 7,5 st. C, amplituda roczna waha się w granicach 21-23 st. C. Minimum tej temperatury przypada na styczeń -3 st. C, maksimum na lipiec 17,6 st. C. Ostatnie przymrozki wiosenne występują w drugiej połowie kwietnia, a pierwsze dni z przymrozkami jesiennymi przypadają na drugą połowę października – czasem jednak występują już na początku miesiąca.

Opady - suma roczna waha się w granicach 650 - 700 mm. Maksimum opadów przypada na miesiące letnie, a szczególnie na lipiec. Długość zalegania pokrywy śnieżnej wynosi 60-80 dni, a w rozbiu na miesiące przedstawia się następująco: listopad - 2,6, grudzień - 13,8, styczeń - 23,2, luty - 19, marzec - 12,8. W okresie zimy pokrywa śnieżna często zanika, co niekorzystnie wpływa na prezimowanie ozimin. Obszar województwa częstochowskiego, a więc i gminy, leży w obrębie drugorzędnego szlaku gradowego w strefie III o dużym stopniu niebezpieczeństwa szkód (15-20 % ryzyka plonów).

Zachmurzenie i wiatry

Największe zachmurzenie przypada na miesiąc listopad, grudzień i luty, najmniejsze na styczeń i wrzesień. Przeważają wiatry zachodnie (18,8 %) z udziałem wiatrów południowo-zachodnich (17,8 %); wiatry północno - wschodnie częściej występują w okresie zimy – 12 %. Występowanie ciszy jest dość wysokie - wynosi 22,4 % obserwacji.

Wilgotność powietrza

Wilgotność względna na omawianym obszarze najwyższe wartości (85 – 88 %) osiąga w miesiącach listopad - luty, najniższe (71 - 78 %) w okresie od maja do lipca. Mgły częściej występują w zimie nad wilgotnymi dolinami i obniżeniami, niż nad obszarami suchymi, wyżej położonymi. Średnia roczna suma dni z mgłą wynosi 28,5 dni, z czego na okres zimowy przypada 18,6 dni.

3.6. Rolnicza przestrzeń produkcyjna

Rolnictwo

Powierzchnia użytków rolnych w gminie Miedźno wynosi 5 313 ha. Na tym areale funkcjonuje 1 273 indywidualnych gospodarstw rolnych, z czego jedynie 310 zajmuje się wyłącznie prowadzeniem produkcji towarowej na rynek. Pozostałe gospodarstwa prowadzą produkcję rolniczą głównie na własne potrzeby. Tylko dla 65 gospodarstw rolnictwo jest jedynym źródłem utrzymania. Wysokość wskaźnika osób pracujących w rolnictwie na 100 ha jest bardzo niekorzystna i wynosi 40 osób/100 ha.

Prawie 40 % gospodarstw prowadzi produkcję roślinną i tyle samo - zwierzęcą. Gospodarstwa o wielkości powyżej 5 ha są dobrze wyposażone w maszyny i urządzenia rolnicze.

Średnia długość okresu wegetacyjnego wynosi 212 dni.

Położenie gminy sprzyja produkcji roślinnej. Najlepsze warunki agroklimatyczne znajduje tu żyto; warunki agroklimatyczne dla pszenicy, jęczmienia jarego i owsa są na poziomie średniej wojewódzkiej. Podobnie jest z warunkami uprawy kukurydzy, ziemniaków, buraków cukrowych. Najlepsze warunki do uprawy znajduje tu koniczyna czerwona.

Klasyfikacja gleb

Teren gminy charakteryzuje się przewagą gleb piaszczystych, w większości okresowo lub stale za suchych. Występujące tu gleby mają niski, a tylko rzadko średni, stopień kultury.

Według klas bonitacyjnych udział w gruntach ornych wynosi:

- klasy III b - 0,2 % (12 ha)
- klasy IV a - 5,6 % (113 ha)
- klasy IV b - 19,2 % (1073 ha)
- klasy V - 49,6 % (2769 ha)
- klasy VI - 25,4 % (1422 ha)

Użytki zielone obejmują:

- gleby klasy IV - 43 % (167 ha)
- klasy V - 28,1 % (107 ha)
- klasy VI - 20,5% (78 ha)
- klasy VI z - 7,6%(29 ha)

Udział gleb według kompleksów wynosi:

- 3 pszenny, wadliwy - 0,3 % (15 ha)
- 4 żytni bardzo dobry - 2,0 % (107 ha)
- 5 żytni dobry - 6,0 % (331 ha)
- 6 żytni słaby - 46,1% (2526 ha)
- 7żytni bardzo słaby - 36,2 % (1987 ha)

- 8zbożowo-pastewny mocny – 5,6% (309 ha)
- 8zbożowo-pastewny słaby – 5,6% (309 ha)

Użytki zielone zajmują zaledwie 3,0 % powierzchni użytków rolnych.

Przeważające powierzchniowo kompleksy glebowe - żytmi słaby, wytworzony z piasków oraz żytmi bardzo słaby, wytworzony z piasków luźnych całkowitych oraz piasków słabogliniastych z piaskiem luźnym lub gliną w podłożu - są ubogie, zarówno pod względem zawartości składników pokarmowych, jak i próchnicy. Pod względem warunków glebowych rejon Miedźna należy do słabszych dla produkcji rolnej w rejonie. Najlepsze gleby występują w zachodniej i południowej części gminy, w rejonie: Mokrej, Kołaczkowic i Miedźna.

Ogólne właściwości uprawowe gleb

Grunty orne są łatwe do uprawy, w większości miejscowości są to gleby bardzo lekkie, w których występuje piasek luźny lub słabogliniasty oraz lekkie, w których występują piaski gliniaste (w Ostrowach n/Okszą, Mazówkach, Suchanach, Borowej) lub gleby z niewielkim udziałem gleb średnich, w których występują gliny lekkie (Władysławów 1%, Miedźno 2%, Mokra 5,6%, Izbiska 7%). Większy udział gleb średnich występuje w Kołaczkowicach - 41% oraz w Wapienniku 22,5 %.

Wymagania dotyczące nawożenia gleb

Gleby na obszarze gminy są bardzo ubogie, warunkiem uzyskania dobrych plonów jest prawidłowe nawożenie gleb, ze szczególnym uwzględnieniem wapniowania gleb.

3.7. Leśna przestrzeń produkcyjna

Lasy stanowiące własność skarbu Państwa są zarządzane przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, Nadleśnictwo Kłobuck. Powierzchnia lasów państwowych w granicach administracyjnych gminy wynosi 3 892,5 ha. Gospodarka w lasach prowadzona jest zgodnie z planem urządzenia lasu posiadanym przez Nadleśnictwo. Zgodnie z tym planem, nie planuje się prowadzenia dodatkowych zalesień na terenach zarządzanych przez Nadleśnictwo ani też powiększania areалу lasów poprzez wykup i zalesienia terenów osób fizycznych. Lasy Skarbu Państwa na terenie gminy mają częściowo charakter lasu ochronnego (północno-wschodnie obrzeża gminy) - ze względu na uszkodzenia lasu przez przemysł oraz występowanie fragmentów lasów cennych przyrodniczo i lasów wodochronnych. Lasy położone w zachodniej części gminy (okolic wsi Mokra i Kołaczkowice) nie są zaliczone do lasów ochronnych, mają charakter lasu gospodarczego.

Dla lasów stanowiących własność osób fizycznych sporządzono uproszczony plan urządzenia lasów będących podstawą do prowadzenia gospodarki leśnej.

Lasy stanowiące własność osób fizycznych mają charakter lasu gospodarczego (nie są zaliczane do lasów ochronnych).

Gmina Miedźno w niemal 43 % pokryta jest lasami. Lasy, jako pierwotny, najtrwalszy układ ekologiczny (ekosystem) stanowi nierozzerwalny związek pomiędzy żywymi organizmami leśnymi, a miejscem ich bytowania, tj. biotopem, powszechnie zwanym – siedliskiem, który poprzez zespół czynników abiotycznych, takich jak: gleba, woda, światło, temperatura - określają warunki i możliwości tworzenia się i występowania określonej biocenozy, tj. różnorodności siedlisk leśnych. Z siedliskowym typem leśnym ściśle związany jest skład i udział drzew tworzących drzewostan danego obszaru, jeśli dany kompleks leśny ma charakter naturalny lub został stworzony przez człowieka, zgodnie z wymaganiami siedliskowymi danego drzewostanu, czyli drzewa zostały posadzone na odpowiadającym im typie siedliskowego lasu. Znajduje to potwierdzenie na przykładzie drzewostanów nadleśnictw Kłobuck i Herby obejmujących lasy i grunty leśne obszaru powiatu kłobuckiego, podlegające Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Katowicach. W tym przypadku na podział administracyjny nałożyły się różnice fizjograficzne – siedliskowe. Dlatego też prawdopodobnie z powodu bardziej suchych warunków siedliskowych na jurajskich

obszarach Wyżyny Wieluńskiej, w lasach Nadleśnictwa Kłobuck nie odnotowano w drzewostanie 5 gatunków, m. in.: brzozy omszonej, olszy szarej, a nawet takich drzew, jak lipa, jabłoń i jarzab. Również, prawdopodobnie z tego samego powodu, znacznie większy udział w drzewostanie ma dominująca na tym obszarze – sosna: w Nadleśnictwie Kłobuck (87,37 %), w nadleśnictwie Herby (75,77 %), odwrotnie niż świerk: 1,74 % w Nadleśnictwie Herby i tylko 0,46 % w Nadleśnictwie Kłobuck.

Siedliskowe typy leśne w lasach państwowych powiatu kłobuckiego w 2005 r.

Las mieszany bagienny	Lmb	Ndl. Kłobuck (udział w %)
Bór mieszany świeży	Bmśw	58,36
Las mieszany świeży	Lmśw	14,16
Bór świeży	Bśw	9,72
Bór mieszany wilgotny	Bmw	6,83
Las mieszany wilgotny	Lmw	8,96
Las wilgotny	Lw	0,68
Las świeży	Lśw	0,49
Ols jesionowy	Olj	0,12
Ols typowy	OI	0,37
Bór wilgotny	Bw	0,30
Bór mieszany wilgotny	Bmw	0,02
Las mieszany bagienny	Lmb	-

W granicach administracyjnych gminy występują kompleksy leśne, w tym obszary lasów ochronnych. Do lasów ochronnych został zaliczone kompleksy leśne stanowiące własność skarbu państwa. Ustalenia związane z ochroną tych terenów znajdują się w planie urządzania lasów.

W lasach ochronnych prowadzi się gospodarkę leśną zapewniającą utrzymanie spełnianych funkcji ochronnych. Istnienie takich form ochronnych na terenie lasów położonych w granicach gminy w zasadniczy sposób wpływa na możliwości ich wykorzystywania dla celów rekreacyjnych. Racjonalna gospodarka leśna zapewnia: ochronę gleb i terenów szczególnie narażonych na zniszczenie lub uszkodzenie oraz ochronę wód powierzchniowych i głębinowych. Właściwa gospodarka leśna pozwala miejscowym lasom na spełnianie różnych funkcji, które można podzielić na dwie podstawowe grupy: funkcja produkcyjna i pozaprodukcyjna. Funkcje produkcyjne (gospodarcze) lasu polegają na zdolności do produkcji biomasy i ciągłego powtarzania tego procesu, co umożliwia trwałe użytkowanie drewna i surowców nieдрzewnych pozyskiwanych z lasu, w tym użytków gospodarki łowieckiej. Do funkcji pozaprodukcyjnych zaliczyć należy: funkcje ekologiczne i społeczne. Funkcje ekologiczne wyrażają się między innymi korzystnym wpływem lasów na kształtowanie: klimatu, atmosfery, regulacji obiegu wody w przyrodzie, ochronę gleb przed erozją i krajobrazu przed stepowaniem, zachowanie potencjału biologicznego (różnorodność gatunków i ekosystemów) i różnorodności krajobrazu. Funkcje społeczne lasu kształtują głównie korzystne warunki: zdrowotne, rekreacyjne, turystyczne i edukacyjne dla społeczeństwa.

Nadrzędnym celem ochrony ekosystemów leśnych jest utrzymanie i odtwarzanie ich charakteru, zbliżonego do pierwotnego oraz naturalnego, a także prowadzenie racjonalnej gospodarki leśnej związanej z pozyskiwaniem drewna. Ponadto zgodnie z tendencją zwiększania lesistości kraju wskazane byłoby przeznaczenie pod zalesienie nie użytkowanych produkcyjnie i rolniczo gruntów rolnych i użytków zielonych V i VI klasy

bonitacyjnej.

Kompleksy leśne wraz z dolinami rzecznyymi tworzą spójny ekologiczny system korytarzy ekologicznych, który musi być chroniony. Do czasu spójnych ustaleń dotyczących ochrony tych terenów w skali kraju lub regionu, w planach miejscowych należy wyznaczyć odpowiednie rygory ochrony, w zależności od wartości przyrodniczej poszczególnych obszarów.

Głównymi zagrożeniami dla lasów państwowych są: nielegalna wycinka, umyślne podkładanie ognia, pożary powstające w wyniku nieostrożności lub wskutek przerzutów ognia z gruntów nieleśnych (wynik wypalania ściernisk, traw na łąkach, w przydrożnych rowach czy nieużytkach), niekontrolowany ruch turystyczny. Na kondycję lasów niekorzystnie oddziałują stałe czynniki (abiotyczne) kształtujące bilans wodny, takie jak deficyt opadów czy powtarzające się długotrwałe susze podczas sezonu wegetacyjnego, prowadzące do obniżania się poziomu wód gruntowych.

Zagrożenia biotyczne wywołują masowe pojawianie się szkodników owadzych (szczególnie owadów liściożernych oraz szkodników wtórnych sosny i świerka), a także chorób infekcyjnych. Uszkodzenia drzewostanów wskutek oddziaływania emisji przemysłowych są niewielkie.

Na terenie gminy nie występują obszary parków krajobrazowych, specjalnych obszarów ochrony, rezerwatów przyrody. Nie wprowadzono również innych prawnych form ochrony przyrody np. poprzez ustanowienie użytków ekologicznych.

3.8. Walory przyrodniczo – krajobrazowe

Roślinność.

Flora gminy nie jest całkowicie poznana a zidentyfikowane gatunki roślin naczyniowych to: Bagno zwyczajne (*Ledum palustre* L), Barwinek pospolity (*Vinca minor* L), Gruszyca jednokwiatowa (*Moneses uniflora* (L) A. Gray, Naparstnica purpurowa (*Digitalis purpurea* L), Paprotka zwyczajna (*Polypodium vulgare* L), Pięciornik biały (*Potentilla alba* L), Pomocnik baldaszkowaty (*Chimaphila umbellata*), Prosiennik gładki (*Hypochoeris glabra* L), Strzępica polska (*Koeleria grandis* Besserex Górski, Szczodrzyk czerniejący (*Lembotropis nigricans*), Szczodrzeniec rozesłany (*Chamaecytisus ratisbonensis*), Widłak goździsty (*Lycopodium clavatum*).

Bryoflora to: Łuskolist rozesłany (*Lepidozia reptans*), Płozik różnolistny (*Lophocolea heterophylla*), Borześląd zwisły (*Pohlia nutans*), Czterozab przezroczysty (*Tetraphis pellucida*), Dwustronk jasny (*Plagiothecium laetum* Schimp), Dwustronk wklęsłolistny (*Plagiothecium cavifolium*), Gajnik lśniący (*Hylocomium splendens*), Krótkosz pospolity (*Brachythecium rutabulum*), Krótkoszek rowowy (*Brachythecium salabrosum*), Krótkoszek aksamitny (*Brachytheciastrum velutinum*), Łukowiec śląski (*Herzogiella seligeri*), Płaskomerzyk pokrewny (*Plagiomnium affine*), Płonnik jałowcowaty (*Polytrichum juniperinum*), Rokiet cyprysowaty (*Hypnum cupressiforme*), Rokietnik pospolity (*Pleurozium schreberi*), Widłoząb kędzierzawy (*Dicranum scoparium*), Widłoząbek włoskowy (*Dicranella heteromalla*), Wiewiórecznik mały (*Sciuro-hypnum oedipodium*), Złotowłos strojny (*Polytrichastrum formosum*).

Zwierzęta

Fauna omawianego obszaru jest typowa dla regionów rolniczych środkowej Polski z pewnymi wpływami gatunków charakterystycznych dla wyżyny Krakowsko – Wieluńskiej. Różnorodność gatunkowa zwierząt nie jest tu zbyt duża. Faunę reprezentują zarówno gatunki bezkręgowce, głównie owady, a także kręgowce, przede wszystkim gryzonie. Dominują charakterystyczne dla obszarów pól i łąk drobne ssaki, takie jak: ryjówki, myszy polne, chomiki, jeże europejskie, zające, a rzadziej kuny domowe, łasice czy popielice. Z większymi kompleksami lasów związane są niezbyt liczne sarny, dziki i lisy.

Szata roślinna oprócz zbiorowisk leśnych związana jest z gruntami ornymi i łąkami. Zbiorowiska seminaturalne i antropogeniczne łąk kośnych charakterystyczne dla użytków zielonych, nie zajmują poza dolinami cieków wodnych większych powierzchni. Łąki świeże użytkowane jako łąki kośne lub kośno – pastwiskowe są najczęściej spotykanym zbiorowiskiem łąkowym. Pod względem florystycznym są to zbiorowiska ubogie. W obrębie terenów produkcji rolnej do najcenniejszych elementów przyrodniczych zaliczyć należy zadrzewienia i zakrzaczenia śródpolne, a także układy zieleni przydrożnej i obudowy biologicznej cieków. Pełnią one istotne funkcje ekologiczne, krajobrazowe i ochronne. Ekosystemy łąkowe wraz z ekosystemami leśnymi i zadrzewionymi tworzą mozaikę o dużym znaczeniu biocenotycznym – środowiskowym, stanowiąc element urozmaicający krajobraz gminy.

Uzupełnieniem powyższych zespołów roślinności naturalnej jest zieleń urządzona reprezentowana przez: zieleń parkową, cmentarną, a także przez szereg alej i szpalerów przydrożnych oraz zadrzewienia śródpolne i przywodne. Duże znaczenie ma także zieleń towarzysząca zabudowie oraz zieleń uprawnych sadów i ogrodów. Przy terenach zabudowanych, jak i w otwartym krajobrazie, pełni ona nie tylko funkcję krajobrazowo – estetyczną, ale także ekologiczną, korzystnie wpływającą na mikroklimat oraz walory użytkowe środowiska rolniczego.

Z **obiektów prawnie chronionych** występują wprowadzone rozporządzeniem Wojewody Częstochowskiego Nr 4/96 z dnia 6 lutego 1966 roku pomniki przyrody:

- dwa dęby szypułkowe – Ostrowy nad Okszą, ul Kasztanowa,
- lipa drobnolistna – Mokra III, przy kościele drewnianym.

Do obszarów prawnie chronionych zalicza się również:

- tereny lasów ochronnych, zgodnie z zarządzeniem nr 100 Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie uznania za lasy ochronne lasów stanowiących własność Skarbu Państwa, będących z zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwa Kłobuck (las stanowiące drzewostany uszkodzone na skutek działalności przemysłu oraz lasy wodochronne),
- teren strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych „Łobodno”, położony na terenie gminy Kłobuck i gminy Miedźno,
- korytarze ekologiczne:
 - międzynarodowy korytarz spójności obszarów chronionych „Liswarta”,
 - regionalne korytarze migracji ptaków: „Dolina górnej Warty”, „Dolina Warty – Lasy Lublinieckie”,
 - korytarze migracji ssaków kopytnych: „K/LGL-N”, „Lasy Nadwarciańskie”,
 - korytarz migracji ssaków drapieżnych: D/LGL-N”.

System przyrodniczy gminy Miedźno tworzony jest przez przestrzenny układ form przyrodniczych, na który składają się:

- dolina rzeki Liswarty wraz z kompleksami leśnymi w jej sąsiedztwie,
- dolina rzeki Białej Okszy,
- duże kompleksy leśne we wschodniej i centralnej części gminy,
- występowanie lasów cennych pod względem przyrodniczym, stanowiących fragmenty rodzimej przyrody,
- występowanie gleb o wysokiej wartości dla produkcji rolnej,
- występowanie surowców mineralnych – kruszywa naturalnego,
- stawy hodowlane oraz mniejsze ciek wodne.

Procesy biologiczne obejmują zjawiska sukcesji, regeneracji lub degeneracji roślinności i wzajemnego zasilania biologicznego terenów, ujmowane w koncepcji bioróżnorodności,

w tym migracje organizmów zwierzęcych. Rozwój gospodarczy w XX wieku przyczynił się do gwałtownego wzrostu ilości zanieczyszczeń emitowanych do środowiska i jego całkowitej lub częściowej degradacji. Presja człowieka na przyrodę doprowadziła do zaniku wielu gatunków flory i fauny, postępującej synantropizacji oraz fragmentacji naturalnych ekosystemów. W celu zjednoczenia wysiłków na rzecz zachowania i ochrony środowiska przyrodniczego ustanowiono szereg porozumień i konwencji międzynarodowych, których sygnatariuszem jest również Polska.

Jedną z ważniejszych inicjatyw krajów Wspólnoty Europejskiej, przyczyniającą się do integracji współpracy w dziedzinie ochrony przyrody, jest koncepcja utworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej (EECONET). Sieć EECONET mają stanowić obszary powiązane przestrzennie i funkcjonalnie oraz objęte różnymi, wzajemnie się uzupełniającymi, formami ochrony przyrody. Dla ochrony środowiska oraz poprawy jego funkcjonowania biologicznego i zwiększenia bioróżnorodności powstała krajowa sieć ekologiczna ECONET – PL, która jest częścią Europejskiej Sieci Ekologicznej EECONET, utworzonej w celu zintegrowania obszarów chronionych istniejących w poszczególnych krajach europejskich i potencjalnych obszarów przewidzianych do ochrony w jeden spójny system, zgodnie z przyjętymi międzynarodowymi kryteriami i standardami. Zasadniczymi elementami sieci są:

- obszary węzłowe, w których wyróżniono biocentra i strefy buforowe,
- korytarze ekologiczne.

Obszary węzłowe odznacza duża różnorodność gatunkowa oraz różnorodność form krajobrazowych i siedliskowych. Stanowią ostoję gatunków rodzimych i wędrownych, zwłaszcza rzadkich i zagrożonych wyginięciem. Wyróżnione w obszarach węzłowych biocentra obejmują obszary nagromadzenia największych walorów przyrodniczych otoczone są strefami buforowymi, które mają wyróżniające się walory, ale nie tak wysokie jak walory biocentrow. Uważa się za niezbędne łączenie izolowanych fragmentów naturalnego środowiska oraz, co najważniejsze, utrzymywanie już istniejących połączeń pomiędzy zachowanymi płatami naturalnego środowiska. Zadanie to spełniają korytarze ekologiczne czyli struktury przestrzenne, które umożliwiają rozprzestrzenianie się gatunków pomiędzy obszarami węzłowymi oraz terenami przylegającymi do nich. Najczęściej rolę naturalnych korytarzy ekologicznych spełniają doliny rzek i potoków. Za takie lokalne korytarze ekologiczne na terenie gminy Miedźno możemy uznać doliny większych cieków wodnych. Oprócz dolin rzecznych dobrymi korytarzami ekologicznymi są większe kompleksy leśne połączone fragmentami lasów. Na mniejszą skalę korytarzami mogą być pasy żywopłotów, pasy zadrzewień śródpolnych, przydrożnych, łąki i pastwiska.

3.9. Zagrożenia, zanieczyszczenia i degradacja środowiska przyrodniczego.

Teren gminy cechuje się dobrym stanem środowiska. Środowisko przyrodnicze na terenie gminy wykazuje też stosunkowo duże zdolności do regeneracji. Sprzyja temu przede wszystkim duża lesistość i dobre warunki klimatyczne. Środowisko przyrodnicze uległo stosunkowo niewielkim przekształceniom. Dominują w nim elementy o charakterze naturalnym – lasy oraz tereny przekształcone w kierunku rolnym nie wywołujące uciążliwych i nieodwracalnych skutków. Obszary leśne i rolne zajmują ponad 90 % powierzchni gminy.

Najbardziej narażone na degradację są tereny silnie zurbanizowane, nieskanalizowane, z występującą tzw. niską emisją oraz tereny położone wzdłuż dróg komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu.

Podstawowym zagrożeniem dla środowiska przyrodniczego w granicach gminy jest możliwość pogorszenia czystości wód podziemnych i powierzchniowych wskutek braku skanalizowania większości terenów zabudowanych oraz występujące zanieczyszczenie powietrza wywołane lokalną emisją ze źródeł komunikacyjnych wzdłuż dróg oraz tzw. niską emisją związaną ze spalaniem węgla i paliw niskiej jakości w kotłowniach i paleniskach indywidualnych.

Innym potencjalnym zagrożeniem, związanym nie tylko z zanieczyszczeniem powietrza, lecz przede wszystkim z hałasem, jest zwiększone oddziaływanie hałasu wzdłuż

dróg prowadzących ruch tranzytowy.

Stan środowiska w ostatnich latach generalnie nie ulega zmianie. Poprawia się stan powietrza związany z emisją związaną z działalnością przemysłu - spowodowało to zmniejszenie zanieczyszczeń szczególnie niekorzystnie wpływających na drzewostan. Na zmniejszenie emisji zanieczyszczeń duże znaczenie ma wdrażanie nowych niskoemisyjnych technologii w produkcji i stosowanie nowoczesnych paliw w pojazdach. Pogarsza się okresowo stan powietrza związany z niską emisją (wzrost występujących poziomów zanieczyszczeń dla pyłu zawieszonego, benzo(α)pirenu i ozonu). Nie ulega zmianie stan czystości wód podziemnych i powierzchniowych.

Zagrożenia środowiska naturalnego związane są również z zagrożeniem powodziowym. Stopień zagrożenia powodziowego w dolinach rzecznych determinowany jest zarówno czynnikami naturalnymi: rzeźbą terenu, glebą, budową geologiczną, szatą roślinności, natężeniem opadów atmosferycznych, powierzchnią i ukształtowaniem zlewni oraz jej poszczególnych dopływów, jak również czynnikami antropogenicznymi: regulacją koryt rzecznych, infrastrukturą hydrotechniczną.

Na terenach użytkowanych rolniczo zagrożenia dla środowiska pozostają na zbliżonym poziomie od wielu lat. Do głównych zagrożeń należą przede wszystkim: postępująca mechanizacja rolnictwa, stosowanie nawozów, usuwanie zadrzewień, zakrzywień i drzew rosnących przy drogach i na miedzach oraz niewłaściwe zabiegi agrotechniczne. Rolnictwo jest jednym ze źródeł zanieczyszczeń powierzchniowych, powodujących pogarszanie się stanu środowiska.

Występujące wody wgłębne są podatne na zanieczyszczenia. Dotyczy to zarówno wód poziomu czwartorzędowego ujmowanego poprzez studnie kopane jak również podstawowego poziomu wodonośnego w utworach jury górnej (malmy), występującego w szczelinowatych i spękanych wapieniach i marglach. Gmina Miedźno leży w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 326. Charakteryzuje się wodami bardzo czystymi, nadającymi się do użytku bez uzdatniania. Zasilanie poziomu wodonośnego odbywa się przez bezpośrednią infiltrację opadów atmosferycznych do szczelin w miejscach, w których nie są one przykryte osadami pokrywowymi, bądź poprzez utwory czwartorzędu.

Wśród głównych źródeł zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego, stanowiących zagrożenie ujęć wody, wymienia się: wprowadzanie bezpośrednio do ziemi ścieków komunalnych, nieszczelne zbiorniki na nieczystości płynne, znaczne opóźnienie stopnia procesu kanalizacji w stosunku do stopnia zwodociągowania w obszarze spływu wód podziemnych do ujęcia wód, niekontrolowane wysypiska odpadów komunalnych, rolnictwo (gnojowica, nawozy).

Zagrożeniem dla walorów kulturowych i krajobrazowych gminy Miedźno są:

- linia energetyczna wysokiego napięcia 400 kV relacji Joachimów - Trębaczew, biegnąca w centralnej części obszaru z południa na północ, stanowiąca w krajobrazie gminy element obcy i dekompozycyjny,
- tendencja rozwoju zabudowy mieszkaniowej, prowadząca do dalszej obudowy ulic i ograniczająca ekspozycję naturalnego krajobrazu,
- ekspansja zabudowy (zwłaszcza rekreacyjnej i letniskowej) w dolinie rzecznej i terenach o największych walorach krajobrazowych,
- realizacja obiektów i form architektonicznych niedostosowanych do krajobrazu.

Obiekty zabytkowe objęte są rygorami ochrony konserwatorskiej, wynikającymi z przepisów ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Odnośnie obiektów zabytkowych obowiązuje bezwzględny priorytet wymagań i ustaleń konserwatorskich nad względami wynikającymi z działalności inwestycyjnej. Ponadto należy dążyć do pełnej rewaloryzacji zabytków.

4. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

4.1. Rys historyczny

Historia miejscowości wchodzących w skład Gminy Miedźno sięga średniowiecza, choć obszar ten był już zamieszkiwany w czasach rzymskich (osadnictwo z okresu kultury przeworskiej we wsi Mokra). Początkowo przynależał administracyjnie do kasztelanii krakowskiej, stanowiąc jej najdalej na północ wysunięty kraniec. W okresie rozbiegów dzielnicowych ziemie te znajdowały się przejściowo w panowaniu książąt opolskich i mazowieckich. Ostatecznie od roku 1391, po zwycięskich wojnach Władysława Jagiełły z księciem Władysławem Opolczykiem, weszły w skład dóbr królewskich, stając się częścią starostwa krzepickiego. Dynastia Jagiellonów wywarła silny wpływ na historię gminy. Jagiełło jest uważany za założyciela Miedźna, a także fundatora w 1425 roku parafii pod wezwaniem świętej Katarzyny Aleksandryjskiej w Miedźnie.

Administracyjna przynależność do kasztelanii krzepickiej utrzymywała się do czasów „potopu szwedzkiego” w połowie XVII wieku. W roku 1658 Uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej, królewskie wsie Miedźno, Ostrowy, Łobodno, Kocin weszły do starostwa kłobuckiego. Nowe starostwo zostało przekazane we władanie klasztorowi jasnogórskiemu. Sama wieś Miedźno została oddana za zasługi w walce z najeźdźcą wojewodzie Miączyńskiemu.

Po drugim rozbiórze (1793 r.) obszar obecnej Gminy Miedźno znalazł się we władaniu pruskim, wchodząc w skład tzw. Prus Południowych. Zaborca dokonał w 1797 roku kasacji dóbr klasztoru i włączył je do dóbr rządowych. W czasach Księstwa Warszawskiego weszły one do powiatu częstochowskiego w departamencie kaliskim. Po kongresie wiedeńskim ziemie utrzymały charakter ziem rządowych, pozostając w dotychczasowych strukturach administracyjnych. Teren gminy stał się uposażeniem carskim pod nazwą „Dobra Ostrowy”. W wyniku represji po powstaniu listopadowym zlikwidowano powiat częstochowski. Ziemie gminy weszły wtedy w skład powiatu wieluńskiego.

W okresie powstania styczniowego na terenie gminy dochodziło kilku potyczek oddziałów polskich z armią carską. Największą z nich była bitwa pod Mazówkami w dniu 3 października 1863 r. Na cmentarzu w Miedźnie znajduje się zbiorowa mogiła powstańców.

W wyniku reformy administracyjnej przeprowadzonej przez cara ukazem z dnia 31 grudnia 1866 r. przywrócono powiat częstochowski. W jego ramach utworzono Gminę Miedźno. Utrzymała ona ten charakter w niepodległej Polsce. Wchodziła wtedy w skład województwa kieleckiego.

W okresie okupacji hitlerowskiej gminę w całości włączono do III Rzeszy. Po zakończeniu wojny, w 1952 roku, władze komunistyczne zlikwidowały Gminę Miedźno. W jej miejsce powołano mniejsze, ograniczające się do poszczególnych wsi - gromady.

Gminę Miedźno przywrócono do życia w roku 1973. Nie objęła ona swym zasięgiem wszystkich historycznie przynależących do niej miejscowości. Dotyczy to przede wszystkim wsi Łobodno, które znalazło się w Gminie Kłobuck. W latach 1957 - 1998 gmina Miedźno wchodziła w skład województwa częstochowskiego. Od 1 stycznia 1999 roku, w związku z kolejną reformą podziału administracyjnego kraju, gmina Miedźno znalazła się w obrębie przywróconego powiatu kłobuckiego, stanowiącego północny kraniec województwa śląskiego.

Ważnym wydarzeniem, które odcisnęło wyraźne piętno na historii gminy, są stoczone 1 września 1939 roku przez Wołyńską Brygadę Kawalerii, zwycięskie walki z IV Dywizją pancerną. Kawalerzyści skutecznie opóźnili marsz dywizji na Warszawę. Miejsce bitwy upamiętnia wystawiony w 1975 r. przez społeczność Powiatu Kłobuckiego pomnik we wsi Mokra. Corocznie w początkach września odbywają się pod nim uroczystości patriotyczne, upamiętniające bohaterstwo żołnierzy września.

Historia i tradycje Gminy Miedźno znalazły swoje odzwierciedlenie w herbie Gminy. Jego

centralną postacią jest święta Katarzyna Aleksandryjska, patronka Miedźna. Królewski charakter miejscowości, a także związek z rodem Jagiellonów podkreśla krzyż dynastyczny. Herb został uchwalony przez Radę Gminy Miedźno na sesji w dniu 26 października 2006 roku.

4.2. Zasoby środowiska kulturowego

Przedmiotem ochrony zasobów dziedzictwa i krajobrazu kulturowego są ukształtowane historycznie, znajdujące się na terenie gminy, zachowane układy, elementy struktury przestrzennej, jak również pojedyncze obiekty lub ich zespoły, o wyjątkowych walorach zabytkowych. Na tak cenną, w skali lokalnej, tożsamość dziedzictwa kulturowego składają się obiekty zarówno wpisane do rejestru zabytków Śląskiego Konserwatora Zabytków, jak i elementy nieobjęte oficjalnie ochroną, które, ze względu na swoją wartość historyczno - kulturową, stanowić powinny przedmiot zainteresowania działań ochronnych.

Zgodnie z zapisami ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, ochrona zabytków rozumiana jest, m.in., jako zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych, umożliwiających ich trwałe zachowanie oraz zagospodarowanie, a także utrzymanie w dobrej kondycji technicznej. Do zadań organów administracji publicznej należy również opieka nad zabytkami, zapewniająca warunki do prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, jak również popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytkach oraz ich znaczeniu dla historii i kultury.

Zabytki architektury i budownictwa występują na terenie całej gminy. Są to: kościoły, budynki mieszkalne i gospodarcze, założenia dworskie i parki, układ urbanistyczny miasta.

Na terenie gminy Miedźno ochronie prawnej podlegają **obiekty wpisane do rejestru zabytków**:

	Obiekt	Lokalizacja	Czas powstania	
1	Kaplica pod wezwaniem św. Szymona i Judy - drewniana otoczona starodrzewem	W miejscowości Mokra II	Zbudowana w 1708 r.	A/61 z dnia 7.02.1978
2	Kapliczka cmentarna murowana	W miejscowości Miedźno cmentarzu przy ul. Wolności	wzniesiona ok. 1840 r.	A/60 z dnia 17.02.1978 r.
3	Stanowisko archeologiczne - Ślady cmentarzyska kultury przeworskiej	W miejscowości Mokra i na terenie lasów państwowych, przy drodze na Działoszyn.		

Na obszarze gminy istnieje szereg obiektów wpisanych, bądź wskazanych do wpisania do **Gminnej Ewidencji Zabytków**. Są to:

Lp.	Obiekt	Lokalizacja	Czas powstania
Kościoły i pomniki			
1	Kościół p. w. św. Andrzeja Boboli	ul. Zadworna Ostrowy nad Okszą	1973
2	Cmentarz	Ostrowy nad Okszą	1867

	choleryczny		
3	Cmentarz grzebalny parafialny	Ul. Brzeźnicka Ostrowy nad Okszą	1939 – 1945 r.
4	Kościół parafialny p.w. Św. Katarzyny Aleksandryjskiej	Ul. Ułańska 25 Miedźno	1872 – 1877 r.
5	Mogiła zbiorowa Wołyńskiej Brygady Kawalerii	Miedźno	1947 r.
6	Mogiła powstańców	Miedźno	1988 r.
7	Pomnik	Cmentarz parafialny, Miedźno	1982 r.
8	Obelisk	ul. Częstochowska 42-120 Miedźno	1991 r.
9	Pomnik	ul. Słoneczna 42-120 Miedźno	1962 r.
10	Pomnik, Miejsce Pamięci Narodowej	Mokra II 42-120 Miedźno Nr działki: 485	1985 r.
11	Kamień	Mazówki	2004 r.
12	Pomnik	Lemańsk – Las koło Cykarzewa Północnego	ok. 1974 r.
13	Pomnik	Pomnik usytuowany jest na placu przed głównym wejściem do szkoły Podstawowej, Ostrowy nad Okszą	1924 r.
Kapliczki			
14	Kaplica murowana	Izbiska Małe	Początek XX w.
15	Kapliczka	Izbiska Duże	1951 r.
16	Kapliczka drewniana	Kołaczkowice Duże 42-120 Miedźno Nr działki: 87/1 Nr posesji sąsiedniej: 186	I. 20-te XX w.
17	Kapliczka drewniana	Kołaczkowice Małe 42-120 Miedźno Nr działki: 334 Obok domu: 217	Koniec II wojny światowej
18	Kapliczka drewniana	Kołaczkowice Małe 42-120 Miedźno Nr działki: 143 Obok nr porządkowego: 327	ok. 1900 r.
19	Kapliczka drewniana	Kołaczkowice Duże 42-120 Miedźno Nr działki: 171 Nr porządkowy: 144	
20	Kapliczka	Ul. Wyzwolenia	ok. 1850

	p.w. św. Jana	42-120 Miedźno	
21	Kapliczka	Borowa	
22	Kaplica cmentarna	42-120 Miedźno Nr działki: 173	1840 r.
23	Kapliczka murowana	Mokra I 42-120 Miedźno Nr działki: 218/2 Nr porządkowy: 33	1800 r.
24	Kaplica drewniana	Mokra II 42-120 Miedźno Nr działki: 456/2	1708 r.
25	Kapliczka	ul. Kościuszki 42-122 Ostrowy nad Okszą	ok. 1850 r.
26	Kapliczka	Wapiennik 42-120 Miedźno Ul. Wiktorowska 38 Działka nr : 236	
Krzyże			
27	Krzyż drewniany	Borowa	
28	Krzyż metalowy	Izbiska 42-120 Miedźno	
29	Krzyż metalowy	Izbiska 42-120 Miedźno. Postawiony przy drodze Częstochowa -Działoszyn w intencji Ryszarda Drosika, który zginął śmiercią tragiczną .	
30	Krzyż metalowy	Izbiska 42-120 Miedźno	1945 r.
31	Krzyż metalowy	Kołaczkowice Duże Ul. Częstochowska 12 Nr działki: 1588/8	1889 r.
32	Krzyż metalowy	Kołaczkowice Małe 42-120 Miedźno Nr działki: 30/1	
33	Krzyż metalowy	Kołaczkowice Duże 42-120 Miedźno Nr działki: 282 Nr porządkowy: 93	
34	Krzyż pokutny	ul. Dębowa 42-120 Miedźno	
35	Mogiła zbiorowa Wołyńskiej Brygady Kawalerii	42-120 Miedźno Nr działki: 173 Obręb geodezyjny: Wapiennik	1947 r.
36	Mogiła powstańców	42-120 Miedźno Nr działki: 173 Obręb: Wapiennik	1988 r.

37	Krzyż metalowy	ul. Częstochowska 42-120 Miedźno	1906 r.
38	Krzyż pokutny	ul. Wyzwolenia/ ul. Wł. Jagiełły 42-120 Miedźno	
39	Krzyż metalowy	Ul. Ułańska 14 42-120 Miedźno Nr działki: 816	ok. 1900 r.
40	Krzyż metalowy	Mokra II 42-120 Miedźno Nr działki: 480/2	
41	Krzyż drewniany z figurą Pana Jezusa.	Mokra II 42-120 Miedźno Usytuowany naprzeciw Pomnika Bitwy pod Mokrą.	ok. 1900 r.
42	Krzyż	Ul. Kasztanowa 42-122 Ostrowy nad Okszą Kin Katarzyna	2000 r.
43	Krzyż metalowy	Mazówki Koło Obelisku	1863 r.
44	Krzyż drewniany	Mazówki. Usytuowany przy leśniczówce.	
45	Krzyże metalowe	Skrzyżowanie przy wyjeździe z Ostrów w kierunku Kłobucka i Miedźna. 42-122 Ostrowy Nad Okszą	1867 r.
Domy i budynki			
46	Dom drewniany	ul. Wyzwolenia 76 42-120 Miedźno Nr działki: 1355	Pocz. XX w.
47	Leśniczówka	Nowy Folwark	
48	Dom drewniany	ul. Kasztanowa 35 42-122 Ostrowy nad Okszą	1910 r.
49	Dom drewniany	ul. Krótka 2 42-122 Ostrowy nad Okszą	1740 r.
50	Dom drewniany	Borowa 100 42-120 Miedźno Nr działki: 761	ok. 1908 r.
51	Obora	Borowa 100 42-120 Miedźno Nr działki: 761	ok. 1908 r.
52	Dom drewniany	Borowa 120 42-120 Miedźno	ok. 1902 r.
53	Budynek Szkoły Podstawowej	Izbiska Duże	
54	Dom drewniany	Izbiska Małe 14 42-120 Miedźno	ok. 1920 r.

55	Dom drewniany	Izbiska Duże 99 42-120 Miedźno	
56	Dom drewniany	Kołaczkowice Małe 42-120 Miedźno Nr działki: 68 Nr porządkowy: 243	Początek XX wieku
57	Dom drewniany	Kołaczkowice Duże 42-120 Miedźno Nr działki: 187/8 Nr porządkowy domu: 120	Początek XX wieku
58	Dom drewniany	Kołaczkowice Małe 42-120 Miedźno Nr działki: 32 Nr porządkowy: 252	ok. 1910 r.
59	Budynek Szkoły Podstawowej	Kołaczkowice Duże	1950 – 1955 r.
60	Dom drewniany	Kołaczkowice Duże 42-120 Miedźno	ok. 1900 r.
61	Dom murowany	ul. Częstochowska 42-120 Miedźno	Koniec XIX w.
62	Dom drewniany	Ul. Wyzwolenia 76 42-120 Miedźno Nr działki: 1355	Pocz. XX w.
63	Dom murowany	Mokra II 167 42-120 Miedźno	1840-1844 r.
64	Dom drewniany	Mokra II 42-120 Miedźno	1912 r.
65	Dom drewniany	Mokra I 130 42-120 Miedźno Nr działki: 3	1910 r.
66	Dom drewniany	Mokra I 42-120 Miedźno	1908 r.
67	Budynek szkoły podstawowej	Mokra II 42-120 Miedźno	1923-1925 r.
68	Młyn	Ul. Brzozowa 42-122 Ostrowy nad Okszą	ok. 1870 r.
69	Dworek myśliwski	Nowy Folwark Właściciel: Nadleśnictwo Kłobuck	Koniec XIX w.
70	Obora murowana	Nowy Folwark	1870 r.
71	Stodoła	Nowy Folwark Właściciel: Nadleśnictwo Kłobuck	XIX w.
72	Dom drewniany	ul. Kasztanowa 26 42-122 Ostrowy nad Okszą Nr działki: 6/1	ok. 1920 r.
73	Obora	ul. Kasztanowa 26 42-122 Ostrowy nad Okszą	ok. 1920 r.

		Nr działki: 6/1	
74	Dom drewniany	Wapiennik 42-120 Miedźno	ok. 1900 r.
75	Dom drewniany	ul. Bujecka 9, Władysławów 42-120 Miedźno	ok. 1900 r.
76	Stodoła drewniana	ul. Bujecka, Władysławów 42-120 Miedźno	ok. 1900 r.
77	Zabudowania gospodarcze	ul. Bujecka, Władysławów 42-120 Miedźno	ok. 1900 r.
78	Dom drewniany	Kołaczkowice Duże 42-120 Miedźno	Początek XX wieku
79	Dom drewniany	Kołaczkowice Duże 42-120 Miedźno	

Ewidencja stanowisk archeologicznych w gminie Miedźno wg kart ewidencyjnych stanowisk archeologicznych.

Lp	Numer stanowiska w miejscowości	Numer obszaru AZP i numer stanowiska na obszarze	Chronologia	Funkcja / rodzaj stanowiska	Orientacyjny obszar stanowiska wg rozrzutu materiałów na powierzchni
1	Mokra (I) St.1	83-46/3	k.przeworska- o w r Wcz. Średniow. Ok. nowożytny	Osada Osada Ślad osadnictwa	0,5 ha
2	Mokra (II) St.2	83-46/4	Ok. nowożytny	Punkt osadniczy	1 ar
3	Mokra (I) St.3	83-46/5	Ok. nowożytny	Punkt osadniczy	1 ar
4	Mokra (I) St.4	83-46/6	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
5	Mokra (I) St.5	83-46/7	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	0,5 ha
6	Mokra (I) St.6	83-46/8		Ślad osadnictwa	1 ar
7	Mokra (I) St.7	83-46/9		Cmentarzysko Cmentarzysko Punkt osadniczy	1 ha
8	Mokra (I) St.8	83-46/59		Cmentarzysko	1 ha
9	Borowa(Mszyce) St.1	83-46/1	Schyłkowy paleolit/mezolit k.Luż-ep.brązu Pradzieje	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
10	Borowa St.3	83-46/2	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
11	Borowa St.4	83-46/3	Ep kamienia k.luż- ep.brązu	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar

12	Borowa Skowrnów St .5	83-46/4	Ep kamienia k.łuż- ep.brazu	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
13	Borowa St. 6	83-46/5	k.łuż- ep.brazu Pradzieje	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
14	Borowa (Mszyce) St.7	83-46/6	Ok. nowozytny	osada	0,5 ha
15	Miedźno St. 2	83-46/27	Epoka kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
16	Władysławów (Suchany) St.1	83-46/41	Epoka kamienia- mezolit	Ślad osadnictwa	1 ar
17	Władysławów (Marianów) St.2	82-47/42	Epoka kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
18	Władysławów (Suchany) St.3	8247/43	Ok. nowozytny	osada	0,5 ha
19	Władysławów (Suchany) St.4	82-47/44	Ok. nowozytny	Ślad osadniczy	1 ar
20	Władysławów (Bujecko) St.5	82-47/45	Ok. nowozytny	osada	0,5 ha
21	Władysławów St.6	82-47/46	Ok. nowozytny	Ślad osadnictwa	1 ar
22	Borowa (Doły) St.8	83-47/1	k.łuż-ep.brazu Pradzieje Wcz. Średniow.	Ślad osadnictwa Osada Osada	1 ha
23	Borowa St.9	83-47/2	k.przeworska- o w r	Ślad osadnictwa	1 ar
24	Borowa (Doły) St.10	83-47/3	k.łuż-ep.brazu	Ślad osadnictwa	1 ar
25	Borowa (Doły) St.11	83-47/4	k.łuż-ep.brazu Pradzieje	Osad Ślad osadnictwa	1 ar
26	Borowa (Doły) St.12	83-47/5	Pradzieje	Ślad osadnictwa	1 ar
27	Borowa (Doły) St.13	83-47/6	Wcz. średniow	Osada	0,5 ha
28	Borowa (Doły) St.14	83-46/7	Pradzieje	Ślad osadnictwa	1 ar
29	Borowa (Doły) St.15	83-47/8	Pradzieje	Ślad osadnictwa	1 ar
30	Miedźno (Praga) St.1	83-47/9	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
31	Miedźno St.3	83-47/10	k.łuż-ep.brązu Ok. nowozytny	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar

32	Miedźno St.4	83-47/11	Ok. nowożytny	Punkt osadniczy	0,5 ha
33	Miedźno St.5	83-47/12	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
34	Miedźno St.6	83-47/13	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
35	Miedźno St.7	83-47/14	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
36	Miedźno St.8	83-47/15	k.łuż-ep.brązu Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa Punkt osadniczy	1 ar
37	Miedźno St.9	83-47/16	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
38	Miedźno St.10	83-47/17	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
39	Miedźno St.11	83-47/18	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
40	Miedźno St.12	83-47/19	Ok. nowożytny	Osada	1ha
41	Miedźno St.13	83-47/20	Ok. nowożytny	Punkt osadniczy	1 ar
42	Miedźno St.14	83-47/21	Ep. kamienia k.łuż-ep.brązu Pradzieje	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
43	Miedźno St.15	83-47/22	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
44	Miedźno St.16	83-47/23	Ok. nowożytny		1 ar
45	Miedźno St.17	83-47/24	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
46	Miedźno St.18	83-47/25	Ok. nowożytny	Punkt osadniczy	0,5 ha
47	Miedźno St.19	83-47/26	Ok. nowożytny	Punkt osadniczy	1 ar
48	Miedźno St.20	83-47/27	k. przeworska- o w r Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
49	Miedźno St.21	83-47/28	k.łużycka	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
50	Miedźno St.22	83-47/29	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
51	Miedźno St.23	83-47/30	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
52	Miedźno St.24	83-47/31	k.łuż - ep.brązu Wcz.średniow. O.nowożytny	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	0,5 ha

53	Miedźno St.25	83-47/32	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
54	Miedźno St.26	83-47/33	Ep.kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
55	Miedźno St.27	83-47/34	Ep.kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
56	Miedźno St.28	83-47/35	k.łuź -ep.brązu k.przeworska – o w r	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
57	Miedźno St.29	83-47/36	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
58	Miedźno St.30	83-47/37	Późne średniow. Ok.nowożytny	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
59	Miedźno St.31	83-47/38	k.łuź -ep.brązu	Ślad osadnictwa	1 ar
60	Miedźno St.32	83-47/39	Ep.kamienia k.łuź – ep.brązu k.przeworska – o w r Wcz.średniow. Ok.nowożytny	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	0,5 ha
61	Miedźno St.33	83-47/40	k.przeworska- o w r	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
62	Miedźno St.34	83-47/41	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	0,5 ha
63	Ostrowy St.6	83-47/42	Ok. nowożytny	Osada	1 ar
64	Wapiennik (Wiktorów)St.1	83-47/43	k.łuź-sch.ep.brązu Ok.nowożytny	Cmentarzysko Ślad osadnictwa	0,5 ha
65	Wapiennik (Wiktorów)St.2	83-47/44	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
66	Wapiennik (Wiktorów)St.3	83-47/45	Ok. nowożytny	Punkt osadniczy	0,5 ha
67	Wapiennik (Wiktorów)St.4	83-47/46	Ep.kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
68	Wapiennik (Wiktorów)St.5	83-47/47	Ok. nowożytny	Osada	1,0 ha
69	Wapiennik (Wiktorów)St.6	83-47/48	Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa	1 ar
70	Wapiennik (Wiktorów)St.7	83-47/49	k.łuź-ep.brązu Pradzieje Późne sredniowiecze	Osad Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	0,5 ha
71	Wapiennik (Wiktorów)St.8	83-47/50	k.łuź-ep.brązu Pradzieje Ok. nowożytny	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	1 ar
72	Wapiennik (Wiktorów)St.9	83-47/51	Ep. kamienia-neolit	Ślad osadnictwa	1 ar

73	Mazówki St.3	83-48/32	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
74	Mazówki St.4	83-48/33	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
75	Ostrowy(Góra) St.5	83-48/34	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
76	Ostrowy(Raków) St.6	83-48/39	Schyłkowy paleolit Ep. kamienia-mezolit Ep. kamienia-neolit	Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa Ślad osadnictwa	0,5 ha
77	Ostrowy(Raków) St.7	83-48/40	Ep. kamienia-mezolit	Ślad osadnictwa	1 ar
78	Ostrowy St.8	83-48/419	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
79	Ostrowy St.9	83-48/42	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
80	Ostrowy St.10	83-48/43	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
81	Ostrowy St.11	83-48/44	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
82	Ostrowy St.12	83-48/45	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
83	Ostrowy(Zadworze) St.13	83-48/46	nieokreslona	Fr.kamiennej budowli	1 ar
84	Ostrowy St.14	83-48/47	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
85	Ostrowy St.15	83-48/48	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
86	Ostrowy St.16	83-48/49	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
87	Ostrowy St.1	83-48/54	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
88	Ostrowy St.2	83-48/55	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
89	Ostrowy St.3	83-48/56	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
90	Ostrowy St.4	83-48/57	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
91	Ostrowy St.5	83-48/58	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
92	Ostrowy St.6	83-48/59	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar
93	Ostrowy St.6	83-48/60	Ep. kamienia	Ślad osadnictwa	1 ar

W miejscowości Mokra II ochroną objęto pole bitwy Wołyńskiej Brygady Kawalerii

z wojskami hitlerowskimi we wrześniu 1939 r.. Po wschodniej stronie drogi do Działoszyna usytuowany jest pomnik autorstwa P. Hajdasa. Ochroną miejsca upamiętnionego walką o niepodległość należy objąć teren wskazany na planszy Kierunków Rozwoju.

5. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia

5.1. Struktura ludności

Zjawiska oraz procesy demograficzne związane są z wieloma dziedzinami funkcjonowania gminy. Wywierają znaczny wpływ na rynek pracy, rozwój sieci osadniczej, wyznaczają potrzeby w zakresie infrastruktury komunalnej, usług. Gminę Miedźno o obszarze 112,79 km² na koniec 2011 r. zamieszkiwało 7 640 osób. Z tego mężczyźni stanowili liczbę 3 754, a kobiety 3 886.

Gęstość zaludnienia (ludność na 1 km² w ostatnich latach ma wartość utrzymującą się na poziomie około 68 osób na 1 km²).

W 2011 r., przy ogólnej liczbie ludności 7 640, udział ludności w wieku przedprodukcyjnym wynosił ok. 18,99 % w wieku produkcyjnym wynosił 63,48 %, a w wieku poprodukcyjnym 17,53 %.

Liczba zawartych małżeństw w ostatnich latach ma tendencję wzrastającą, w 2009 r. zawarto 42 związki małżeńskie, natomiast w 2011 r. liczba ta wzrosła do wartości 46.

Kierunki i konsekwencje zmian demograficznych.

Prognozowana zmiana liczby ludności w wieku przedprodukcyjnym, zwłaszcza młodzieży w wieku 15 - 18 lat, sprzyjać będzie osiągnięciu pożądanej struktury wykształcenia na poziomie szkoły średniej. Konieczne staje się upowszechnienie wykształcenia średniego, w tym kończącego się maturą.

Wzrost liczebności grupy ludności w wieku produkcyjnym oraz jej aktywność zawodowa wymagać będzie przygotowania nowych miejsc pracy w celu redukcji bezrobocia.

Przekształcenia w rolnictwie, a co za tym idzie zmiany w strukturze zatrudnienia, wymagać będą tworzenia nowych miejsc pracy poza rolnictwem.

Przewiduje się, że potrzebnych będzie ok. 500 nowych miejsc pracy dla ludności odchodzącej z rolnictwa. Konieczne będą przy tym przemiany w strukturze agrarnej.

Zmniejszanie się liczby ludności w wieku produkcyjnym jest sprzyjającą przesłanką dla poprawienia dostępności do świadczeń medycznych, rozwijania sieci ośrodków opieki społecznej, tworzenia dobrego systemu pielęgnacyjno - opiekuńczego oraz rozwoju usług kultury dla osób starszych.

Szansą dla społeczności lokalnej będzie rozwój rekreacji i wypoczynku.

5.2. Opieka medyczna i socjalna

Podstawową opiekę zdrowotną na terenie gminy zapewniają dwa ośrodki:

- Gminny Ośrodek Zdrowia w Miedźnie, ul. Słoneczna,
- Wiejski Ośrodek Zdrowia w Ostrowach nad Okszą, ul. Brzeźnicka,

oferując pomoc lekarzy pierwszego kontaktu oraz pielęgniarek środowiskowych. Ośrodki działają przy Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Kłobucku.

5.3. Oświata i wychowanie

Gmina ma rozbudowaną sferę oświaty od przedszkolnego do gimnazjalnego stopnia edukacji. Szkoły znajdujące się na terenie gminy:

- Szkoła Podstawowa im. Wołyńskiej Brygady Kawalerii w Miedźnie,

- Gimnazjum im. Świętej Jadwigi Królowej w Miedźnie,
- Przedszkole w Miedźnie,
- Zespół Szkół w Ostrowach nad Okszą,
- Zespół Szkolno - Przedszkolny w Mokrej (Gminne Przedszkole + Szkoła Podstawowa im. Bohaterów Walk pod Mokrą w 1939 r.),
- Przedszkole w Ostrowach nad Okszą.

5.4. Kultura i sztuka

Życie kulturalne gminy skupia się wokół Gminnego Ośrodka Kultury w Miedźnie. Realizuje on zadania własne gminy z zakresu upowszechniania kultury, poprzez, m.in. organizację świetlic, zespołów oraz innych form działalności kulturalnej:

- edukacja kulturalna i wychowanie estetyczne przez sztukę,
- gromadzenie, dokumentowanie, tworzenie, ochrona i udostępnianie dóbr kultury,
- tworzenie warunków dla rozwoju folkloru oraz rękodzieła ludowego artystycznego,
- rozpoznawanie, rozbudzanie i zaspokajanie potrzeb oraz zainteresowań kulturalnych,
- organizacja imprez kulturalnych i rekreacyjnych,
- organizowanie konkursów gminnych, turniejów, przeglądów artystycznych i recitali,
- organizowanie festynów, obchodów świąt i rocznic państwowych,
- prowadzenie kółek i ognisk artystycznych,
- współpraca z krajowymi i zagranicznymi instytucjami, organizacjami i stowarzyszeniami realizującymi podobne zadania.

Gminny Ośrodek Kultury jest koordynatorem prac z dziećmi i młodzieżą. Jest miejscem działalności Dziecięcego Zespołu Tańca Ludowego.

W ośrodku prowadzone są systematyczne treningi grupy tanecznej cheerleaderek, swoją działalność rozwija amatorski teatr, organizowana jest nauka gry na gitarze oraz instrumentach klawiszowych, studio piosenki oraz sekcja plastyczna ukierunkowana na zajęcia rękodzieła z elementami rękodzieła ludowego.

Pod patronatem GOK swoją działalność prowadzi Ludowy Zespół Śpiewaczy.

Gminny Ośrodek Kultury jest również miejscem regularnych spotkań Regionalnego Towarzystwa Społeczno - Kulturalnego. Przy Towarzystwie działa Klub Pamięci Wołyńskiej Brygady Kawalerii. Głównymi celami statutowymi Towarzystwa jest kultywowanie tradycji pułków wchodzących w skład WBK, a także utrzymywanie kontaktów z kombatantem i stowarzyszeniami pułkowymi w kraju i za granicą. W tym zakresie współorganizuje uroczystości rocznicowe związane z Bitwą pod Mokrą. Działania Towarzystwa obejmują również promocję Gminy Miedźno na zewnątrz oraz czuwa nad zachowaniem istniejącego dotychczas dziedzictwa kulturalnego.

Przy Gimnazjum w Miedźnie dnia 19 lipca 2004 r. rozpoczął działalność klub, początkowo jako sekcja żeglarska, UKS „Kadet”, obecnie przekształcony w samodzielny klub Żeglarski „UKS Wicher”.

We Władysławowie działa „Stowarzyszenie na rzecz rozwoju miejscowości Władysławów” oraz Koło Gospodyń Wiejskich.

W gminie Miedźno działają jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej w następujących miejscowościach:

- Miedźno, gdzie w jej skład wchodzi Młodzieżowa Orkiestra Dęta, która uczestniczy w wielu uroczystościach kościelnych i patriotycznych nadając im oprawę muzyczną. Młodzieżowa orkiestra dęta Ochotniczej Straży Pożarnej w Miedźnie jest kontynuatorką tradycji muzycznych sięgających roku 1920. Jej pierwszym dyrygentem i nauczycielem gry był miejscowy organista Franciszek Paluszkiewicz.

Pierwsze instrumenty zostały zakupione z inicjatywy i ofiarności mieszkańców, którzy przeprowadzili publiczną zbiórkę na ten cel. Głównym założeniem, które leżało u podstaw powstania orkiestry było dążenie do upowszechnienia edukacji muzycznej wśród młodzieży i uświetnianie jej występami miejscowych uroczystości i zabaw. Cele te pozostają nadal aktualne.

- Kołaczkowice (organizują wiele imprez i festynów, najpopularniejsze to bale sylwestrowe i karnawałowe oraz uroczystości z okazji Dnia Kobiet, które uzyskały nawet rangę gminnych).
- Mokra, gdzie działa również Orkiestra Dęta, która uczestniczy w wielu uroczystościach kościelnych i patriotycznych nadając im oprawę muzyczną.
- Ostrowy nad Okszą
- Wapiennik
- Borowa

Obok budynku Szkoły Podstawowej im. Bohaterów Walk pod Mokrą 1939 r. w Mokrej, otwarte zostało Muzeum Kultury Przeworskiej i Izba Pamięci Bitwy pod Mokrą, w którym znajdują się eksponaty z okresu Bitwy pod Mokrą oraz z cmentarzyska kultury przeworskiej, które zgromadzone były dotychczas w Izbie Pamięci, mieszczącej się w budynku szkoły. Wybudowane Muzeum pozwoliło w należyty sposób wyeksponować zgromadzone zbiory i pamiątki.

5.5. Obiekty sakralne

Obsługa mieszkańców Miedźna w zakresie usług kultu religijnego realizowana jest przez następujące obiekty:

- kościół rzymsko-katolicki p.w. św. Katarzyny w Miedźnie,
- kościół rzymsko-katolicki p.w. św. Maksymiliana Kolbe w Borowej,
- kaplica drewniana p.w. Apostołów św. Szymona i Judy Tadeusza w Mokrej,
- Kapliczka w Izbiskach Małych (raz w roku jest w niej odprowadzana Msza Św.),
- kościół rzymsko-katolicki p.w. św. Andrzeja Boboli,
- kościół p.w. św. Antoniego Padewskiego.

5.6. Sport

Na terenie gminy działa:

- Klub Sportowy KS „GROM” Miedźno, który posiada siedzibę przy ul. Sportowej 2 w Miedźnie. W klubie działają sekcje piłki nożnej - drużyna seniorów i juniorów. Klub został założony jako LZS w roku 1972. Główna specjalnością klubu jest piłka nożna. Drużyna piłkarska „Grom” Miedźno występuje w klasie „A”. Rozgrywki odbywają się na obiekcie sportowym im. Ludwika Bodziachowskiego w Miedźnie, w skład którego wchodzi jedynie boiska odkryte, t.j. 2 boiska do piłki nożnej oraz kort tenisowy. Do celów treningowych klub korzysta z sali sportowej gimnazjum w Miedźnie.
- Klub sportowy LKS „Naprzód” Ostrowy przy ul. Sportowej 33.

Obecną bazę sportowo-rekreacyjną gminy Miedźno tworzą:

- stadion sportowy LKS „Naprzód Ostrowy”: 2 boiska do piłki nożnej, boisko asfaltowe do koszykówki plażowej, piłki siatkowej oraz kort tenisowy, budynek klubowy z węzłem sanitarnym) Ostrowy nad Okszą,
- kompleks Boisk Sportowych „ORLIK”.

5.7. Turystyka i rekreacja

Na terenie gminy Miedźno wytyczona została ścieżka edukacyjna historyczno

– przyrodnicza, która ma długość ok. 30 km. Rozpoczyna się w miejscowości Wilkowiecko, prowadzi poprzez wieś Mokra, Wapiennik, Miedźno, Ostrowy nad Okszą, Rywaczki, a kończy w Nowym Folwarku. W jej ramach powstało kilka tras rowerowych, a na całym odcinku jest 20 miejsc, w których można się zatrzymać. Przystanki prezentują dziedzictwo historyczne, kulturowe i przyrodnicze, t.j miejsca występowania ciekawych gatunków roślin. Głównym motywem ścieżki jest jednak upamiętnienie walk Wołyńskiej Brygady Kawalerii.

Mocnym atutem turystycznego aspektu gminy jest zbiornik wodny „Ostrowy”, na rzece Biała Oksza. Został oddany do użytku w 2003 r. Bezpośrednio przy zbiorniku znajduje się teren stanowiący zaplecze dla potrzeb rekreacji wodnej. Zagospodarowana działka wyposażona jest w grille z zadaszeniem wraz z ławkami i stolikami, boisko do piłki plażowej, scenę z zadaszeniem, magazyn na sprzęt pływający oraz sanitariaty.

6. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludzi i mienia

Do obiektów i obszarów mogących stanowić zagrożenie bezpieczeństwa ludzi i ich mienia należy zaliczyć:

- a) tereny narażone na ponadnormatywne promieniowanie elektromagnetyczne - tereny wokół stacji telefonii komórkowej, linii elektroenergetycznych (wymagana lokalizacja inwestycji poza występującym ponadnormatywnym promieniowaniem elektromagnetycznym),
- b) tereny, na których zlokalizowano instalacje mogące pogorszyć stan środowiska (wymagane zachowanie oddziaływania związanego z tymi inwestycjami w granicach terenu inwestycji),
- c) tereny ze zwierciadłem wody gruntowej utrzymującym się powyżej niż 1,0 m n.p.m., podmokłych, zalewowych, inwersyjnych, z występowaniem gleb pochodzenia organicznego,
- d) tereny wokół cmentarzy grzebalnych (wymagane zachowanie stref ochrony sanitarnej).

W granicach gminy brak jest terenów zagrożonych naturalnym osuwaniem się mas ziemnych.

Zagrożenie powodziowe

Główne źródło zagrożeń nadzwyczajnych w gminie to tereny szczególnego zagrożenia powodzią wynikające z czynników naturalnych – występujące w dolinie rzeki Liswarty. Zagrożenie stanami powodziowymi występuje szczególnie w okresie wiosennym i wywołane jest roztopami i opadami deszczu. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią wyznaczono na podstawie map zagrożenia i ma ryzyka powodziowego sporządzonych przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. Na obszarach tych obowiązują zakazy wynikające z przepisów szczególnych (art. 88 1 ust. 1 oraz art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r. (Dz. U. z 2012 r., poz. 145 z późn. zm.) Tylko w szczególnych przypadkach, jeżeli nie utrudni to ochrony przed powodzią, Dyrektor RZGW w Poznaniu może, jeżeli nie utrudni to zarządzania wodami i jeśli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi, zwolnić od zakazu, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód.

Na terenach gminy nie występują skażenia chemiczne gleb, skażenia metalami ciężkimi oraz skażenia radiologiczne. Zgodnie z posiadanymi danymi z 1993 r, na podstawie pobranych 3 próbek glebowych i materiału roślinnego stwierdzono jedynie niewielkie podwyższenie zawartości kadmu - graniczna wartość naturalna wynosi 0,3 mg/kg - stwierdzono poziom 0,49 mg/kg - co mieści się w przedziale zanieczyszczeń określanych jako zawartość podwyższoną (wartość graniczna dla tego przedziału wynosi 1,5 mg/kg).

Brak jest aktualnych badań skażenia gleby - dotyczyć one powinny zwłaszcza terenów przylegających do drogi nr 491 oraz terenów przylegających do terenów stacji benzynowej.

Wody powierzchniowe

Rzeki i cieki wodne przepływające przez teren gminy charakteryzują się silnym zanieczyszczeniem bakteriologicznym. Na obszarze gminy nie jest prowadzony monitoring czystości wód powierzchniowych. Na podstawie danych uzyskanych w Państwowej Inspekcji Sanitarnej wody Liswarty i Białej Okszy są pozaklasowe. Źródłami zanieczyszczeń wód powierzchniowych jest niekontrolowane odprowadzanie ścieków nieoczyszczonych z gospodarstw domowych i zabudowy letniskowej, zanieczyszczenia związane z prowadzoną działalnością rolniczą oraz zanieczyszczenia z zakładów produkcyjnych z gmin sąsiednich.

Zanieczyszczenia powietrza

Na obszarze gminy nie jest prowadzony monitoring czystości powietrza. Z danych uzyskanych w służbach ochrony środowiska oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej, na obszarze gminy nie występują przekroczenia obowiązujących norm. Zanieczyszczenia SO₂ występują w wysokości 32 – 53 % normy, a zanieczyszczenia NO₂ występują w wysokości 22 - 40 % normy. Jedyne przekroczenia dotyczą przekroczeń okresowo norm dotyczących pyłów i CO.

Hałas i drgania

Do obszarów narażonych na podniesiony poziom hałasu i drgań należy zaliczyć tereny położone wzdłuż linii kolejowej, dróg prowadzących ruch tranzytowy oraz terenów przylegających do istniejących na terenie gminy tartaków i stolarni.

Promieniowanie elektromagnetyczne

Przez teren przebiegają dwie linie przesyłowe elektroenergetyczne wysokiego napięcia 400 kV. Ze względu na promieniowanie elektromagnetyczne oraz zasady bezpieczeństwa wzdłuż linii obowiązują ograniczenia w użytkowaniu terenu. Szerokość pasów bezpieczeństwa winna być, w przypadku realizacji inwestycji, uzgadniana z zarządcą sieci.

Inne źródła zanieczyszczenia

Na obszarze gminy istnieje ograniczona liczba źródeł zanieczyszczeń. Brak jest zakładów produkcyjnych i przetwórczych mogących mieć negatywny wpływ na otoczenie; uciążliwość istniejących, niewielkich zakładów, które zgodnie z przepisami ochrony środowiska są zaliczane do inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska zamyka się w granicach działek. Zakłady te podlegają kontroli w/z ochrony środowiska oraz nadzorowi sanitarnemu. Istotnym źródłem zanieczyszczeń są piece, często opalane węglem o wysokiej zawartości siarki oraz dzikie wysypiska.

7. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy Miedźno

Mieszkańcy widzą przyszłość swojej gminy w poprawie infrastruktury technicznej oraz rozwoju przedsiębiorczości przy rozwoju nowoczesnego rolnictwa. Rolnictwo jest wiodącą funkcją zagospodarowania terenów w gminie ze względu na powierzchnię wykorzystywaną na ten cel.

Praca w rolnictwie nie jest znaczącym źródłem utrzymania. Gospodarcza, pozarolnicza aktywność mieszkańców gminy realizowana jest głównie w najprostszej formule podmiotów nieposiadających osobowości prawnej. Zdecydowaną większość podmiotów stanowią firmy małe, zatrudniające 1 - 20 osób. Taka struktura świadczy o dużym rozdrobnieniu podmiotów. Gmina posiada potencjalne możliwości rozwoju wypoczynku i rekreacji, w tym agroturystyki – głównie w oparciu o istniejące tereny leśne.

Atutem jest istniejący zbiornik „Ostrowy”, co stwarza warunki do rozwoju usług rekreacyjnych. Kolejnymi czynnikami przemawiającymi za rozwojem gałęzi turystyki dla gminy są:

- korzystne położenie geograficzne, dobra dostępność komunikacyjna,
- bliskość aglomeracji Śląskiej, co stanowi o zasobach ludzi, potencjalnych turystów,
- atrakcyjne walory przyrodnicze, krajoznawcze i historyczne.

Tereny usług turystyki, umożliwiają rozwój bazy turystycznej pożądanej w granicach gminy, jako kierunku rozwoju przestrzennego. Sąsiedztwo wyznaczonego terenu zabudowy jednorodzinnej z budownictwem letniskowym jest odpowiedzią na potrzeby mieszkaniowe całoroczne i wynajmu okresowego. W ofercie turystycznej gminy nie może zabraknąć turystyki wiejskiej, w tym agroturystyki.

Studium określa rezerwy terenów pod budownictwo mieszkaniowe.

Potrzeby rozwoju gminy pokazują prowadzone analizy rozwoju przestrzennego gminy oraz, między innymi, wnioski mieszkańców do niniejszego studium, z których wynika, że najpilniejszymi potrzebami w gminie są:

- przeznaczenie terenów pod zabudowę,
- rozbudowa i modernizacja systemów infrastruktury.

Poza tym, do potrzeb rozwoju gminy należy zaliczyć:

- usprawnienie i modernizację systemu komunikacyjnego,
- dostosowanie obiektów i przestrzeni do potrzeb osób niepełnosprawnych,
- preferowanie rozwoju nowoczesnych technologii ochrony środowiska,
- uporządkowanie zieleni przy obiektach usługowych,
- propagowanie rolnictwa ekologicznego,
- ochronę gruntów o wyższych klasach bonitacyjnych przed ruralizacją,
- stworzenie bazy mieszkań socjalnych,
- adaptację rozproszoną zabudowę zagrodową,
- zaktywizowanie szlaków turystycznych.

Za możliwości rozwoju gminy należy uznać:

- wykorzystanie środków unii europejskiej,
- wykorzystanie walorów przyrodniczych gminy do rozwoju funkcji agroturystycznej, wzrost popytu na usługi agroturystyczne,
- rozwój usług jako konsekwencja wzrostu dochodów ludności,
- wykorzystanie dogodnego połączenia komunikacyjnego z regionem.

8. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów

W strukturze własności gruntów utrzymuje się dominacja własności prywatnej. Stosunkowo duży jest udział w powierzchni gminy gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa – za sprawą występowania terenów leśnych w zarządzie GLP Lasy Państwowe, istniejących linii kolejowych i dróg oraz rzek.

Stopniowo ulega zmniejszeniu areal gruntów w zarządzie Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa. Bardzo mały jest udział gruntów stanowiących własność gminy - są to w większości tereny usług publicznych (urząd gminy, dom kultury, szkoły, przedszkola, boiska, remizy), infrastruktury technicznej (ujęcia wód, oczyszczalnie ścieków) oraz drogi gminne.

9. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych

W granicach gminy występują obiekty i tereny:

- chronione na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.):
 - a) pomniki przyrody:
 - dwa dęby szypułkowe – Ostrowy nad Okszą, ul Kasztanowa,
 - lipa drobnolistna – Mokra III, przy kościele drewnianym;
 - b) korytarze ekologiczne:
 - międzynarodowy korytarz spójności obszarów chronionych „Liswarta”,
 - regionalny korytarz migracji ptaków: „Dolina górnej Warty – Lasy Lublinieckie”,
 - korytarz migracji ssaków kopytnych „K/LGL-N”, „Lasy Nadwarciańskie”
 - korytarz migracji ssaków drapieżnych: D/LGL-N”;
- chronione na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r., poz. 145, z późn. zm.) - obejmujące strefy ochronne ujęć wód bezpośrednich;
- chronione na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1205 z późn. zm.) obejmujące grunty leśne i grunty rolne min. III klasy bonitacyjnej;
- chronione na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.):
 - a) obiekty i obszary chronione poprzez wpis do rejestru zabytków,
 - b) obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków,
 - c) udokumentowane stanowiska archeologiczne;
- chronione na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981, z późn. zm.), obejmujące:
 - a) udokumentowane złoża kopalin,
 - b) ustanowione obszary i tereny górnicze;
- obszary w odległości 50 i 150 m wokół cmentarzy, wymagające utworzenia strefy ochrony sanitarnej,
- tereny kolejowe (nie podlegające władztwu planistycznemu gminy).

10. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych

W granicach gminy brak jest terenów naturalnych zagrożeń geologicznych – nie występują tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.

11. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych

11.1. Udokumentowane złoża kopalin

Gmina pod względem geologicznym znajduje się w części północno - wschodniej monokliny Śląsko - Krakowskiej. Charakteryzuje się ona monoklinalnym ułożeniem warstw starszego podłoża. Utwory starsze od trzeciorzędu – trias, jura, stanowią jednoskrzydłową antyklinę, zapadającą łagodnie ku północnemu wschodowi pod niewielkim kątem 1 – 5°.

Podłoże obszaru gminy zbudowane jest głównie ze skał wieku mezozoicznego, tworzących pasma niewysokich progów poprzedzielanych obniżeniami występujących wskutek procesów erozyjnych.

Kraniec Wyżyny Wieluńskiej zbudowany ze skał mezozoicznych wieku jurajskiego, zasypanych utworami trzeciorzędowymi i czwartorzędowymi. Środkowa część gminy (Obniżenie Krzepickie) stanowi subsekwentną bruzdę wypreparowaną z mało odpornych na erozję rudonośnych ilów środkowojurajskich. Jej dno wypełniają czwartorzędowe piaski i gliny, tworzące wyniesienia (stoliwa, wały i pagóry kemowe). Fragment Progu Herbskiego (południowo - zachodnia część gminy) jest zbudowany z piaskowców środkowojurajskich, przykrytych utworami młodszymi.

Na terenie gminy Miedźno występują następujące grupy surowców:

- krzemionkowe luźne (piaski, żwiry),
- węglanowe (wapienie jurajskie płytowe, grubopławicowe),
- rudy żelaza (syderyty ilaste).

Surowce krzemionkowe luźne reprezentowane są głównie przez piaski i żwiry. Utwory te są rozprzestrzenione niemal na terenie całej gminy. Odkrywkę utworów piaszczystych grupują się w rejonie miejscowości Miedźno i Ostrowy, a utworów piaszczysto - żwirowych w rejonie miejscowości Kołaczkowice.

Udokumentowano złoża:

- „Łobodno” (kat. C2) oraz karty rejestracyjne,
- „Ostrowy A” (złoża niezagospodarowane),
- „Ostrowy B” (złoża zaniechane),
- „Izbiska”,
- „Miedźno” (złożo wapieni i margli przemysłu wapienniczego).

Ogółem na terenie gminy zarejestrowano 3 punkty eksploatacji (okresowo eksploatowane).

Surowce węglanowe występujące na obszarze gminy Miedźno reprezentowane są przez wapienie jurajskie (malmy). Są to wapienie płytowe, grubopławicowe, przykryte na całym obszarze warstwą utworów czwartorzędowych, miejscami odsłaniając się w postaci wychodni. Na terenie gminy istnieje 7 punktów eksploatacji, obecnie nie eksploatowanych.

Surowce inne - rudy żelaza występują na obszarze całej gminy. Są to cienkie pokłady syderytów ilastych, których eksploatacja ze względów ekonomicznych jest nieopłacalna. Również ze względu na istniejący zbiornik wód podziemnych nie powinny być one eksploatowane. Obecnie na terenie gminy eksploatacja prowadzona jest tylko w trzech wyrobiskach, w niewielkich ilościach, prowadzona okresowo przez właścicieli wyrobisk dla własnych potrzeb. Eksploatacja tego typu nie stanowi zagrożenia środowiska.

Na obszarze gminy istnieją prognostyczne obszary występowania kruszywa naturalnego oraz surowców węglanowych. Nie są to jednak obszary o znaczeniu przemysłowym.

Surowce krzemionkowe luźne reprezentowane są głównie przez piaski i żwiry. Utwory te są

rozprzestrzenione niemal na terenie całej gminy. Odkrywki utworów piaszczystych grupują się w rejonie miejscowości Miedźno i Ostrowy, a utworów piaszczysto - żwirowych w rejonie miejscowości Kołaczkowice.

11.2. Zasoby wód podziemnych

Wody podziemne retencjonowane są w osadach tworzących czwartorzędowe i jurajskie piętra wodonośne.

Jurajskie warstwy wodonośne zaliczono do Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP), wydzielonych, według kryteriów ilościowych i jakościowych wód podziemnych zastosowanych w opracowaniach wykonywanych w ramach CPBP 04.10 (Kleczkowski red., 1990), dla ochrony najcenniejszych w skali kraju zasobów. W niniejszym opracowaniu przyjęto uszczegółowione granice GZWP (Witkowski i inni, 1993 r.). Są to zbiorniki:

- Częstochowa E (GZWP nr 326), obejmujący utwory uszczelnione i często skrasowiałe wapienie skaliste jury górnej (oksfordu).

Obszar gminy Miedźno, wg mapy hydrogeologicznej polski 1 : 200 000 arkusz Kluczbork, należy w całości do tzw regionu wieluńsko - krakowskiego (podregion krakowsko-częstochowski). Występowanie głównego użytkowego poziomu wodonośnego związane jest ze skałami węglanowymi jury górnej. Są to szczelinowate spękane wapienie i margle.

Zasilanie poziomu odbywa się przez infiltracje wód opadowych przez utwory czwartorzędowe lub bezpośrednio w strefie wychodni jury górnej. Wody związane z tym poziomem charakteryzują się bardzo dobrą jakością, w większości należą do I klasy jakości wód. Południowa część gminy znajduje się w strefie ochrony pośredniej jednej ze studni ujmujących wodę. Piętro wodonośne czwartorzędowe ma znacznie mniejsze znaczenie użytkowe. Miąższość wodonośna waha się od kilku do kilkunastu metrów, a potencjalna jego wydajność to kilkanaście w 3/h.

Celem monitoringu jakości wód podziemnych jest dostarczenie informacji o stanie chemicznym wód podziemnych, śledzenie jego zmian oraz sygnalizacja zagrożeń w skali kraju, na potrzeby zarządzania zasobami wód podziemnych i oceny skuteczności podejmowanych działań ochronnych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych wykorzystywanych na terenie województwa do celów pitnych. Na terenie Gminy Miedźno zlokalizowane są trzy punkty pomiarowe dla wód podziemnych należący do regionalnej sieci monitoringu wód podziemnych :

- J307/R Mokra,
- J308/R Rywaczki.

Tabela: Wyniki badań jakości wód podziemnych przeprowadzonych przez WIOŚ w Katowicach w 2012 roku w ramach monitoringu regionalnego na terenie Gminy Miedźno.

Nazwa pkt.		Mokra	Rywaczki
Nr pkt.		J307	J308
Data poboru		27-04-2012	27-04-2012
	Czas poboru	8:40	9:25
	Nr laboratoryjny próbki	3231	3232
Wskaźnik	Jednostka		
Temperatura	°C	10,3	10,5
Odczyn	pH	7,1	7,7
Tlen rozpuszczony	mgO ₂ /l	1,5	0,4
PEW w 20°C	µS/cm	732	309
Wapń	mg Ca/l	120	47

Magnez	mg Mg/l	8,3	3,1
Sód	mg Na/l	11	3,9
Potas	mg K/l	1,7	0,85
Żelazo ogólne	mg Fe/l	0,036	0,49
Cynk	mg Zn/l	0,029	<0,01
Mangan	mg Mn/l	<0,005	<0,005
Ołów	mg Pb/l	0,0019	0,011
Kadm	mg Cd/l	<0,00002	0,0011
Glin	mg Al/l	0,03	0,02
Bor	mg B/l	<0,08	<0,08
Bar	mg Ba/l	0,04	0,02
Miedź	mg Cu/l	<0,005	<0,005
Nikiel	mg Ni/l	<0,005	0,01
Chrom ogólny	mg Cr/l	<0,005	<0,005
Arsen	mg As/l	<0,01	<0,01
Amoniak	mg NH ₄ /l	<0,1	<0,1
Azotany	mg NO ₃ /l	31	<0,44
Azotyny	mg NO ₂ /l	<0,01	<0,01
Siarczany	mg SO ₄ /l	71	8,4
Chlorki	mg Cl/l	36	5,1
Fosforany rozp.	mg PO ₄ /l	0,11	0,06
Fluorki	mg F/l	0,14	0,12
Wodorowęglany	mg HCO ₃ /l	241	145
OWO	mg C/l	<1	1
Rtęć	mg Hg/l		

Źródło: WIOŚ Katowice

Dla punktu Mokra w 2011 roku odnotowano wyniki badań odpowiadające klasie jakości III (podobnie jak w roku 2010). Wskaźnikami odpowiadającymi poszczególnym klasom jakości były:

- dla klasy II – temperatura, SO₄, HCO₃
- dla klasy III – NO₃, Ca.

Dla punktu Rywaczki w 2011 roku odnotowano wyniki badań odpowiadające klasie jakości II (pogorszenie w stosunku do roku 2010, w którym wykazano klasę I). Wskaźnikami odpowiadającymi poszczególnym klasom jakości były:

- dla klasy II – temperatura, Fe, Mn

12. Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych

W granicach gminy Miedźno znajduje się teren górniczy.

Jest to teren górniczy „Izbiska”, równy powierzchni obszarowi górniczemu „Izbiska”, o pow. 1,9002 ha. Teren górniczy utworzono w granicach złoża kruszywa naturalnego.

13. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno - ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami

13.1. Sieć drogowa

Sieć drogowa

Obsługę komunikacyjną gminy Miedźno zapewnia system dróg o znaczeniu regionalnym, powiatowym i lokalnym. Stan techniczny dróg należy ocenić jako niezadowalający, wobec czego należy planować wykonanie zabiegów mających na celu poprawę istniejącego stanu oraz stan zły - wymagający interwencji.

Zgodnie z danymi dotyczącymi dróg (ozn. jako krajowe do 1998 r., a obecnie wojewódzkich), na odcinkach przebiegających przez teren gminy największe natężenie ruchu występuje na odcinku drogi 491 w kierunku Działoszyna, na odcinku drogi nr 492 z Łobodna do Ostrów jest znacznie mniejszy i ulega zmniejszeniu w kierunku Brzeźnicy. Również pod względem nośności droga nr 491 posiada lepsze parametry 100 kN - przy 80 kN dla drogi nr 492). Stan obu dróg pod względem nośności, równości i stanu powierzchni określany jest jako niezadowalający, wymagający wzmocnienia, z zaleceniem realizacji nowych warstw ścieralnych i wyrównawczych.

Odcinki obu dróg są stosunkowo bezpieczne, biorące pod uwagę ogólną liczbę wypadków w latach 1991-1996, miejscem o największej ilości wypadków jest odcinek drogi nr 491 położony w rejonie skrzyżowania w Kołaczkowicach Dużych i w kierunku wsi Miedźno (łącznie 10 wypadków).

Drogi powiatowe (ozn. do końca 1998 r. jako wojewódzkie) w większości są utwardzone, z nawierzchnią asfaltową; stan techniczny dróg jest niezadowalający i zły, w tym wymagający natychmiastowych interwencji.

Drogi gminne są częściowo utwardzone, częściowo mają charakter dróg polnych. Na bieżąco prowadzone są prace drogowe związane z utwardzaniem kolejnych odcinków dróg i układaniem powierzchni asfaltowej. Drogi te mają niedostateczną szerokość w liniach rozgraniczających. Oprócz terenów zwartej zabudowy mieszkaniowej w miejscowościach Miedźno, Ostrowy i Mokra, gdzie ulice posiadają utwardzone chodniki i są oświetlone, na pozostałym przebiegu drogi nie posiadają okrawężowania i nie mają utwardzonych poboczy.

Drogi powiatowe należą do układu podstawowego, zapewniając prawidłową obsługę komunikacyjną i połączenia z drogami wyższej rangi.

Drogi gminne zapewniają bezpośrednią obsługę zabudowy oraz umożliwiają dojazd do dróg wyższych klas.

Klasy dróg i ulic na terenie gminy

Droga wojewódzka	Klasa G (droga główna)
Droga powiatowa	klasa Z (droga zbiorcza)
Droga gminna	klasa GL (droga lokalna)

Przyjęto dla wszystkich dróg i ulic przekrój jednojezdniowy.

Najmniejsza szerokość w liniach rozgraniczających wynosi dla poszczególnych klas

Klasa G	25	25
---------	----	----

Klasa Z	20	20
Klasa L	12	15

Tabela podaje szerokości minimalne, które powinny być odpowiednio zwiększone w zależności od sposobu odwodnienia terenu, lokalizacji pasów lub zatok postojowych oraz ścieżek rowerowych.

Warunki prowadzenia ruchu tranzytowego.

Osiągnięcie parametrów technicznych dla ulicy klasy G na terenach zwartej zabudowy wsi jest praktycznie mało realne. Dla drogi tranzytowej nie osiągnie się odpowiedniego ograniczenia funkcji lokalnych.

13.2. Zaopatrzenie w wodę

Według stanu na dzień 31.12.2013 r. na terenie Gminy Miedźno łączna długość czynnej sieci rozdzielczej wodociągowej wynosiła 128,61 km. W roku 2012 jej długość zwiększyła się o 0,38 km. Gęstość sieci wodociągowej w gminie wynosi 113,44 km/100 km². Łącznie do sieci wodociągowej podłączonych jest 2147 budynków, z czego 1946 to budynki mieszkalne. Do 2011 r. ilość obiektów przyłączonych do sieci wodociągowej wzrosła o 41 obiektów, z czego 22 stanowią budynki mieszkalne. Budynki mieszkalne zaopatrzone w instalację wodociągową stanowią 97,3 % wszystkich obiektów.

Wszystkie miejscowości na terenie Gminy Miedźno posiadają sieć wodociągową administrowaną przez PWiK w Częstochowie, oprócz miejscowości Mokra, która posiada własne ujęcie wody i własną sieć wodociągową. Zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego ujęcia wód znajdują się również w Kołaczkowicach i w Borowej. Uwarunkowania przyrodnicze, a szczególnie warunki hydrologiczne i hydrogeologiczne sprawiły, że omawiany rejon jest bogaty w wody dobrej jakości. Źródłem zasilania sieci wodociągowej są wody podziemne pochodzące z:

- ujęcia Łobodno – gmina Kłobuck,
- 2 studnie głębinowych w miejscowości Mokra II.

Ponadto na terenie gminy znajdują się studnie głębinowe w Wapienniku (3 otwory) i studnia głębinowa Rywaczki. Studnie te w chwili obecnej nie są eksploatowane, lecz stanowią swoistą rezerwę.

Wodociągi, ujęcia wody

Prawie 90 % zabudowy mieszkaniowej korzysta z wodociągów. Miejscowość Mokra korzysta z własnego ujęcia wody i własnej sieci wodociągowej (poziom 240 - 250 m n.p.m.). Pozostałe miejscowości korzystają z sieci będącej w administrowaniu PWiK (poziom 220 m n.p.m.) i włączone są w system wodociągowy łączący gminę Miedźno, Kłobuck oraz Opatów. System ten zasilany jest przez ujęcie w Łobodnie i wspomagany jest ujęciami lokalnymi.

Przesył wody pomiędzy obydwoma systemami sieci są utrudnione, przy zachowaniu ciśnienia wody w obydwu kierunkach max. przetłoczenie może wynosić 20- 25 m³/h.

Przy posiadanych zasobach wody nie występuje potrzeba łączenia tych sieci.

Wodociągi są eksploatowane prawidłowo. Wodociągi zarówno magistralne, jak i rozdzielcze, są uzbrojone w armaturę, prawidłowo oznakowane. Przyłącza wyposażone są w zasuwę, węzły wodomierzowe, oznakowanie. Pobór i zużycie wody jest opomiarowane.

Ciśnienie w sieci wynosi ok. 40-60 m sł H₂O.

Całkowita długość sieci wodociągowej na terenie gminy Miedźno wynosi 128,4 km. Do budynków, gospodarstw doprowadzonych jest 2147 przyłączy wodociągowych o łącznej długości 46,67 km.

Źródłami zasilania sieci wodociągowej jest woda podziemna pochodząca z ujęcia :

- Kłobuck,
- Mokra - 2 studnie głębinowe.

Średnie miesięczne zużycie wody dla gminy Miedźno w 2012 r. wyniosło 15 896 m³. W miejscowości Mokra - 1776 m³/m-c.

13.3. Odprowadzanie ścieków

Według stanu na dzień 31.12.2013 r. na terenie Gminy Miedźno łączna długość zbiorczej sieci kanalizacyjnej wynosi 37,96 km. W roku 2012 jej długość zwiększyła się o 4,5 km. Gęstość sieci kanalizacyjnej w gminie wynosi 32,36 km/100 km². Łącznie do sieci kanalizacyjnej jest przyłączonych 2 028 budynków, z czego 924 stanowią budynki mieszkalne. Skanalizowane budynki mieszkalne stanowią 44,6 % wszystkich obiektów. Zbiorcza sieć kanalizacyjna działa na terenie 6 z 10 sołectw, w tym 2 sołectwa są tylko częściowo skanalizowane.

Ścieki ze zbiorczej sieci kanalizacyjnej są dostarczane do jedynej, istniejącej na terenie gminy oczyszczalni ścieków, zlokalizowanej w Ostrowach nad Okszą. Przepustowość oczyszczalni wynosi 500 m³/dobę, docelowo powinna wynosić 1 000 m³/dobę. W okresach bezopadowych do oczyszczalni jest dostarczane maksymalnie 380 m³/dobę, a w okresach opadowych wzrasta maksymalnie do 517 m³/dobę. Średnia wartość wydajności działającej oczyszczalni to 1 529 RLM.

W ciągu roku oczyszczalnia oczyszcza 79,6 tys. m³ ścieków komunalnych. Dodatkowo poza działającą zbiorczą siecią kanalizacyjną w gminie funkcjonują 103 indywidualne wiejskie oczyszczalnie ścieków, oddane do eksploatacji w 2013 r. w liczbie 77. Pozostałe gospodarstwa gromadzą ścieki sanitarne w zbiornikach bezodpływowych, okresowo wywożonych do oczyszczalni ścieków.

Uregulowanie gospodarki ściekowej na terenie gminy jest zadaniem priorytetowym głównie z uwagi na uwarunkowania wynikające z położenia znacznej części gminy w granicach chronionych obszarów wodonośnych. Na terenie niektórych zakładów produkcyjnych funkcjonują niewielkie przyzakładowe oczyszczalnie ścieków. Stan istniejącej kanalizacji sanitarnej jest niewystarczający, brak kanalizacji sanitarnej stanowi barierę dla rozwoju przedsiębiorczości.

13.4. Odprowadzanie wód deszczowych

W granicach gminy funkcjonują jedynie niewielkie odcinki sieci kanalizacji deszczowej. Podstawowym systemem odprowadzającym wody deszczowe jest istniejący system melioracji oraz rowów przydrożnych. Przy postępującej urbanizacji, utwardzania terenów ilość istniejących kanałów deszczowych jest zbyt mała. Ścieki opadowe, zgodnie z ustawą Prawo wodne, powinny być podczyszczane przy użyciu separatorów ropopochodnych i piaskowników. Należy opracować koncepcję odprowadzania wód opadowych z ciągów komunikacyjnych i wykonać kanalizację deszczową co wpłynie korzystnie na poprawę jakości wód i zmniejszenie zanieczyszczeń środowiska.

13.5. Elektroenergetyka.

Źródła zasilania w energię elektryczną

Na terenie Gminy Miedźno nie ma zlokalizowanej żadnej stacji elektroenergetycznej WN/SN oraz nie przebiegają żadne napowietrzne linie elektroenergetyczne 110 kV.

Zlokalizowane są następujące obiekty elektroenergetyczne będące w eksploatacji Poleskie Sieci Elektroenergetyczne – Południe S.A.:

- linia 400 kV relacji Dobrzeń - Trębaczew,
- linia 400 kV relacji Joachimów - Trębaczew,
- w okolicy miejscowości Kolonia Miedźno linie łączą się w linie dwutorową 400kV Dobrzeń-Trębaczew, Joachimów - Trębaczew.

Zasilanie odbiorców na terenie Gminy Miedźno odbywa się sieciami średnim o napięciu 15

kV oraz sieciami niskiego napięcia 0,4 kV, które zasilane są ze stacji elektroenergetycznych WN/SN zlokalizowanych poza terenem gminy. Ponadto istnieją powiązania sieci na średnim napięciu między stacjami transformatorowymi, które mogą być odpowiednio konfigurowane w zależności od układu awaryjnego sieci.

Sieci elektroenergetyczne średniego i niskiego napięcia

Linie średniego napięcia

Długość linii średniego napięcia (SN) na terenie Gminy Miedźno wynosi 50,3 km, w tym:

- sieć prowadzona drogą powietrzną wynosi 47,7 km,
- sieć kablowa 2,6 km.

Na liniach średniego napięcia (SN) 15 kV, występują rezerwy przesyłowe, które umożliwiają pokrycie wzrostu zapotrzebowania na energię elektryczną. Stan sieci w zakresie średnich napięć jest dobry.

Linie niskiego napięcia

Długość linii niskiego napięcia (nN) na terenie Gminy Miedźno wynosi 105,6 km, w tym:

- sieć prowadzona drogą powietrzną wynosi 90,7 km,
- sieć kablowa 14,9 km.

Stacje transformatorowe

Na terenie Gminy Miedźno usytuowanych jest 48 stacji elektroenergetycznych.

Wykaz stacji elektroenergetycznych na terenie gminy

Nr stacji	Nazwa stacji	Typ stacji	Moc zainstal. transf. [kVA]	Średnie obciąż. transf. [%]
6	Borowa 1	STSpb 20/250	100	31,4
7	Borowa 2	STSpb 20/250	63	65,0
5	Borowa 3	STSa 20/250	63	20,1
24	Golczewo	STSa 20/250	50	17,0
209	Izbiska Duże	STSa 20/250	100	19,8
749	Izbiska Duże 2	STSRu 20/250	100	16,6
208	Izbiska Małe	STSa 20/250	100	35,2
455	Izbiska Małe 2	STSa 20/250	63	18,2
553	Izbiska Szkoła	STpb 20/250	100	19,9
456	Kołaczkowice	STSbp 20/250	100	18,0
134	Kołaczkowice Duże 1	STSa 20/250	100	28,9
264	Kołaczkowice Duże 2	STSa 20/250	100	49,3
135	Kołaczkowice Małe	STSa 20/250	50	15,9
263	Kołaczkowice Wiktorów	STSa 20/250	50	32,7
63	Mazówki	STSa 20/250	63	33,6
520	Miedźno 12 ZTCH	STSa 20/250	50	13,3
144	Miedźno 1 Kontener	MKb 20/630	400	25,7
384	Miedźno 10 Sosnowa	STSa 20/250	63	47,5
385	Miedźno 11 Cz-wska	STSa 20/250	160	16,0
380	Miedźno 2 Ułańska	STSa 20/250	160	20,2
381	Miedźno 3 SKR	STSa 20/250	100	40,9
136	Miedźno 4 Piekarnia	STSa 20/250	100	27,3
211	Miedźno 5 Doły	STSa 20/250	63	34,0
212	Miedźno 6 Stare	STSa 20/250	63	18,0
382	Miedźno 7 Wyzwolenia	STSa 20/250	100	28,7

383	Miedźno 8 Łąki	STSb 20/250	100	23,8
213	Miedźno 9 Dębowa	STSa 20/250	100	16,2
386	Miedźno Las (PKP)	STS 20/250	75	29,2
387	Miedźno MO	MKb 20/630	160	44,7
229	Miedźno Strębcze	STSpb 20/250	63	1,0
138	Mokra 1	STSa 20/250	100	16,0
139	Mokra 2	STSa 20/250	63	20,1
389	Mokra 3	STSa 20/250	100	26,4
390	Mokra 4	STSa 20/250	100	15,9
391	Mokra 5	STSa 20/250	160	14,5
392	Mokra 6	STSa 20/250	63	24,3
633	Nowy Folwark	STSa 20/250	100	4,7
77	Ostrowy 1	STSa 20/250	160	84,5
182	Ostrowy 2	STSa 20/250	250	23,0
356	Ostrowy 3	STSa 20/250	100	35,4
357	Ostrowy 4	MKb 20/630	250	34,0
718	Ostrowy 5	STSo 20/250	63	6,2
755	Ostrowy 6 Zalew	STSKuo 20/250	100	0,2
100	Rywaczki	STSb 20/250	63	16,6
140	Wapiennik Golczewo	STSa 20/250	63	32,5
199	Władysławów 1	STS 20/250	100	27,0
420	Władysławów 2	STSa 20/250	100	37,7
421	Władysławów Suchany	STSa 20/250	100	14,3

Źródło: Ankieta Tauron Dystrybucja S.A.

Zapotrzebowania na energię elektryczną

Roczne zużycie energii elektrycznej na terenie Gminy Miedźno dla odbiorców na niskim napięciu wynosi ok. 2 763 MWh/rok.

13.6. Zaopatrzenie w ciepło

Sposób ogrzewania budynków opiera się na wykorzystaniu lokalnych źródeł ciepła – kotłowni lokalnych, przemysłowych i indywidualnych zasilanych tradycyjnymi nośnikami energii. Główne zmiany dotyczyć będą w przyszłości modernizacji źródeł ciepła oraz stopniowej ich wymiany na zasilane paliwem ekologicznym w celu ograniczenia szkodliwej emisji spalin. Studium przewiduje także możliwość wykorzystania w celach grzewczych projektowanej sieci gazowej. Kolejnym krokiem do stworzenia ekologicznie czystego obszaru powinno stać się wykorzystywanie alternatywnych źródeł ciepła w postaci geotermiki ziemi, pomp ciepłych, a także kolektorów słonecznych.

Na obszarze Gminy Miedźno brak jest scentralizowanych systemów zaopatrzenia w energię cieplną. Na terenie gminy istnieją jedynie lokalne źródła ciepła, zaopatrujące w ciepło zespoły budynków, pojedyncze budynki mieszkalne, usługowe i przemysłowe. Na terenie gminy istnieje kilka lokalnych kotłowni, usytuowanych głównie w budynkach użyteczności publicznej, zakładach przemysłowych. Większe kotłownie lokalne znajdują się, m.in. w następujących obiektach:

- Gminny Ośrodek Kultury - kotłownia węglowa,
- Urząd Gminy Miedźno - kotłownia węglowa,
- Zespół Szkół w Miedźnie - kotłownia węglowa,
- Zespół Szkół w Ostrowach - kotłownia węglowa,
- Zespół Szkolno – Przedszkolny w Mokrej – kotłownia węglowa,

Zakłady przemysłowe zaopatrywane są w ciepło z kotłowni przemysłowych, pracujących głównie na cele technologiczne przemysłu. Zabudowa jednorodzinna na osiedlach zabudowy

mieszkaniowej oraz zabudowa jednorodzinna rozproszona, zaopatrywane są w ciepło z indywidualnych źródeł, opalanych paliwami stałymi (węgiel kamienny, koks), olejem opałowym, względnie energią elektryczną.

Na terenie gminy występuje ogółem zapotrzebowanie na moc cieplną na poziomie około 41,18 MW oraz zapotrzebowanie na energię cieplną na poziomie około 232,96 TJ.

Ponad 80 % zapotrzebowania na moc cieplną pochodzi z mieszkalnictwa, jest to sytuacja o tyle zrozumiała, iż na terenie gminy nie ma wielkich zakładów przemysłowych, które pochłaniałyby znaczne ilości mocy cieplnej, ponadto gmina Miedźno jest niewielka, zatem i zapotrzebowanie na ciepło na potrzeby usług jest niewielkie.

Potrzeby cieplne mieszkańców Gminy Miedźno zabezpieczane są w oparciu o:

- węgiel kamienny,
- paliwa odnawialne,
- olej opałowy,
- energię elektryczną.

Dominującym paliwem w strukturze paliwowej pokrycia potrzeb cieplnych Gminy Miedźno jest węgiel. Produkcja ciepła w oparciu o węgiel kamienny pokrywa ok. 88 % potrzeb cieplnych gminy, tj. ok. 36,23 MW (205,01 TJ). Produkcja ciepła w oparciu o olej opałowy pokrywa ok. 8 % potrzeb cieplnych gminy, tj. ok. 3,29 MW (18,64 TJ). Produkcja ciepła w oparciu o energię, pozyskiwaną z paliw odnawialnych (drewno, słoma, pompy ciepła, kolektory słoneczne) pokrywa ok. 3 % potrzeb cieplnych gminy, tj. ok. 1,24 MW (6,99 TJ). Produkcja ciepła w oparciu o energię elektryczną pokrywa ok. 1 % potrzeb cieplnych gminy, tj. ok. 0,41 MW (2,33 TJ).

13.7. Zaopatrzenie w gaz sieciowy

W gminie brak jest gazyfikacji przewodowej. Zaopatrzenie w gaz nie stanowi zadania własnego gminy i realizacja inwestycji w tym zakresie jest uzależniona od planów inwestycyjnych jednostek i firm zewnętrznych, zgodnie z zasadami określonymi w Prawie energetycznym. W chwili sporządzania niniejszego opracowania brak konkretyzacji ich przebiegu.

13.8. Telekomunikacja

Poziom telefonizacji gminy jest wysoki. Na terenie gminy istnieje kilka wież telefonii komórkowej.

13.9. Gospodarka odpadami

Gospodarowanie odpadami jest prowadzone na nowych zasadach ustalonych w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r, poz. 21 z późn. zm.) i ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r., poz. 391, z późn. zm.).

Zgodnie z planem gospodarki odpadami dla województwa śląskiego 2014 r., gmina wchodzi w skład regionu I, dla którego obsługi wyznaczono:

- a) instalację do mechaniczno - biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych w Sobuczynie,
- b) sortownie odpadów komunalnych w: Sobuczynie oraz w Konopiskach i Zawierciu, składowisko odpadów w Sobuczynie oraz składowiska w: Konopiskach, Zawierciu, Lipiu Śląskim i Koszęcinie.

Gromadzenie odpadów odbywa w różnych typach kontenerów. Na terenach wiejskich jednostek osadniczych przeważa typ pojemników przystosowanych do obsługi odbiorców indywidualnych.

14 . Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych

Zgodnie z Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego na terenie gminy Miedźno do zadań służących ponadlokalnym celom publicznym zalicza się:

- a) zadanie pn. „Modernizacja linii kolejowych, w tym Warszawa – Katowice – Wiedeń (tu odcinek Zduńska Wola Karsznice – Rybnik – Pszczyna),
- b) inwestycja celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym pn.: „Budowle regulacyjne na Odrze swobodnie płynącej i w dorzeczu Warty. Naprawa i modernizacja wałów w dorzeczu Odry wraz z Wartą” ,

Do pozostałych inwestycji celu publicznego, które mogą być realizowane w granicach gminy można zaliczyć:

- modernizację drogi wojewódzkiej, w tym analiza i ocena możliwości realizacji obejścia (obwodnicy) zabudowy zwartej wsi Miedźno,
- realizację programu zalesień wynikającą z opracowanego projektu granicy rolno - leśnej, z uwzględnieniem korekt wprowadzonych na rysunki kierunków zagospodarowania przestrzennego,
- doprowadzenie i budowę sieci rozdzielczej gazu przewodowego na terenie gminy,
- wspieranie budowy systemu kanalizacyjnego, jako warunku zabezpieczenia zbiornika wód wglębnych,
- przebudowę istniejącej jednotorowej linii 400 kV Joachimów – Trębaczew i Dobrzeń - Trębaczew na linię dwutorową 2 x 400 kV z zachowaniem istniejącej trasy linii i strefy oddziaływania.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym i związane z nimi obszary wynikają z jednej strony z przyjętych programów rządowych, wojewódzkich, a z drugiej - propozycji samorządu lokalnego, wyrażonych w dokumentach określających i kształtujących politykę rozwoju gminy.

15. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej

Przez teren gminy przepływa rzeka Liswarta, dla której zostały wyznaczone obszary szczególnego zagrożenia powodzią, na których:

- prawdopodobieństwo wystąpienia jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$),
- prawdopodobieństwo wystąpienia jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$).

Na obszarach tych obowiązują ograniczenia wynikające z przepisów szczególnych. Tylko w szczególnych przypadkach Dyrektor RZGW w Poznaniu, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem oraz nie spowoduje zagrożenia dla jakości wód, w przypadku wystąpienia powodzi, może, zwolnić od zakazów. Na terenie gminy występują również obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,5\%$).

Rzeka Kocinka (km 0-35) oraz rzeka Biała Oksza (km 0-20) zgodnie z wykazem obszarów narażonych na niebezpieczeństwo owodzi wskazanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego (tab. 10.2 Raportu z wykonania wstępnej oceny ryzyka powodziowego, dokument dostępny na stronie www.kzgw.gov.pl w zakładce Materiały informacyjne) zostały zakwalifikowane do opracowania map ryzyka powodziowego w II cyklu planistycznym. Niezależnie od powyższego na terenie gminy występują obszary zagrożone wystąpieniem powodzi lub podtopień nazwane terenami zalewowymi. Przyjęte na nich zakazy, z powodu braku Studium ochrony przeciwpowodziowej oraz map zagrożenia i ryzyka powodziowego w chwili obecnej dla tego obszaru nie będą podlegać ograniczeniom wynikającym z przepisów szczególnych. Przyjęte ograniczenia wynikają z zapisów uchwały zatwierdzającej projekt zmaiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźno.

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie jest aktem prawa miejscowego, lecz jedynie dokumentem określającym politykę przestrzenną gminy. Jednocześnie ustalenia zawarte w studium są wiążące dla organów gminy sporządzających plany miejscowe.

Ustalenia zawarte w tekście i załącznikach graficznych studium wyrażają kierunki zagospodarowania przestrzennego obszaru. Określenia dotyczące formy użytkowania terenów dotyczą podstawowych i uzupełniających lub towarzyszących rodzajów zabudowy. Na terenach tych mogą być realizowane także inne formy zabudowy, pod warunkiem nie pozostawiania w sprzeczności z formami określonymi w studium.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego stanowi podstawę do kierowania rozwojem przestrzennym gminy. Zgodnie przyjętymi w Studium kierunkami rozwoju sporządzane są plany miejscowe oraz inne plany operacyjne wymagane przepisami odrębnymi.

Kierunki rozwoju w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy zostały przyjęte przy uwzględnieniu omówionych szczegółowo w części II niniejszego opracowania:

- polityki przestrzennej wyrażonej w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa,
- przyjętych celów, kierunków i działań w Strategii rozwoju gminy,
- istniejących uwarunkowań przestrzennych

oraz przy uwzględnieniu zasady zrównoważonego rozwoju gminy (rozwoju zapewniającego zaspokojenie potrzeb obecnych i przyszłych społeczności gminy i jednocześnie zachowującego równowagę przyrodniczą oraz trwałość podstawowych procesów przyrodniczych).

Cel rozwoju gminy obejmuje realizację, poprzez następujące działania w zakresie polityki przestrzennej:

w zakresie ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego:

- planowanie i realizowanie zabudowy na terenie gminy z zachowaniem obowiązujących standardów jakości środowiska (m.in.: w zakresie odprowadzania ścieków i wód deszczowych, emisji pyłów i gazów do powietrza, gospodarki odpadami, ochrony przed hałasem) oraz z uwzględnieniem form ochrony przyrody występujących w granicach administracyjnych gminy,
- utrzymanie naturalnych ciągów ekologicznych wzdłuż cieków i rowów melioracyjnych oraz uzupełnianie ciągów komunikacyjnych zielenią uliczną,
- ochrona połączeń pomiędzy obszarami o znaczącej funkcji środowiskowej,
- nie dopuszczanie do lokalizowania w najbliższym otoczeniu terenów i obiektów o największych wartościach przyrodniczych, krajobrazowych i ekologicznych wszelkich form użytkowania terenu zagrażających równowadze środowiska;

w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego:

- ochrona cennych obiektów i obszarów objętych ochroną poprzez strefy konserwatorskie, wpis do rejestru zabytków, gminnej ewidencji zabytków,
- wykorzystanie walorów kulturowych gminy w celu rozwoju turystyki,
- ochrona ekspozycji obiektów i zespołów zabytkowych oraz zachowanie historycznych relacji przestrzennych,
- zintegrowanie ochrony dziedzictwa kulturowego, przyrodniczego i krajobrazu,
- eksponowanie walorów kulturowych gminy w połączeniu z walorami krajobrazowymi;

w zakresie rozwoju komunikacji:

- reorganizacja układu komunikacyjnego polegająca na wyprowadzeniu ruchu tranzytowego i transportu ciężkiego z terenów mieszkaniowych projektowaną obwodnicą, co pozwoli na zmniejszenie uciążliwości komunikacyjnych dla mieszkańców,
- modernizacja sieci dróg lokalnych;

w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej:

- utrzymanie istniejących terenów infrastruktury technicznej (oczyszczalni ścieków, ujęć wód,
- pełne wyposażenie w infrastrukturę techniczną w terenach istniejącej zabudowy, przygotowanie terenów pod nowe inwestycje poprzez kompleksowe uzbrojenie terenu,
- zasada równoległej realizacji zabudowy z wyposażeniem terenów w infrastrukturę techniczną,
- poprawa stanu istniejących obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej oraz ich rozbudowa, z zachowaniem niezawodności dostępu do poszczególnych sieci infrastruktury technicznej,
- zapewnienie dostępu do mediów, w celu poprawy warunków życia mieszkańców;

w zakresie zmian w strukturze przestrzennej gminy:

- wykorzystanie położenia i funkcji gminy w strukturze osadniczej województwa, różnorodnych związków zewnętrznych oraz terytorialnych warunków rozwoju dla podnoszenia jej atrakcyjności jako obszaru korzystnego do inwestowania,
- uzyskanie przestrzennej ciągłości terenów zurbanizowanych i terenów otwartych przy uwzględnieniu zasady eliminacji rozpraszania zabudowy, wykorzystanie terenów już zainwestowanych i uzbrojonych oraz maksymalnego zachowania terenów otwartych spełniających funkcję ekologiczną, przestrzenno – kompozycyjną i funkcjonalną,
- uzyskiwanie coraz wyższej sprawności funkcjonowania struktur przestrzennych poprzez korektę układu komunikacyjnego oraz podnoszenie stopnia wyposażenia w infrastrukturę techniczną,
- dążenie do przeniesienia funkcji uciążliwych poza zespoły zabudowy mieszkaniowej,
- realizacja zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w gabarycie i formie oraz układzie zgodnym z istniejącą zabudową,
- przygotowanie terenów pod inwestycje mieszkaniowe – wyposażenie ich w infrastrukturę techniczną (wodociąg, kanalizacja), modernizację dróg i dostosowanie ich do parametrów zgodnych z przepisami odrębnymi,
- wykorzystanie położenia gminy w stosunku do układu dróg regionalnych dla dalszej aktywizacji gospodarczej terenów gminy,
- stworzenie atrakcyjnych warunków dla rozwoju działalności gospodarczej, przygotowanie bazy terenowej pod inwestycje związane z działalnością gospodarczą,
- wspieranie modernizacji i remontów istniejących zasobów mieszkaniowych,
- tworzenie warunków dla rozwoju handlu, gastronomii i rzemiosła, poprzez dopuszczenie lokalizacji usług niekolidujących z zabudową mieszkaniową w terenach o dominującej funkcji mieszkaniowej;

w zakresie rozwoju przedsiębiorczości:

- wyznaczenie nowych terenów dla rozwoju przedsiębiorczości w pobliżu dróg wojewódzkich oraz projektowanej autostrady,
- wyznaczenie stref aktywizacji gospodarczej w poszczególnych miejscowościach, w rejonach występujących przy terenach zabudowy mieszkaniowej zakładów produkcyjnych i usługowych,
- wyznaczenie w granicach terenów wiejskich terenów zabudowy wielofunkcyjnej,

umożliwiającej lokalizację drobnej przedsiębiorczości i usług w pobliżu miejsca zamieszkania,

- utrzymanie terenów przemysłowych na terenach pokopalnianych;

w zakresie rozwoju mieszkalnictwa:

- wykorzystanie procesów migracyjnych i wyznaczenie nowych terenów dla lokalizacji zabudowy mieszkaniowej, w tym o dużym udziale powierzchni biologicznie czynnej i zabudowy rezydencjonalnej,
- dopuszczenie na terenach wiejskich, z zabudową zagrodową, lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wraz z poszerzeniem terenów wskazanych dla rozwoju do zabudowy mieszkaniowej,
- dopuszczenie do lokalizacji usług w granicach terenów zabudowy mieszkaniowej;

w zakresie przekształcenia terenów wiejskich:

- wyznaczenie terenów dla lokalizacji zabudowy wielofunkcyjnej, umożliwiającej lokalizację usług oraz zwiększenie ilości miejsc pracy poza rolnictwem w pobliżu miejsca zamieszkania,
- poprawa powiązań komunikacyjnych wsi z ośrodkami obsługi,
- dopuszczenie przekształcania zabudowy zagrodowej w zabudowę mieszkaniową jednorodziną lub rekreacyjną, z dopuszczeniem lokalizacji agroturystyki,
- wyznaczenie do zalesienia obszarów niekorzystnych dla prowadzenia produkcji rolniczej,
- wykorzystanie walorów środowiska naturalnego do rozwoju gospodarczego (budowa infrastruktury turystycznej w tym: ścieżek rowerowych, szlaków turystycznych);

w zakresie umożliwienia rozwoju rolnictwa:

- wyznaczenie obszarów wskazanych dla prowadzenia produkcji rolniczej, chronionych przed zabudową,
- wyznaczenie obszarów wskazanych dla prowadzenia produkcji rolniczej, dopuszczonych dla lokalizacji zabudowy związanej z produkcją rolniczą,
- utrzymanie i dopuszczenie nowych terenów dla lokalizacji zabudowy związanej z przetwórstwem rolno-spożywczym, hodowlą oraz usług otoczenia rolnictwa.

2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone z zabudowy

2.1. Wytyczne określania wymagań dotyczących parametrów i wskaźników urbanistycznych w planach miejscowych

Z uwagi na zróżnicowanie przestrzenne poszczególnych miejscowości, przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy określać parametry i wskaźniki urbanistyczne w odniesieniu do istniejącej zabudowy oraz lokalnego krajobrazu kulturowego. Gabaryty oraz forma architektoniczna projektowanych budynków muszą być określone z zachowaniem relacji przestrzennych i krajobrazowych z zabudową sąsiednią. Przy przebudowie, wymianie budynków i uzupełnianiu luk zabudowy należy dostosować sposób kształtowania obiektu do lokalnych zasad kompozycji zabudowy w zakresie sposobu sytuowania budynków, linii zabudowy, gabarytów, materiałów budowlanych, wysokości i formy budynków oraz geometrii dachów.

Kształtowaniu nowych struktur funkcjonalno - przestrzennych gminy winna towarzyszyć zasada „zrównoważonego rozwoju”, przejawiająca się w racjonalnym wykorzystaniu przestrzeni, co oznacza zachowanie właściwych proporcji pomiędzy rozwojem społeczno - gospodarczym, a potrzebami środowiska naturalnego.

W pierwszej kolejności należy dążyć do uzupełnienia i uporządkowania struktury istniejącej zabudowy. Wytyczone nowe przestrzenie pod zabudowę w studium nie naruszają cennych zasobów środowiska naturalnego. Wyposażenie nowych obszarów w infrastrukturę techniczną stanowi konieczność zapewnienia prawidłowej jakości życia mieszkańców.

W przypadku lokalizacji obiektów o wysokości 50 m n. p. m. i większej należy je zgłosić, przed wydaniem pozwolenia na budowę, do właściwych służb ruchu lotniczego w celu uzgodnienia lokalizacji i ustalenia sposobu oznakowania przeszkodowego tych obiektów.

Wytyczne określania w planach miejscowych zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów. Dopuszczalny zakres i ograniczenia zmian.

TEREN ZABUDOWY ZAGRODOWEJ I JEDNORODZINNEJ

Tereny zabudowy zagrodowej stanowią obecnie główną strukturę kształtującą przestrzeń gminy. Studium przewiduje adaptację dotychczasowego zagospodarowania oraz uzupełnienie istniejących zespołów zabudowy. Projektowana zabudowa stanowić ma uzupełnienie istniejącej oraz nawiązywać do jej charakteru.

Coraz częstszym zjawiskiem zachodzącym w krajobrazie wiejskim jest stopniowe uzupełnianie zabudowy zagrodowej zabudową mieszkaniową jednorodzinną bądź wykorzystywanie zagród w charakterze zabudowy rekreacyjnej. Ma to związek z wymianą pokoleniową oraz zmianą profilu zatrudnienia mieszkańców wsi, coraz częściej utrzymujących się z pozarolniczych źródeł.

Zlokalizowanie zabudowy zagrodowej wzdłuż ciągów komunikacyjnych i znaczne jej oddalenie od właściwych centrów miejscowości stwarza ponadto potrzebę sytuowania usług jako funkcji uzupełniającej.

Wymagane jest dopuszczenie terenów o zróżnicowanych funkcjach: mieszkaniowej jednorodzinnej, w tym z dużym udziałem zieleni, wielofunkcyjnej – mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej, z drobną wytwórczością; dopuszczenie lokalizacji usług; wymagane jest zróżnicowanie na poszczególnych terenach ograniczeń w/z skali i potencjalnych uciążliwości dla środowiska prowadzonej: działalności usługowej i wytwórczej oraz produkcji zwierzęcej.

TEREN ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ

Nowe tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej stanowią kontynuację i naturalne rozwinięcie dotychczasowego zagospodarowania. Celem, przy wyznaczaniu nowych terenów, było wytworzenie zwartych kompleksów zabudowy, racjonalne wykorzystanie przestrzeni i uniknięcie nieuzasadnionego rozprzestrzeniania zabudowy na tereny niezainwestowane.

W związku ze stopniowym wypełnianiem się obszarów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową ujętych w dotychczasowych opracowaniach, konieczne stało się wyznaczenie nowego kierunku rozwoju na najbliższe lata oraz maksymalnego jej zasięgu. Określone w studium granice terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zaspokoją w pełni potrzeby lokalnej społeczności.

Tereny zagospodarowane wymagają uzupełnienia struktury poprzez wypełnianie luk w zabudowie oraz uporządkowanie.

Projektowane skupiska zabudowy mieszkaniowej ze względu na swoją wielkość oraz potrzeby lokalnych społeczności muszą być wzbogacone o dodatkowe funkcje:

- zabudowę usługową, jako towarzyszącą zabudowie mieszkaniowej, w tym m.in. handel, rzemiosło, usługi nieuciążliwe
- zieleń urządzona z możliwością lokalizowania urządzeń sportowo-rekreacyjnych, placów zabaw,
- wyznaczenie terenów sieci komunikacyjnej zapewniającej dostęp do nowej zabudowy oraz właściwe powiązanie z istniejącym zewnętrznym układem drogowym,
- obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, parkingi.

Dopuszczalne jest funkcjonowanie zabudowy mieszkaniowej i usługowej jako równorzędnych oraz dopuszczenie lokalizacji obok zabudowy jednorodzinnej zabudowy wielorodzinnej, pod warunkiem ograniczenia wielkości tych budynków, dopuszczenie usług oraz wytwórczości pod warunkiem ograniczenia skali prowadzonej działalności i wprowadzenia ograniczeń dotyczących potencjalnych uciążliwości dla środowiska.

TEREN ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ LETNISKOWEJ

Tereny wskazane dla rozwoju zabudowy rekreacyjnej, w tym zabudowy rekreacji indywidualnej. Dopuszcza się lokalizację, jako zabudowy uzupełniającej, zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej i usługowej. Tereny dopuszczone do zabudowy niskiej, o niskim wskaźniku powierzchni zabudowy (ok. 10 – 25 %) i bardzo wysokim udziale powierzchni biologicznie czynnej (ok. 50 – 80 %);

TEREN ZABUDOWY USŁUGOWEJ

Wyznaczone w studium tereny usług obejmują usługi publiczne:

- oświatę,
- obiekty kultu religijnego,
- usługi zdrowia,
- usługi administracji,
- usługi turystyki,
- usługi kultury,
- usługi komercyjne.

Najlepiej wyposażone w funkcję usługową oraz charakteryzujące się największą jej różnorodnością jest Miedźno, stanowiące główny ośrodek usług administracji, obsługujący ludność zamieszkującą całą gminę.

Ponadto w kilku wsiach obecne są placówki oświatowe, remizy strażackie oraz obiekty kultu religijnego.

Funkcja usługowa na opracowywanym terenie powinna się rozwijać w celu poprawy jakości życia mieszkańców. W każdej miejscowości powinien być zapewniony dostęp do usług handlu. Oprócz wydzielonych terenów pod usługi komercyjne i publiczne dopuszcza się

lokalizowanie usług nieuciążliwych wśród zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-zagrodowej.

Funkcja usługowa zlokalizowana jest przy głównych ciągach komunikacyjnych obsługujących daną wieś bądź na ich skrzyżowaniu, w miejscu łatwo dostępnych dla mieszkańców.

Studium postuluje przyjęcie następujących zasad zagospodarowania:

- zachowanie istniejącej funkcji terenów poprzez utrzymanie, rozbudowę i modernizację obiektów istniejących,
- rehabilitację lub systematyczne eliminowanie zabudowy wprowadzającej dysharmonię w otoczeniu (obiekty o złym stanie technicznym, opuszczone lub tymczasowe),
- utrzymanie istniejącego stanu zieleni z możliwością rekonstrukcji, przebudowy uzupełnień,
- odstąpienie od lokalizacji usług wielokubaturowych,
- dopuszcza się realizację indywidualnych usług komercyjnych, tj. pojedynczych obiektów o nieskomplikowanej funkcji i formie na indywidualnych działkach,
- realizację pełnego wyposażenia terenów w sieć infrastruktury technicznej,
- obsługę komunikacyjną terenów z istniejących i projektowanych dróg i ulic z uwzględnieniem potrzeb wynikających z projektowanego gminnego systemu ścieżek rowerowych,
- dla usług komercyjnych realizowanych na indywidualnych działkach obowiązek zabezpieczenia miejsc parkingowych poza pasem drogowym,
- preferowanie ogrzewania z zastosowaniem ekologicznych źródeł ciepła (olej opałowy, gaz).

TEREN ZABUDOWY PRODUKCYJNEJ

Wyznaczone w studium tereny zabudowy produkcyjnej stanowią o miejscu rozwoju działalności gospodarczej.

Na obszarze gminy pożądanym jest rozwój małych i średnich zakładów produkcyjnych, które wyróżnia:

- zdolność do elastycznego reagowania na wymogi rynku,
- możliwość wykorzystania lokalnych surowców,
- możliwość funkcjonowania w adaptowanych, istniejących obiektach baz produkcyjnych, terenów magazynowo - składowych i produkcyjnych,
- możliwość rozbudowy w granicach własności, z reguły przylegających do posiadanych działek siedliskowych

Studium postuluje przyjęcie następujących zasad zagospodarowania:

- zachowanie istniejącej funkcji terenów poprzez utrzymanie, modernizację lub rozbudowę obiektów istniejących lub budowę nowych,
- rehabilitację lub systematyczne eliminowanie zabudowy wprowadzającej dysharmonię w otoczeniu (obiekty o złym stanie technicznym, opuszczone lub tymczasowe)
- stosowanie ekranów izolacyjnych w postaci pasów zieleni wysokiej i niskiej,
- obsługę komunikacyjną terenów z istniejących i projektowanych dróg (dla terenów ofertowych potrzeby parkingowe zabezpieczyć w granicach posiadanego terenu - poza pasem drogowym),
- zaleca się zadrzewienie i zazielenienie min. 30 % powierzchni działki,
- preferowanie ogrzewania z zastosowaniem ekologicznych źródeł ciepła (olej opałowy, gaz).

Działki działalności produkcyjnej mają dogodne położenie komunikacyjne, najczęściej usytuowane wzdłuż głównego ciągu komunikacyjnego danej wsi.

TERENY PROWADZENIA EKSPLOATACJI SUROWCÓW MINERALNYCH

Prowadzenie eksploatacji surowców mineralnych w granicach ustanowionych terenów górniczych; wymagane określenie zasad rekultywacji terenów i docelowa funkcja

zagospodarowania terenu, po ukończeniu eksploatacji; dopuszczenie przekształcenia na tereny: rolne i rekreacyjne, leśne, zielni i wód powierzchniowych lub produkcyjno - usługowe.

LASY, W TYM LASY PAŃSTWOWE

Obszar obejmuje tereny lasów wraz z obiektami służącymi gospodarce leśnej pozostające w zarządzie Administracji Lasów Państwowych.

Lasy występujące na terenie gminy pełnią ważną funkcję w kształtowaniu środowiska naturalnego, krajobrazu oraz mają znaczny wpływ na atrakcyjność turystyczną gminy. Podstawą działania na terenach leśnych powinna być ochrona bioróżnorodności kompleksów leśnych a prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z zasadami określonymi w planie urządzenia lasu, opracowanym z uwzględnieniem przepisów szczególnych obowiązujących w gospodarce leśnej. Studium zakłada utrzymanie kompleksów leśnych, jako ważnego elementu ekosystemu gminy i stanowi jeden z głównych celów polityki przestrzennej.

TERENY PRZEZNACZONE DO ZALESIENIA

Studium przewiduje przeznaczenie do zalesienia gruntów rolnych o niskich klasach bonitacyjnych, na których zanika produkcja rolnicza oraz nieużytków. Wyznaczone tereny przeznaczone do zalesienia mają za zadanie scalenie mniejszych skupisk roślinności leśnej, w celu tworzenia zwartych kompleksów leśnych.

TERENY UŻYTKOWANE ROLNICZO

Tereny te są wykorzystywane do produkcji rolniczej i upraw. Tereny rolnicze jako tereny otwarte stanowią wraz z pozostałymi terenami niezainwestowanymi element systemu ekologicznego i podlegają ochronie również z uwagi na role tych terenów w szeroko rozumianej ochronie środowiska przyrodniczego. Zasady ochrony gruntów rolnych reguluje ustawa z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Charakter użytkowania rolniczego należy bezwzględnie zachować na obszarach wskazanych do funkcji przyrodniczych, pełniących role „korytarzy ekologicznych” i ostoi bioróżnorodności stanowiących zadrzewienia śródpolne.

Postuluje się:

- utrzymanie rolnictwa jako podstawowego sposobu zagospodarowania; powinno dotyczyć gleb o wysokiej przydatności rolniczej (kompleks 2 pszenno-dobry, kompleks 3 pszenno-słaby i kompleks 4 żytni bardzo dobry,
- ekologiczna produkcja rolno i produkcja zdrowej żywności,
- poprawianie i rozwijanie infrastruktury związanej z rozwojem: wytyczenie i urządzenie funkcjonalnej sieci dróg dojazdowych do gruntów rolnych,
- poprawę struktury obszarowej gospodarstw rolnych poprzez zmniejszanie ilości rolnych działek ewidencyjnych w poszczególnych gospodarstwach poprzez scalanie,
- prowadzenie wyspecjalizowanej produkcji,
- nie przeznaczanie pod uprawę roślin przeznaczonych do spożycia, gruntów rolnych wykazujące ponadnormatywne stężenie metali ciężkich,
- ograniczenie środków chemicznych w gospodarce rolnej.

Zalecaną formą ich użytkowania jest uprawa roślin przemysłowych.

TERENY ZIELENI URZĄDZONEJ

Obszary publicznego użytku zagospodarowane zielenią (z zachowaniem istniejących kompleksów przyrodniczych) i wyposażone w obiekty małej architektury, jako integralne elementy. Teren ten w swoim zamiarze stanowi reprezentacyjną przestrzeń wsi, miejsca integracji i odpoczynku miejscowej społeczności.

TERENY CMENTARZY

Tereny obecnie przeznaczone pod cmentarze zaspokajają dotychczasowe potrzeby gminy i posiadają jeszcze rezerwę powierzchni na najbliższe lata. Nie przewiduje się lokalizacji nowych cmentarzy.

TERENY Z DOMINACJĄ ZBIOROWISK ŁĄKOWYCH

Stanowią naturalne obszary ochronne dla doliny rzecznej Liswarty oraz cieków wodnych i rowów oraz tworzą sieć lokalnych korytarzy ekologicznych. Pełnią funkcję migracyjną dla zwierząt i roślin, wzbogacają różnorodność biologiczną obszaru gminy, stanowią ostoje dla wielu gatunków zwierząt, hamują oddziaływanie wiatrów oraz wpływają na utrzymanie odpowiedniego poziomu wilgotności. W celu zapobiegnięcia fragmentacji środowiska oraz zapewnienia ciągłości przyrodniczej terenów, studium zakłada ograniczony rozwój wzdłuż cieków wodnych oraz ograniczanie lokalizowania zabudowy.

TERENY WÓD POWIERZCHNIOWYCH

Projektuje się zachowanie zagospodarowania terenu; dopuszcza się: zbiorniki retencyjne na rzekach, budowle hydrotechniczne, w tym budowle piętrzące i elektrownie wodne o niskiej mocy.

TERENY DRÓG I INFRASTRUKTURY

tereny dróg publicznych – drogi wojewódzkie - zachowuje się istniejące pasy drogowe dróg wojewódzkich; wymagane wprowadzenie zasad zagospodarowania terenów zgodnie z ustaleniami studium;

tereny dróg publicznych – drogi powiatowe - zachowuje się istniejące pasy drogowe dróg powiatowych; wymagane wprowadzenie zasad zagospodarowania terenów zgodnie z ustaleniami Studium ;

tereny dróg publicznych – drogi gminne lokalne i dojazdowe - zachowuje się istniejące pasy drogowe dróg; projektowane pasy drogowe zgodnie z parametrami ustalonymi w przepisach dotyczących dróg publicznych; wymagane wprowadzenie zasad zagospodarowania terenów zgodnie z ustaleniami Studium.

TERENY INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Oczyszczalnia ścieków - adaptacja istniejącego zagospodarowania terenów (istniejące oczyszczalnie ścieków); dopuszczenie remontów, modernizacji, rozbudowy i nadbudowy istniejących obiektów budowlanych.

TERENY INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - związane z eksploatacją wód podziemnych. Adaptacja istniejącego zagospodarowania terenów związanych z eksploatacją wód podziemnych; dopuszcza się realizację zabudowy uzupełniającej; wymagane wprowadzenie zasad zagospodarowania terenów zgodnie z zasadami ustalonymi w Prawie wodnym.

TERENY ZAMKNIĘTE

Tereny zamknięte stanowiące tereny kolejowe; adaptacja Istniejącego zagospodarowania; dopuszczenie modernizacji, przebudowy, realizacji zabudowy uzupełniającej związanej z prowadzeniem ruchu kolejowego oraz obsługą podróźnych.

2.2. Tereny wskazane do wyłączenia spod zabudowy

Obiekty i urządzenia wywołujące ograniczenia w użytkowaniu terenów przyległych (zakazy zabudowy):

w strefach ochrony sanitarnej wokół cmentarzy – nakaz utrzymania odległości co najmniej 150 m od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, od zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowywujących artykuły żywności

oraz od studni, źródeł, strumieni, służących do czerpania wody pitnej lub dla potrzeb gospodarczych; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w odległości 50 - 150 m od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone,

w strefie zalewów powodziowych w dolinie rzeki - maksymalne ograniczenie zainwestowania a w szczególności zakaz lokalizacji zabudowy kubaturowej, związanej z mieszkalnictwem, działalnością produkcyjno - usługową, zakaz magazynowania i składowania środków chemicznych grożących skażeniem i zanieczyszczeniem środowiska, zakaz lokalizacji cmentarzy;

- również ochrona i zwiększenie jak największej powierzchni retencji na terenach nadrzecznych poprzez dążenie do osiągnięcia lub utrzymania odpowiedniej ilości zasobów wodnych w sposób naturalny (np. ochrona mokradeł, lasów, oczek wodnych czy starorzeczy).

w strefach oddziaływania obiektów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej (szerokość pasa zgodnie z przepisami dotyczącymi odpowiednich sieci:

- w strefie linii elektroenergetycznych, dla których w zasięgu oddziaływania pola elektromagnetycznego obowiązuje zakaz lokalizacji budynków mieszkalnych oraz budynków wymagających szczególnej ochrony,
- dróg,
- linii kolejowej,

w strefach ochrony ujęć wody.

na obszarach ochrony przyrody.

na terenach leśnych i na terenach przeznaczonych do zalesienia.

na terenach dolin rzecznych.

Zakaz zabudowy na wskazanych terenach nie dotyczy obiektów drogowych, elementów infrastruktury technicznej, obiektów hydrotechnicznych lub służących ochronie środowiska bądź zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego, zgodnie z ustaleniami w zakresie podstawowych i dopuszczalnych kierunków przeznaczenia oraz przepisami odrębnymi.

Poza terenami wyłączonymi spod zabudowy, ograniczeniom w lokalizowaniu zabudowy podlegają ponadto tereny rolnicze, w tym tereny występowania gleb o najwyższych klasach bonitacyjnych (I - III), zgodnie z ustaleniami w zakresie podstawowych i dopuszczalnych kierunków przeznaczenia oraz przepisami odrębnymi.

Zbiornik retencyjny „Ostrowy” pozostaje w zarządzie Śląskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Katowicach, Oddział w Częstochowie.

Korzystanie z terenów wokół zbiornika retencyjnego "Ostrowy" określa załącznik do Zarządzenia Nr BR 0151/50/2005r Wójta Gminy Miedźno z dnia 19 lipca 2005 r. W sprawie regulaminu korzystania z terenów wokół zbiornika retencyjnego "Ostrowy".

3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego. Wytyczne określania zasad ochrony w planach miejscowych.

Aby osiągnąć cel, którym jest ład przestrzenny oraz zrównoważony rozwój, czyli gospodarowanie w harmonii z przyrodą, t.j. z zachowaniem zasad i wymogów ochrony środowiska przyrodniczego, należy dążyć do poprawy jakości środowiska przyrodniczego w terenach o najwyższym stopniu rozwoju procesów urbanizacyjnych oraz terenach o zdegradowanych walorach przyrodniczych. Natomiast w terenach, gdzie wysokie walory środowiska zostały zachowane, należy maksymalnie ograniczyć wszelkie zagrożenia oraz zapewnić ochronę wszystkich cennych obiektów i struktur przyrodniczych.

Przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w granicach gminy należy uwzględnić następujące wytyczne, wynikające z potrzeb ochrony środowiska, poprzez:

- wprowadzenie w ustaleniach planów miejscowych szczególnej ochrony walorów przyrodniczo – krajobrazowych dolin rzek oraz innych cieków naturalnych z towarzyszącymi łąkami i pastwiskami, terenów podmokłych lub zagrożonych podtopieniami, stanowiących lokalne korytarze ekologiczne, poprzez wprowadzenie nakazu zachowania dolin rzek oraz terenów łąk i pastwisk związanych z rzekami w stanie naturalnym, bez ich zabudowywania lub w uzasadnionych przypadkach – dopuszczając zabudowę, zabezpieczyć grawitacyjny spływ wód umożliwić migrację zwierząt,
- uwzględnienie przy wprowadzaniu zmian w zagospodarowaniu terenów i dopuszczaniu nowej zabudowy występujących w gminie korytarzy ekologicznych, umożliwiające zachowanie spójności obszarów cennych przyrodniczo oraz niepogarszające możliwości migracji zwierząt,
- wprowadzenie w ustaleniach planów miejscowych szczególnej ochrony terenów leśnych, w tym odpowiednich zakazów dotyczących zabudowy i przekształcania terenów leśnych, wprowadzenie w ustaleniach planów miejscowych nakazów zachowania istniejących zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych,
- uwzględnienie konieczności ochrony terenów rolnych, w tym szczególnie gleb wysokich klas bonitacyjnych, gleb pochodzenia organicznego, łąk i pastwisk oraz terenów zmeliorowanych poprzez określenie zasad zabudowy tych terenów, w tym wyznaczenie terenów rolnych bez prawa zabudowy; terenów zmeliorowanych nie powinno się przeznaczać pod działalność mogącą prowadzić do zniszczenia istniejących urządzeń,
- uwzględnienie konieczności szczególnej ochrony przed możliwością zanieczyszczenia wód płynących i podziemnych oraz gruntu poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów dotyczących gospodarki wodnościekowej,
- objęcie wszystkich możliwych obszarów kanalizacją, z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni; na obszarach przewidzianych do objęcia kanalizacją dopuszczenie do lokalizacji szamb wyłącznie jako obiektów tymczasowych, z dopuszczeniem indywidualnych oczyszczalni ścieków tylko na obszarach nieprzewidzianych do objęcia kanalizacją, w miejscach na których odprowadzenie ścieków nie będzie zagrażało jakości wód podziemnych,
- kompleksowe rozwiązanie odprowadzenia wód opadowych, poprzez właściwe ich oczyszczenie, a w szczególności wód opadowych z terenów zagrożonych zanieczyszczeniem ropopochodnymi /bazy transportowe, parkingi, stacje paliw, warsztaty napraw pojazdów itp./, z maksymalnym zatrzymaniem tych wód na miejscu lub dążenie do opóźnienia odprowadzenia wód opadowych do wód otwartych,
- właściwe postępowanie ze ściekami, odchodami zwierzęcymi, środkami chemicznymi oraz innymi materiałami i odpadami, które mogą zanieczyścić środowisko, w tym szczególnie wody, w tym wprowadzenie zakazu wprowadzania nieoczyszczonych

ścieków do gruntu i wód,

- określenie w ustaleniach planów miejscowych zasad: ochrony powierzchni ziemi, w tym jej warstwy próchniczej, prowadzenia eksploatacji kopalin oraz prowadzenia rekultywacji terenów zdegradowanych,
- ochronę powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniami poprzez określenie zasad ogrzewania zabudowy i wprowadzenie ograniczeń dla możliwości wprowadzania substancji do powietrza,
- wprowadzenie zasad ochrony przed promieniowaniem niejonizującym i przed hałasem,
- wprowadzenie ograniczeń dla emisji i oddziaływań związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą,
- określenie zasad lokalizacji inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
- wprowadzenie ustaleń mających na celu ochronę ładu przestrzennego dotyczących kształtowania zabudowy (w tym określenia: zasad kształtowania linii zabudowy, wyglądu budynków i geometrii dachów, wyglądu ogrodzeń od strony dróg publicznych, zasad lokalizacji reklam),
- w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy w jednoznaczny sposób: wprowadzić zakazy, dopuszczenia i warunki zagospodarowania chronionych elementów środowiska, określić działania eliminujące powstawanie zanieczyszczeń i poprawiających jakość środowiska, lokalizować zabudowę w sposób eliminujący kolizje między prowadzoną działalnością gospodarczą, planowanym rozwojem osadnictwa a środowiskiem,
- na podstawie art. 88 f, ust. 5 ustawy Prawo wodne, przedstawione na mapach zagrożenia powodziowe oraz mapach ryzyka powodziowego granice obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, trzeba będzie uwzględnić między innymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzjach o ustaleniu lokalizacji celu publicznego lud decyzjach o warunkach zabudowy.

Krajobraz przyrodniczy i przyrodniczo – kulturowy podlega ochronie na podstawie przepisów odrębnych w zakresie ochrony przyrody. Z dziesięciu możliwych form ochrony przyrody na terenie gminy Miedźno występuje jedna forma - pomniki przyrody ożywionej. Pomnikami przyrody są pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupiska o szczególnej wartości przyrodniczej, naukowej, kulturowej, historycznej lub krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, okazałych rozmiarów drzewa, krzewy gatunków rodzimych lub obcych, źródła, wodospady, wywierzyska, skałki, jary, głazy narzutowe oraz jaskinie. Są one chronione na zasadach określonych w przepisach odrębnych w zakresie ochrony przyrody.

Pomniki przyrody wprowadzone rozporządzeniem Wojewody Częstochowskiego Nr 4/96 z dnia 6 lutego 1966 roku i obejmuje pojedyncze drzewa:

- 2 dęby szypułkowe, Ostrowy nad Okszą, ul Kasztanowa
- 1 lipa drobnolistna, Mokra III, przy kościele drewnianym.

Do obszarów prawnie chronionych zalicza się ponadto:

- teren strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych „Łobodno” położony na terenie gminy Kłobuck i gminy Miedźno, zgodnie z decyzją Wojewody Częstochowskiego nr OS.I.6210/49/97 z dnia 15 grudnia 1997 r.,
- tereny lasów ochronnych, zgodnie z zarządzeniem nr 1000 Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie uznania za lasy ochronne lasów stanowiących własność Skarbu Państwa, będących z zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwa Kłobuck.

W ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w stosunku do obszarów i obiektów objętych formami ochrony należy brać pod uwagę zakazy określone w obowiązujących przepisach dotyczących ochrony przyrody oraz ewentualne późniejsze

akty prawne, dotyczące ochrony wymienionych form ochrony przyrody.

Ochronie podlegają również parki, cmentarze oraz zieleń w terenach zabudowanych. W stosunku do tych obiektów sprowadza się ona do zachowania dotychczasowych funkcji, pielęgnacji istniejącej roślinności oraz zakazu lokalizacji obiektów i urządzeń nie związanych z funkcją terenu. Istotnym elementem ochronnym jest także zachowanie nie kolidujących z funkcją przyrodniczą form zagospodarowania terenów otwartych, uzupełniających system przyrodniczy gminy.

Ważnym elementem krajobrazu przyrodniczego gminy są doliny rzeczne. Ochroną należy objąć także wszelkie zadrzewienia i kompleksy leśne. Są one ważnym czynnikiem retencji i stabilizacji warunków wodnych, zmniejszają zagrożenie powodziowe, łagodzą niedobory wód, chronią gleby przed erozją oraz poprawiają warunki aerosanitarne. Bezwzględna ochroną powinny zostać objęte także ekosystemy mokradłowe. Ochrona winna polegać na wyłączeniu tych terenów z zainwestowania oraz odwodnień, ze względu na ich szczególne znaczenie dla środowiska przyrodniczego.

Ochrona terenów leśnych

W lasach ochronnych prowadzi się gospodarkę leśną zapewniającą utrzymanie funkcji ochronnych. Istnienie takich form ochronnych na terenie lasów położonych w granicach gminy w zasadniczy sposób wpływa na możliwości ich wykorzystywania dla celów rekreacyjnych. Racjonalna gospodarka leśna zapewnia: ochronę gleb i terenów szczególnie narażonych na zniszczenie lub uszkodzenie oraz ochronę wód powierzchniowych i głębinowych. Właściwa gospodarka leśna pozwala miejscowym lasom na spełnianie różnych funkcji, które można podzielić na dwie podstawowe grupy: funkcja produkcyjna i pozaprodukcyjna. Funkcje produkcyjne (gospodarcze) lasu polegają na zdolności do produkcji biomasy i ciągłego powtarzania tego procesu, co umożliwia trwałe użytkowanie drewna i surowców nieдрzewnych pozyskiwanych z lasu, w tym użytków gospodarki łowieckiej. Do funkcji pozaprodukcyjnych zaliczyć należy: funkcje ekologiczne i społeczne. Funkcje ekologiczne wyrażają się między innymi korzystnym wpływem lasów na kształtowanie: klimatu, atmosfery, regulacji obiegu wody w przyrodzie, ochronę gleb przed erozją i krajobrazu przed stepowaniem, zachowanie potencjału biologicznego (różnorodność gatunków i ekosystemów) i różnorodności krajobrazu. Funkcje społeczne lasu kształtują głównie korzystne warunki: zdrowotne, rekreacyjne, turystyczne i edukacyjne dla społeczeństwa.

Ochrona lasów polega na trwałym ich utrzymywaniu i zapewnieniu ciągłości ich użytkowania. Przyjmuje się następujące zasady polityki przestrzennej w zakresie ochrony gruntów leśnych:

- ograniczanie przeznaczania na cele nierolnicze i nieleśne,
- zapobieganie procesom degradacji i dewastacji gruntów leśnych oraz szkodom w drzewostanach i produkcji leśnej, powstającym wskutek działalności nieleśnej i ruchów masowych ziemi,
- tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową lub drogi nie powinny powodować dalszej fragmentacji i rozdrobnienia kompleksów leśnych,
- zapewnienie możliwości powiększenia powierzchni kompleksów leśnych poprzez przeznaczanie pod zalesienie terenów nie przeznaczonych pod produkcję rolną a graniczących z kompleksami leśnymi,
- przywracanie wartości użytkowej gruntom, które utraciły charakter gruntów leśnych wskutek działalności nieleśnej.

Eksploatacja surowców i rekultywacji

Przepisy o ochronie środowiska określają wytyczne odnośnie zapewnienia warunków utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalnej gospodarki zasobami środowiska, w szczególności poprzez:

- ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, w tym na terenach eksploatacji złóż kopalin i racjonalnego gospodarowania gruntami,

- uwzględnianie obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż.

Po zaniechaniu eksploatacji przedsiębiorca jest zobligowany do rekultywacji wyrobiska zgodnie z kierunkiem rekultywacji, wskazanym w stosownej koncesji oraz ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Szczególna odpowiedzialność za ochronę środowiska przypada **rolnictwu**, które poprzez swą działalność powoduje zmiany właściwości wody, gleby, powietrza oraz przyczynia się do zmian bioróżnorodności w krajobrazie. Realizacja celów ochrony środowiska w rolnictwie wymaga świadomości ekologicznej i prawnej całego społeczeństwa.

Sposobami chroniącymi glebę przed chemiczną degradacją ze strony rolnictwa są:

- stosowanie kompleksowej gospodarki związanej z oczyszczaniem ścieków bytowych i przechowywaniem nawozów naturalnych,
- likwidacja „dzikich” składowisk odpadów,
- promowanie i stosowanie nowoczesnych, bezpiecznych dla środowiska technologii rolniczych,
- przeciwdziałanie degradacji chemicznej gleb poprzez ochronę powietrza i wód powierzchniowych,
- zalesienie obszarów zagrożonych erozją wodną oraz gruntów marginalnych dla rolnictwa,
- zachowanie oraz zakładanie pasów zadrzewień i zakrzaczeń śródpolnych, na liniach spływu wód,
- projektowanie ewentualnych scaleń z uwzględnieniem zjawisk erozyjnych oraz potrzeb ochrony przyrody,
- użytkowanie gleb w sposób adekwatny do ich klasy bonitacyjnej, przeznaczanie pod zabudowę nieużytków i gruntów najniższych klas bonitacyjnych,
- ograniczenie przeznaczania gruntów rolnych na cele nierolnicze i nieleśne,
- ochrona gruntów organicznych występujących w bezpośrednim sąsiedztwie rzek, na których wykształciły się zbiorniki łąkowe,
- zachowanie śródpolnych torfowisk, oczek wodnych jako naturalnych zbiorników wodnych,
- rekultywacja nieużytków,
- renaturyzacja gleb poprzez nawożenie i odpowiednie procesy agrotechniczne,
- racjonalne i umiarkowane stosowanie środków ochrony roślin oraz nawozów mineralnych; wielkość stosowanych środków należy dostosować do wymagań upraw, struktury gleb, warunków wodnych oraz ukształtowania terenu,
- stosowanie nawozów naturalnych (kompostu, obornika, biohumusu) w nawożeniu gleby,
- stosowanie biologicznych i mechanicznych metod ochrony roślin,
- wprowadzanie i stosowanie na szerszą skalę metod ekologicznej produkcji rolnej (rolnictwo ekologiczne), zwłaszcza na terenach o szczególnych walorach przyrodniczych oraz w bezpośrednim sąsiedztwie tych obszarów, szczególnie na terenie zespołu przyrodniczo-krajobrazowego oraz w obszarze chronionego krajobrazu.

W celu zapewnienia ochrony **powierzchni ziemi** należy przewidzieć następujące działania:

- likwidację nielegalnych wysypisk śmieci,
- ograniczenie budowy stawów oraz wykonywania innych prac związanych ze zmianą ukształtowania terenu na gruntach rolnych.

W kierunkach polityki dotyczących **ochrony wód**, szczególny akcent winien być położony na poprawę stanu ich czystości. Wynika to z kilku podstawowych powodów:

- z układu przyrodniczych powiązań zewnętrznych - lokalny układ hydrograficzny i tereny dolinne z nim związane mają wpływ na poza gminne układy przyrodnicze,
- na terenie gminy zanieczyszczone wody powierzchniowe obniżają potencjał ekologiczny zespołów przyrodniczych z nim związanych.

Ze względu na obecne i przyszłościowe wykorzystanie wód do zaopatrzenia mieszkańców w wodę, ochrona wód winna być priorytetowym kierunkiem działań. Ochrona wód musi być realizowana poprzez maksymalne ograniczenie zrzutu zanieczyszczeń (szczególnie substancji biogennych, organicznych i toksycznych) do gruntu i do wód powierzchniowych.

W celu ochrony wód ustala się następujące zasady:

- budowę zbiorczej kanalizacji sanitarnej i deszczowej eliminujące w maksymalny sposób indywidualne sposoby utylizacji ścieków sanitarnych i deszczowych,
- na obszarach przewidzianych do objęcia sanitarną kanalizacją zbiorczą, do czasu jej wybudowania, odprowadzanie ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe należy traktować jako rozwiązanie tymczasowe,
- oczyszczanie ścieków w przydomowych oczyszczalniach lub odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe jest dopuszczalne jedynie na obszarach, które z uzasadnionych ekonomicznie względów nie zostaną przewidziane do objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną, przy czym lokalizowanie oczyszczalni przydomowych ogranicza się do miejsc, na których odprowadzanie ścieków do gruntu nie będzie zagrażało jakości wód podziemnych lub powierzchniowych (w obrębie stref ochronnych ujęć i zbiorników wód powierzchniowych i podziemnych),
- kompleksowe rozwiązanie odprowadzania ścieków opadowych z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczenie ich zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- zakaz rolniczego wykorzystania ścieków w strefach ochronnych ujęć i zbiorników wód powierzchniowych i podziemnych,
- ograniczenie nadmiernego stosowania nawozów mineralnych i naturalnych, przekraczającego bieżące potrzeby roślin i pojemność sorpcyjną gleb,
- dostosowanie, ze względu na ochronę wód podziemnych, lokalizacji nowych obiektów, szczególnie tych uciążliwych dla środowiska, do struktur hydrogeologicznych,
- rozwiązania zmierzające do przeciwdziałania skutkom suszy poprzez zwiększanie małej retencji wodnej oraz wdrażanie proekologicznych metod retencjonowania wody,
- prowadzenie wodochronnej gospodarki w zlewniach, poprzez ochronę naturalnej obudowy cieków wodnych i ograniczanie zabudowy w ich bezpośrednim sąsiedztwie.

Sposobem ochrony zasobów wody jest także całkowite zaprzestanie usuwania ścieków do rzek i zbiorników wodnych. Nie jest dopuszczalne zamienianie dotychczasowych studni na zbiorniki na nieczystości ciekłe, gdyż prowadzi to do zanieczyszczenia wód gruntowych, a nawet głębinowych. W zakresie działalności produkcyjnej i usługowej szczególnie ważnym działaniem, zapewniającym ochronę wód jest stosowanie nowych technologii, wpływających na czystość i ilość odprowadzanych ścieków, w tym budowę i modernizację urządzeń oczyszczających ścieki.

Szczególną ochroną należy objąć tereny w obrębie stref ochronnych ujęć wodnych, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Ustala się następujące zasady ochrony istniejących **urządzeń melioracji wodnych** na zasadach przewidzianych w planach zarządzania ryzykiem powodziowym oraz przewidzianych w programach działań wynikających z planów gospodarowania wodami:

- ograniczanie przeznaczania zmeliorowanych użytków rolnych na inne cele; zmiana przeznaczenia zmeliorowanych użytków rolnych może nastąpić tylko w sytuacjach wyjątkowych, przy braku alternatywnych rozwiązań.
- w przypadku zmiany użytkowania terenów, na których występują urządzenia

melioracyjne, ustala się obowiązek przebudowy urządzeń melioracyjnych w sposób umożliwiający funkcjonowanie systemu drenarskiego, po wcześniejszym uzgodnieniu z organem właściwym w sprawie ochrony urządzeń melioracji wodnych,

- obowiązek wystąpienia do właściwego organu właściwego w sprawie ochrony urządzeń melioracji wodnych o wykreślenie z ewidencji urządzeń melioracji wodnych powierzchni zajętej na przedmiotowy cel,

Zwiększanie retencyjności zlewni przeprowadzane przy pomocy technicznych rozwiązań wymaga wykonania analizy rzeczywistych potrzeb oraz udowodnienia ich skuteczności wraz z podaniem uzasadnienia dla przyjętego rozwiązania. Inwestycje w ramach programu małej retencji mogą być zakwalifikowane do realizacji po przeprowadzeniu analizy zgodności inwestycji z wymogami ochrony zasobów wodnych wynikających z Ramowej Dyrektywy wodnej przetransponowanej do ustawy Prawo wodne i Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry. Zgodność ta jest oceniana dla większości projektów w procedurze ocen oddziaływania na środowisko. Ocena, czy realizacja danej inwestycji zagraża pogorszeniem stanu środowiska wodnego albo nieosiągnięciem dobrego stanu ekologicznego wód, musi znaleźć odzwierciedlenie w treści raportu oddziaływania na środowisko i w treści wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W przypadku stwierdzenia naruszenia celów środowiskowych wynikających z RDW (osiągnięcie dobrego stanu / potencjału ekologicznego) inwestycja może być zakwalifikowana do realizacji jedynie w przypadku łącznego spełnienia przesłanek wymienionych w ustawie Prawo wodne.

Stan **powietrza atmosferycznego** zależy głównie od dwóch źródeł zanieczyszczeń:

- emisji z zakładów przemysłowych i energetycznych, w tym zlokalizowanych głównie poza terenami gminy,
- niskiej emisji, czyli emisji lokalnej z palenisk domowych, małych kotłowni oraz pochodzących z transportu samochodowego.

W celu poprawy jakości powietrza, należy zmniejszyć emisję zanieczyszczeń poprzez następujące działania:

- realizację urządzeń ochronnych oraz wprowadzanie zmian technologicznych w zakładach produkcyjnych,
- ograniczenie zanieczyszczeń pochodzących z tzw. „niskiej emisji”, czyli emisji pyłów i szkodliwych gazów, pochodzącej z domowych pieców grzewczych, w których spalanie węgla odbywa się w nieefektywny sposób, poprzez:
 - ograniczenie stosowania wysoko emisyjnych paliw na rzecz paliw gazowych, olejowych i ze źródeł odnawialnych,
 - prowadzenie działań energooszczędnych w mieszkalnictwie poprzez podłączanie obiektów do scentralizowanych źródeł ciepła (budowa sieci gazowej, ciepłowniczej),
 - stosowanie energooszczędnych materiałów budowlanych,
 - wykonywanie termomodernizacji budynków,
 - edukację ekologiczną społeczeństwa w zakresie potrzeb i możliwości ochrony powietrza, w tym oszczędności energii i stosowania odnawialnych źródeł energii,
 - tworzenie preferencji dla lokalizacji nowych podmiotów gospodarczych, wykorzystujących przyjazne środowisku technologie wytwarzania,
 - preferencje dla szerszego wykorzystania odnawialnych źródeł energii,
 - tworzenie pasów zieleni izolacyjnej, w szczególności w sąsiedztwie głównych szlaków komunikacyjnych oraz terenów przemysłowych i eksploatacji kopalni,
 - preferencje dla stosowania technologii eliminujących szkodliwe emisje,
 - utrzymanie luk w zabudowie, umożliwiających ruchy mas powietrza,
 - poprawia stanu technicznego dróg, w celu zmniejszenia emisji spalin.

Hałas jest czynnikiem w znacznym stopniu wpływającym na jakość warunków zamieszkania i wypoczynku człowieka. Ochrona przed hałasem polega na utrzymaniu poziomu hałasu poniżej poziomu dopuszczalnego, a co najwyżej na poziomie tego hałasu oraz zmniejszenie hałasu, co najmniej do poziomu dopuszczalnego, gdy został on przekroczony. Działania te

mają na celu zapewnienie jak najlepszego stanu akustycznego środowiska.

Głównymi źródłami emisji hałasu na terenie gminy jest komunikacja oraz zakłady produkcyjne.

Elementami kształtującymi klimat akustyczny gminy, w kontekście hałasu przemysłowego są przemysł rolno - spożywczy, bazy sprzętowo - transportowe obsługujące rolnictwo, drobne zakłady rzemieślnicze lokalizowane często w terenach zabudowy mieszkaniowej.

Poziom hałas komunikacyjnego zależy zarówno od czynników, takich jak natężenie ruchu, prędkość pojazdów, ich stan techniczny czy rodzaj i stan nawierzchni, po której poruszają się owe pojazdy, jak i od rodzaju otaczającej zabudowy.

Do terenów chronionych przed nadmiernym hałasem należą tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową, szpitale i domy opieki społecznej, budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, na cele uzdrowiskowe, cele rekreacyjno - wypoczynkowe, cele mieszkaniowo - usługowe. Zasięg i rodzaj terenów chronionych przed hałasem określa się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Przyjmuje się następujące zasady polityki przestrzennej w zakresie ochrony przed hałasem:

- modernizacja dróg publicznych, poprawa stanu nawierzchni,
- poprawienie organizacji ruchu w celu zwiększenia płynności jazdy,
- budowa ścieżek rowerowych,
- ustalenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego standardów akustycznych terenu oraz minimalnych linii zabudowy dla poszczególnych kategorii dróg, oddzielnie dla obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi (mieszkalne, użyteczności publicznej), jednokondygnacyjnych, wielokondygnacyjnych, wymagających specjalnej ochrony oraz pozostałych obiektów budowlanych,
- właściwe kształtowanie linii zabudowy i brył powstających budynków w celu zminimalizowania wpływu hałasu drogowego,
- zwiększanie izolacyjności akustycznej przegród budowlanych poprzez wymianę stolarki budowlanej, budowę ekranów akustycznych,
- wprowadzanie ciągów zieleni izolacyjnej wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych oraz przeniesienie ruchu tranzytowego poza tereny o zwartej zabudowie (budowa obwodnicy),
- odtworzenie zadrzewień przydrożnych, jako naturalnych ekranów ograniczających rozprzestrzenianie się hałasu, zakładanie zieleni wysokiej ochronnej przy zakładach produkcyjnych i usługowych oraz tworzenie enklaw zieleni publicznej w obszarach zabudowanych.

Szczególną ochroną przed hałasem należy również objąć tereny położone wzdłuż drogi wojewódzkiej.

Ochrona ta powinna polegać przede wszystkim na:

- ograniczeniu lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i innych obiektów objętych ochroną w strefach ograniczonego użytkowania wzdłuż ciągów komunikacyjnych,
- w przypadku istniejącej zabudowy należy zapewnić warunki dla zlokalizowania obiektów ochrony czynnej (zieleni izolacyjna, ekrany akustyczne).

Głównym zadaniem jest ograniczenie wpływu **promieniowania elektromagnetycznego** na mieszkańców gminy poprzez:

- dotrzymanie obowiązujących norm w zakresie promieniowania elektromagnetycznego jonizującego i niejonizującego;
- ograniczenie możliwości lokalizacji obiektów potencjalnie uciążliwych, np. nadajników telefonii komórkowej, poprzez odpowiednie zapisy w planach zagospodarowania przestrzennego;
- wykorzystywanie w projektowaniu linii przesyłowych nowych technologii materiałowych i rozwiązań projektowych dla wyeliminowania w otoczeniu linii, a zwłaszcza na powierzchni ziemi natężeń pola powyżej 1kV/m;

- wykluczanie w planach zagospodarowania przestrzennego możliwości zabudowy pod trasami linii przesyłowych i w pobliżu stacji transformatorowych;
- ustanawianie obszarów ograniczonego użytkowania na terenach, gdzie odpowiednie analizy wykazują znaczne przekroczenie dopuszczalnego poziomu promieniowania.

4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Wytyczne określania w planach miejscowych zasad wynikających z potrzeb ochrony zabytków i parków kulturowych

KIERUNKI I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami zobowiązuje wszystkich obywateli do ochrony dóbr kultury, natomiast samorząd terytorialny zobowiązuje do zapewnienia w tym celu warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych. Dobra kultury powinny być wykorzystywane i użytkowane z zapewnieniem opieki konserwatorskiej, rewaloryzacji oraz nadania im odpowiednich funkcji użytkowych.

Celem prowadzonej w studium polityki przestrzennej jest zachowanie wartości dziedzictwa kulturowego, jego walorów historycznych, architektonicznych i ekspozycyjnych.

Na etapie planu miejscowego należy ustalić właściwy sposób ochrony tych zabytków. Obiekty o szczególnych walorach kulturowych i historycznych należy chronić poprzez odpowiednie działania konserwatorskie. Niniejsze studium określa podstawowy kierunek tych działań. Dla właściwego ustalenia działań z zakresu niezbędnej i pożądanej ochrony dóbr kultury celowe jest opracowanie studium ochrony i kształtowania krajobrazu dla obszaru całej gminy.

Zabiegi konserwatorskie mają na celu głównie:

- zachowanie walorów historycznych,
- wyeksponowanie regionalnej odrębności,
- eliminację elementów zagrażających ochronie i eksponowaniu zabytków,
- zachowanie równowagi pomiędzy ochroną dóbr kultury a rozwojem przestrzennym.

W gminie występują obiekty i układy zabytkowe objęte ochroną poprzez wpis do rejestru zabytków oraz proponowane do wpisania do gminnej ewidencji zabytków. Z uwagi na fakt, że wykaz obiektów nimi objętych jest zestawieniem otwartym, studium dopuszcza korekty w ramach wykazu obiektów wpisanych do rejestru zabytków oraz gminnej ewidencji zabytków na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W odniesieniu **do obiektów objętych ochroną poprzez wpis do rejestru zabytków**, obowiązują następujące zasady ochrony:

- ustala się priorytet wymagań i ustaleń konserwatorskich nad względami wynikającymi z działalności inwestycyjnej,
- wykorzystanie obiektu wpisanego do rejestru zabytków na cele użytkowe powinno zapewniać trwałe zachowanie jego wartości,
- trwałe zachowanie historycznej formy urbanistycznej i architektonicznej oraz rewaloryzacja otoczenia zabytków zgodnie z historycznym zagospodarowaniem,
- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania,
- zakaz wprowadzania urządzeń technicznych, masztów itp. na obiektach zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków,
- usunięcie w miarę możliwości obiektów, bądź ich części, stanowiących elementy dysharmonijne zlokalizowane w bliskim sąsiedztwie obiektów zabytkowych,
- ochrona zieleni towarzyszącej obiektom zabytkowym wpisanym do rejestru zabytków.
- w sąsiedztwie obiektów zabytkowych zakaz wprowadzania funkcji kolidujących, mogących stanowić dla nich uciążliwość, tj. działalność produkcyjną mogącą

pogorszyć stan środowiska (m.in. hałas, wibracje, drażniącą woń, itp.), a mających bezpośredni wpływ na utrzymanie i sposób korzystania z zabytku.

Gminna Ewidencja Zabytków.

Zgodnie z art. 22 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz.1568 z późn. zm.) Wójt prowadzi gminną ewidencję zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomych z terenu gminy.

W gminnej ewidencji zabytków powinny zostać ujęte :

- 1) zabytki nieruchome wpisane do rejestru,
- 2) inne zabytki nieruchome znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Ustawa definiuje pojęcie zabytku, zabytków nieruchomych i zabytku archeologicznego.

W odniesieniu do obiektów, **proponowanych do wpisania do gminnej ewidencji zabytków**, obowiązują następujące zasady ochrony:

- konieczność zachowania wartości elementów charakterystycznych dla poszczególnych obiektów, elewacji frontowych, wystroju architektonicznego i materiałów wykończenia zewnętrznego,
- trwałe zachowanie historycznej formy urbanistycznej i architektonicznej oraz rewaloryzacja otoczenia zabytków zgodnie z historycznym zagospodarowaniem,
- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania,
- usunięcie w miarę możliwości obiektów, bądź ich części, stanowiących elementy dysharmonijne zlokalizowane w bliskim sąsiedztwie obiektów zabytkowych,
- ochrona zieleni towarzyszącej obiektom zabytkowym wpisanym do gminnej ewidencji zabytków.
- utrzymanie cech stylowych zabytkowych obiektów, formy, kompozycji, detali architektonicznych.

Strefa „B” ochrony konserwatorskiej

Działalność konserwatorska w strefie „B” ochrony konserwatorskiej (ochrony zasadniczych elementów rozplanowania i wskazanej zabudowy) zmierza do zachowania zasadniczych elementów historycznego rozplanowania, w tym przede wszystkim: zabudowy, układu dróg, podziału i sposobu zagospodarowania działek. Zmierza też do restauracji i modernizacji technicznej obiektów o wartościach kulturowych z dostosowaniem współczesnej funkcji do wartości obiektów.

Wyznacza się strefę „B” ochrony konserwatorskiej

- w granicach istniejącego ogrodzenia zabytkowego cmentarza katolickiego, położonego po północnej stronie ul. Wolności w Miedźnie.
- Kościoła parafialnego p.w. św. Katarzyny w granicach jego działki, położonego w Miedźnie u zbiegu ulic: Wolności i Częstochowskiej.

W granicach strefy „B” ochrony konserwatorskiej obowiązują następujące ustalenia:

- ochronie podlegają zasadnicze elementy historycznego rozplanowania, układ ulic, placów, osi widokowych i kompozycyjnych, historyczne linie zabudowy, obiekty zabytkowe, skala i tradycje kształtowania zabudowy, istniejące szpalery drzew,
- ustala się obowiązek restauracji i modernizacji technicznej obiektów o wartościach kulturowych z dostosowaniem współczesnej funkcji do wartości obiektów,
- stosowanie tradycyjnych materiałów budowlanych, takich jak: dachówka ceramiczna, drewno, kamień, cegła, szkło,
- zakaz lokalizacji reklam, tablic i napisów wielkogabarytowych oraz ogrodzeń z prefabrykowanych elementów betonowych od strony dróg publicznych,
- zakaz wprowadzania nasadzeń zieleni oraz ogrodzeń przesłaniających widok z tras ruchu kołowego i pieszego w kierunku zabytkowych obiektów oraz zespołów

- przestrzennych,
- wszelka działalność inwestycyjna powinna być prowadzona z uwzględnieniem istniejących już związków przestrzennych i planistycznych,
- ustala się wymóg odtwarzania zabytkowych układów zieleni, w tym alei, wykonywanie uzupełnienia nasadzeń gatunkami rodzimymi,

Dla zabytkowych cmentarzy obowiązek zachowania „in situ” starych nagrobków sprzed 1939 r., zachowanie układu kwater, alejek, starodrzewu, obowiązek uzupełniania zieleni rodzimymi gatunkami drzew lub krzewów.

Zachowanie cech stylowych kościoła i utrzymanie w zagospodarowaniu otoczenia (mała architektura, zieleni, ogrodzenie).

W zakresie ochrony wartości kulturowych, na obszarze gminy zostały wyznaczone strefy ochrony konserwatorskiej, stref „OW „ - obserwacji archeologicznej.

Strefa „OW” obserwacji archeologicznej obejmuje obszary o stwierdzonej lub domniemanej zawartości ważnych reliktyw archeologicznych. Wyznaczona została wokół stanowisk archeologicznych. Obszary strefy „OW” obserwacji archeologicznej powinny być uwzględnione podczas prowadzenia prac ziemnych związanych z zabudową i zagospodarowaniem terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi w zakresie ochrony zabytków i opiece nad zabytkami.

Stanowiska na terenie gminy posiadają trudny do określenia rzeczywisty zasięg i wartość poznawczą. Ocena ich wartości poznawczej tylko na podstawie rejestracji powierzchniowej (bez wnikania w struktury nawarstwień) uniemożliwia uznanie któregoś z nich jako bezwartościowe. Należy wobec tego uznać, iż obszary przez nie zajmowane są dostępne do celów inwestycyjnych, pod warunkiem przeprowadzenia badań archeologicznych przed realizacją wszelkich inwestycji wiążących się z usunięciem wierzchniej warstwy gleby.

Największe obszary archeologiczne, wymagające bezwzględnej ochrony, grupujące najliczniejszą ilość stanowisk, znajdują się w Miedźnie.

Oznaczenie pozostałych stanowisk obserwacji archeologicznej podane na planszy podane jest zgodnie z rejestrem ZAP.

Na terenie gminy Miedźno występuje Miejsce Pamięci Narodowej - pole bitwy pod Mokrą.

W celu zachowania właściwej ekspozycji pomnika upamiętniającego bitwę Wołyńskiej Brygady Kawalerii z wojskami hitlerowskimi pod Mokrą we wrześniu 1939 r. wraz z jego otoczeniem i kaplicy p.w. św. Szymona i Judy położonej w sąsiedztwie wyznacza się obszar objęty ochroną konserwatorską, oznaczony na rysunku; w granicach tego obszaru wprowadza się następujące ograniczenia:

- obowiązuje zakaz realizacji obiektów kubaturowych, kominów, wież telefonii komórkowej,
- wprowadza się zakaz zalesiania i zadrzewiania terenu, w tym sadzenia sadów - za wyjątkiem realizacji zadrzewień przydrożnych oraz zieleni urządzonej w okolicach pomnika,
- wskazana realizacja obiektów związanych z obsługą obu tych terenów- parkingów, chodników, urządzenie terenów zieleni niskiej z elementami małej architektury.

5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

Wytuczne określania w planach miejscowych wykorzystania i rozwoju potencjału już istniejących systemów oraz koordynacji lokalnych i ponadlokalnych zamierzeń inwestycyjnych.

5.1. Komunikacja

5.1.1. Drogi wojewódzkie

Istniejąca w granicach gminy drogi wojewódzkie zapewniają powiązanie terenów gminy z sąsiednimi powiatami, obsługują tereny sąsiadujące poprzez istniejące skrzyżowania i zjazdy.

Gmina Miedźno nie posiada informacji o planach rozwoju sieci dróg wojewódzkich.

Docelowo drogi wojewódzkie winny spełniać wymagania techniczne i użytkowe klasy drogi głównej „G”; wymagana jest realizacja chodników lub ścieżek pieszo - rowerowych wzdłuż terenów zabudowanych.

W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wymaga się właściwego kształtowania zabudowy wzdłuż dróg wojewódzkich poprzez określenie linii rozgraniczających terenów dopuszczonych do zabudowy oraz linii zabudowy, uwzględnienie ograniczeń dla realizacji dodatkowych zjazdów tylko w uzasadnionych sytuacjach oraz umożliwienie rozbudowy lokalnego układu komunikacyjnego włączonego do dróg wojewódzkich poprzez istniejące/projektowane skrzyżowania oraz budowę wzdłuż dróg wojewódzkich dróg zbierających służących do obsługi projektowanej zabudowy.

5.1.2. Drogi powiatowe

Z uwagi na funkcję oraz znaczenie w układzie komunikacyjnym gminy ustala się klasę techniczną dróg powiatowych jako drogi zbiorcze - Z 1/2 (wyjątkowo lokalne – L 1/2) przy zalecanej szerokości pasa drogowego w liniach rozgraniczających 20 - 25 m (dla dróg lokalnych 12 - 15 m). Wszelkie roboty budowlane powinny prowadzić do uzyskania parametrów technicznych określonych w przepisach dotyczących dróg publicznych.

Przebieg oraz przyporządkowane numery dróg powiatowych przedstawiono w rozdziale dotyczącym uwarunkowań wynikających ze stanu systemu komunikacji.

Drogi tworzą zwarty układ, łącząc tereny zabudowane wszystkich większych miejscowości gminy. Zapewniają powiązanie z gminami sąsiednimi, obsługują jednocześnie bezpośrednio tereny przylegające.

Docelowo drogi powiatowe winny spełniać wymagania techniczne i użytkowe klasy drogi zbiorczej „Z”. Wymagana realizacja chodników albo ścieżek pieszo-rowerowych wzdłuż terenów zabudowanych. W planach miejscowych wymaga się właściwego kształtowania zabudowy wzdłuż dróg powiatowych poprzez określenie linii rozgraniczających terenów dopuszczonych do zabudowy oraz linii zabudowy.

5.1.3. Drogi gminne

W granicach gminy występują drogi gminne, które docelowo winy utworzyć spójny system dróg spełniających następujące wymagania techniczne i użytkowe:

- a) drogi lokalne – zapewniające lokalne połączenia w granicach gminy i obsługę istniejącej zabudowy, winny być realizowane jako drogi jednojezdniowe, o dwóch pasach ruchu, z zaleceniem realizacji chodników lub ścieżek pieszo - rowerowych wzdłuż terenów zabudowanych,
- b) drogi dojazdowe – zapewniające dojazd do terenów zainwestowanych - w zależności od szerokości pasa drogowego winny być realizowane jako drogi jednojezdniowe, z dwoma pasami ruchu lub jako drogi jednojezdniowe, z jednym pasem ruchu,

z zastosowaniem mijanek lub dróg jednoprzestrzennych, bez wyodrębnionej jezdni i chodników; zaleca się realizację chodników lub ścieżek pieszo-rowerowych wzdłuż Parametry projektowanych dróg gminnych lokalnych i dojazdowych winny spełniać wymagania wynikające z przepisów ustawy o drogach publicznych i rozporządzeń wykonawczych. W obrębie terenów zainwestowanych dopuszcza się zmniejszenie szerokości pasów drogowych dróg publicznych w liniach rozgraniczających, gdy jest to uzasadnione: istniejącym stanem zagospodarowania, tradycyjnym historycznym układem ulic, trudnymi warunkami terenowymi.

Drogi gminne stanowią układ komunikacyjny, który bezpośrednio obsługuje tereny gminy w skali poszczególnych obiektów i pól, dodatkowo wspomagany poprzez sieć dróg wewnętrznych. W zakresie parametrów technicznych ustala się drogi gminne jako drogi lokalne – L i dojazdowe – D, przy zalecanej szerokości pasa drogowego w liniach rozgraniczających dla dróg lokalnych 12 – 15 m oraz dla dróg dojazdowych 10 – 12 m.

Poza drogami wskazanymi na załączniku graficznym studium, w zależności od potrzeb społeczności lokalnej, możliwa jest realizacja nowych dróg gminnych, których przebieg zostanie ustalony w drodze decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Nowe obiekty winny spełniać wskaźniki i kierunki określone w niniejszym opracowaniu. Wyżej omówiony układ podstawowy wymaga dostosowania parametrów technicznych do pełnionych funkcji i wymogów klasy technicznej.

Przebieg oraz przyporządkowane numery dróg gminnych przedstawiono w rozdziale dotyczącym uwarunkowań wynikających ze stanu systemu komunikacji.

5.1.4. Drogi wewnętrzne

Parametry projektowanych dróg wewnętrznych:

- winny zapewniać dostęp do drogi publicznej odpowiedni do przeznaczenia terenów i sposobu ich użytkowania oraz wymagań dotyczących ochrony przeciwpożarowej określonych w przepisach odrębnych;
- drogi wewnętrzne, w zależności od szerokości pasa drogowego winny być: jednojezdniowe, z dwoma pasami ruchu, jednojezdniowe, z jednym pasem ruchu, z zastosowaniem mijanek, z dopuszczeniem dróg jednoprzestrzennych, bez wyodrębnionej jezdni i chodników lub jako ciągów pieszo-jezdnych.

5.1.5. Turystyczne trasy rowerowe

W celu podkreślenia walorów gminy na jej obszarze wyznaczono szereg turystycznych tras rowerowych. Powinny być uwzględnione potrzeby komunikacyjne gminy – trasy rowerowe powinny uwzględniać dojazdy z miejsca zamieszkania do pracy i na zakupy, a także powinny być uwzględnione walory krajoznawczo - rekreacyjne terenu, zarówno dla mieszkańców poszczególnych gmin, jak i dla turystów przyjezdnych.

Infrastruktura rowerowa powinna opierać się na :

- bezpieczeństwie – ograniczenie niebezpieczeństwa dla rowerzystów i innych uczestników ruchu poprzez minimalizację kolizji drogowych,
- spójności – łatwa orientacja i spójna całość z systemem lokalnych tras rowerowych,
- bezpośredniości – tworzenie tras tak, aby uniknąć zbędnych objazdów, wydłużających drogę,
- wygodzie – łatwość korzystania z tras przez wszystkich rowerzystów, tak aby trasa nie wymagała nadmiernego wysiłku oraz przystosowanie odpowiednio nawierzchni,
- atrakcyjności – trasy powinny przebiegać przez atrakcyjne tereny oraz zapewnić rowerzystom poczucie bezpieczeństwa poprzez, m.in. odpowiednie oświetlenie trasy.

5.2. Infrastruktura techniczna

Istotnym czynnikiem społeczno - gospodarczego rozwoju obszarów wiejskich jest odpowiednia infrastruktura. Stanowi ona fundament wszelkiej działalności gospodarczej oraz

wyznacznik warunków życia i pracy ludności. Infrastruktura warunkuje rozwój, a w niektórych przypadkach może nawet go stymulować. Niewystarczające wyposażenie infrastrukturalne wsi wpływa niekorzystnie na:

- zainteresowanie potencjalnych inwestorów zarówno w dziedzinie przemysłu, jak i usług,
- powstawanie inicjatyw lokalnych, dotyczących tzw. małej przedsiębiorczości,
- możliwości wykorzystania walorów turystycznych i rekreacyjnych wsi,
- produkcję rolną, jej jakość i wykorzystanie surowców rolniczych oraz zasobów pracy na wsi.

5.2.1. Zaopatrzenie w wodę pitną

Zasadniczym źródłem zaopatrzenia w wodę pitną są istniejące sieci i urządzenia wodociągowe, zasilane z ujęć wód podziemnych. Dopuszcza się rozbudowę i modernizację istniejących sieci i urządzeń wodociagowych.

Wymagane jest zapewnienie wody do zewnętrznego gaszenia pożaru. W sytuacji uzasadnionej ekonomicznie lub technicznie dopuszcza się realizację indywidualnych ujęć wód podziemnych, na zasadach określonych w przepisach odrębnych. Sieć wodociągowa doprowadzona jest do wszystkich miejscowości na terenie gminy. Wraz z wyznaczeniem nowych obszarów zabudowy konieczne jest podjęcie działań zmierzających do jak najszybszej rozbudowy sieci wodociągowej, zwiększania jej niezawodności, obniżania awaryjności i strat ilości wody oraz zapewnienia odpowiedniej ilości wody dla celów przeciwpożarowych określonej w przepisach dotyczących zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych. Kolejne inwestycje wodociągowe na terenie gminy zakładają modernizację i wymianę wyeksploatowanej sieci.

Zasoby wody dla gminy Miedźno są znaczne, zabezpieczają zaopatrzenie w wodę perspektywnie do 2020 roku.

W perspektywie rozbudowa sieci wymaga dowiercenia dodatkowej studni w Łobodnie lub włączenie do eksploatacji studni Rywaczki i Wapiennik.

Dla poprawy funkcjonowania istniejącego systemu sieci wodociągowej zaleca się wykonanie wodociągu spinającego istniejące odcinki sieci w Dębińcu oraz realizację pompy podnoszącej ciśnienie wody w Kołaczkowicach Dużych.

5.2.2. Gospodarka ściekowa

Wymagana jest rozbudowa i modernizacja systemów kanalizacji sanitarnej i oczyszczalni ścieków oraz:

- dla terenów położonych w granicach wyznaczonych dla utworzenia aglomeracji odprowadzenie ścieków sanitarnych do kanalizacji, z dopuszczeniem jako rozwiązania tymczasowego gromadzenia ścieków w bezodpływowych zbiornikach do okresowego gromadzenia nieczystości ciekłych i ich wywożenie do punktu zlewnego;
- dla terenów położonych poza wyznaczonymi dla utworzenia aglomeracjami, ścieki winne być gromadzone w bezodpływowych zbiornikach do okresowego gromadzenia nieczystości ciekłych i wywożone do punktu zlewnego lub winny być oczyszczane w przydomowych oczyszczalniach ścieków.

Odprowadzenie ścieków produkcyjnych winno następować zgodnie z wymaganiami przepisów odrębnych.

5.2.3. Wody opadowe

Wody opadowe i roztopowe winny być odprowadzane na własny teren nieutwardzony, z dopuszczeniem: zastosowania rozwiązań technicznych służących zatrzymaniu wód w obrębie nieruchomości.

W przypadkach uzasadnionych dopuszcza się realizację kanalizacji deszczowej lub odprowadzenie nadmiaru wód do rowów melioracyjnych. Rozwiązania z zakresu odprowadzenia wód opadowych i roztopowych muszą zabezpieczać czystość wód odbiorników; wody z powierzchni narażonych na zanieczyszczenia wymagają oczyszczenia do

poziomu określonego w przepisach Prawa wodnego.

Ścieki opadowe powinny być podczyszczane przy użyciu separatorów ropopochodnych i piaskowników.

5.2.4. Odpady

Postępowanie z odpadami – zgodnie z przepisami ustawy o odpadach, po uzyskaniu wymaganych decyzji i przy uwzględnieniu zasad gospodarowania odpadami ustalonych na podstawie przepisów odrębnych.

5.2.5. Gaz

W gminie występuje brak gazyfikacji przewodowej. Wymagana jest realizacja sieci wysokoprężnej przesyłowej i rozdzielczej, zgodnie z zasadami określonymi w Prawie energetycznym.

Dopuszcza się realizację gazociągów w obszarze objętym niniejszym studium; warunkiem ich lokalizacji w planach jest zachowanie wymogów wynikających z przepisów odrębnych, w tym dotyczących ochrony środowiska oraz zachowanie wymaganych przepisami odrębnymi odległości projektowanych sieci i urządzeń od istniejącej i dopuszczonej planem zabudowy.

Rozbudowa sieci gazowej związana z przyłączaniem nowych odbiorców musi odbywać się zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi, które określają warunki niezbędne do realizacji przyłączania odbiorców do sieci gazowej, a są to: techniczne i ekonomiczne warunki dostarczania paliw gazowych.

5.2.6. Energetyka

Istnieje możliwość wielokrotnego zwiększenia poboru energii elektrycznej w oparciu o istniejące sieci.

Dopuszcza się rozbudowę i modernizację istniejących urządzeń i sieci oraz lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, z wyjątkiem elektrowni wiatrowych o mocy przekraczającej 100 kW. Warunkiem ich lokalizacji jest zachowanie wymogów wynikających z przepisów odrębnych, w tym dotyczących ochrony środowiska oraz zachowanie odpowiednich odległości projektowanych urządzeń i sieci od istniejącej i dopuszczonej w planach miejscowych zabudowy. Lokalizacja urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii nie może się wiązać z koniecznością utworzenia stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu terenów poza terenami będącymi w dyspozycji inwestora realizującego urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii.

Dopuszcza się lokalizację elektrowni wodnych, pod warunkiem ograniczenia ich mocy do 2,5 MW.

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną zachodzi potrzeba rozbudowy sieci w związku z nowymi terenami przeznaczonymi pod zabudowę. Dla zaopatrzenia w energię terenów planowanych pod zainwestowanie, niezbędne jest przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego powierzchni pod stacje transformatorowe i linie elektroenergetyczne. Na terenach, których walory estetyczne powinny być podkreślone, sieć rozdzielczą wykonywać należy w wersji kablowej. Należy także podejmować działania zmierzające do systematycznej modernizacji i rozbudowy infrastruktury elektroenergetycznej, mającej na celu zaspokojenie potrzeb, ujawniających się wraz z sukcesywnym rozwojem przestrzennym gminy i jej aktywizacją gospodarczą.

ZAPOTRZEBOWANIE NA ENERGIĘ ELEKTRYCZNĄ - PRZEWIDYWANE ZMIANY

Sieci średniego napięcia

W zakresie sieci rozdzielczej 15 kV na terenie Gminy Miedźno planuje się sukcesywną modernizację istniejących linii średniego napięcia w tym m.in. przebudowę odcinków linii Zagórze – Łobodno i Zagórze - Mokra na odcinki linii napowietrznej w technologii PAS lub linię kablową w obszarach leśnych.

Stacje transformatorowe 15/0,4 kV

Budowa i włączenie do sieci średniego i niskiego napięcia stacji transformatorowych:

- budowę nowej stacji w m-ci Miedźno przy ul. Akacjowej,
- budowę nowej stacji w m-ci Ostrowy nad Okszą przy ul. Zadwornej,
- budowę nowej stacji w m-ci Ostrowy nad Okszą przy ul. Topolowej wraz z modernizacją sieci nN.

Należy również dążyć do wzmacniania zasilania terenów, na których występują problemy z pewnością zasilania w energię elektryczną.

Ponadto zaleca się dokonywanie okresowego przeglądu opraw oświetlenia ulicznego na niskim napięciu a także ich modernizacji, jeśli tylko zostaną wskazane w przeglądzie technicznym.

Przyłączanie nowych odbiorców do linii średniego lub niskiego napięcia lub zwiększanie mocy u obecnych odbiorców realizowane jest na podstawie bieżącej analizy i wydanych warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej oraz wynikającej z nich wymaganej rozbudowy sieci średniego lub niskiego napięcia.

W planach rozwojowych krajowej sieci przesyłowej planuje się przebudowę istniejącej jednotorowej linii 400 kV Joachimów - Trębaczew i Dobrzeń – Trębaczew na linię dwutorową 2 x 400 kV z zachowaniem istniejącej trasy linii i strefy oddziaływania.

Sposób zagospodarowania terenów pod liniami i w ich pobliżu powinien uwzględniać wymogi określone w następujących przepisach:

5.2.7. Telekomunikacja

Obsługa w/z telekomunikacji z istniejących urządzeń i sieci.

Dopuszcza się rozbudowę i modernizację istniejących sieci i urządzeń telekomunikacyjnych w tym lokalizację wież telefonii komórkowej. Warunkiem lokalizacji urządzeń telekomunikacyjnych jest zachowanie wymogów wynikających z przepisów odrębnych, w tym dotyczących ochrony środowiska.

Rozwój obszarów zabudowy mieszkaniowej i usługowej zwiększy jednocześnie zapotrzebowanie mieszkańców na nowoczesne usługi telekomunikacyjne. Studium dopuszcza modernizację i rozbudowę istniejącego systemu łączności poprzez rozszerzanie dostępu do szerokopasmowego i bezprzewodowego internetu oraz podnoszenie jakości świadczonych usług.

5.2.8. Zaopatrzenie w ciepło

Sposób ogrzewania budynków opiera się na wykorzystaniu lokalnych źródeł ciepła – kotłowni lokalnych, produkcyjnych i indywidualnych, zasilanych tradycyjnymi nośnikami energii. Główne zmiany dotyczyć będą w przyszłości modernizacji źródeł ciepła oraz stopniowej ich wymiany na zasilane paliwem ekologicznym, w celu ograniczenia szkodliwej emisji spalin. Studium przewiduje możliwość wykorzystania w celach grzewczych projektowanej sieci gazowej. Kolejnym krokiem do stworzenia ekologicznie czystego obszaru powinno stać się wykorzystywanie alternatywnych źródeł ciepła w postaci geotermiki ziemi, pomp ciepłych, a także kolektorów słonecznych.

Zmiany zapotrzebowania w ciepło w najbliższej perspektywie wynikać będą z przewidywanego rozwoju Gminy Miedźno w zakresie zagospodarowania terenów rozwojowych, jak również z działań modernizacyjnych istniejącego budownictwa związanych z racjonalizacją użytkowania energii. Stopień zagospodarowania terenów rozwojowych w perspektywie roku 2030 jest na obecnym etapie trudny do określenia i zależy od wielu czynników między innymi: sytuacji gospodarczej kraju, inicjatywy gminy w pozyskiwaniu inwestorów, możliwości uzbrojenia terenów.

Kierunkiem preferowanym w ogrzewaniu indywidualnym winna być zmiana na urządzenia pracujące w oparciu o systemy grzewcze najmniej uciążliwe dla środowiska. Zaleca się rozwój źródeł ciepła opartych o paliwa ze źródeł odnawialnych w postaci m.in. biomasy, energii słonecznej, energii niskiej geotermii (pompy ciepłe).

Przewiduje się aby lokalne kotłownie już istniejące a także te nowo powstałe, odznaczały się

wysoką sprawnością oraz niskim zużyciem paliw, a także niską emisją zanieczyszczeń do środowiska.

W lokalnych kotłowniach powinno się instalować urządzenia regulujące ich wydajność. Ma to na celu ograniczenie strat energii i zwiększenie efektywności energetycznej gminy w zaopatrzenie w energię ciepłą.

Należy ograniczyć rozwinięcie systemu ciepłowniczego na bazie nieekonomicznych węglowych kotłów grzewczych na jednostki nowoczesne spełniające wszystkie uwarunkowania związane z ochroną środowiska.

6. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym

Do inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym, które mogą być realizowane w granicach gminy należą inwestycje stanowiące realizację celów, o których jest mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.).

Na rysunku studium określającym kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy, biorąc pod uwagę skalę rysunku, nie wyróżniono projektowanych urządzeń infrastruktury technicznej, które nie wymagają utworzenia stref ograniczonego użytkowania, takich jak uzbrojenie niezbędne dla obsługi istniejącej i projektowanej zabudowy, w tym zlokalizowanych nad ziemią, na ziemi lub pod ziemią urządzeń i sieci: wodociągowych, kanalizacyjnych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych; projektowane inwestycje będą realizowane głównie w granicach terenów zainwestowanych lub ulegających urbanizacji, przede wszystkim w granicach pasów drogowych lub na terenach bezpośrednio przylegających do pasów drogowych. Urządzenia, sieci i drogi mogą być realizowane w granicach wszystkich wyodrębnionych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy obszarach, pod warunkiem zachowania ograniczeń wynikających z przepisów odrębnych

Inwestycje z zakresu dróg publicznych, winny być realizowane w oparciu o przyjęte przebiegi dróg na rysunku Kierunków zagospodarowania przestrzennego. Drogi publiczne mogą być również realizowane niezależnie od przyjętych ustaleń w studium, na podstawie ustaw szczególnych dotyczących realizacji dróg publicznych.

Na rysunku studium – ze względu na jego skalę - wyznaczono jeden z istniejących w granicach gminy terenów lokalnej infrastruktury technicznej związanych z eksploatacją wód podziemnych.

Na rysunku studium nie wyznaczono terenów dla lokalizacji obiektów związanych z gospodarowaniem odpadami - na obszarze gminy nie wyznacza się terenów dla lokalizacji składowisk odpadów, budowa innych obiektów związanych z gospodarowaniem odpadami dopuszczona jest w granicach terenów oznaczonych na rysunku studium symbolami P lub PU. Warunkiem realizacji tych obiektów jest wyznaczenie ich lokalizacji w planach miejscowych, z zachowaniem wymogów wynikających z przepisów odrębnych, w tym dotyczących ochrony środowiska oraz zachowanie odpowiednich odległości projektowanych obiektów od istniejącej i dopuszczonej planami zabudowy o innych funkcjach. Lokalizacja obiektów związanych z gospodarowaniem odpadami nie może się wiązać z koniecznością utworzenia stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu terenów, poza terenami będącymi w dyspozycji inwestora realizującego te obiekty.

Nie wyznaczone na rysunku Kierunki zagospodarowania przestrzennego, zbiorniki retencyjne na rzekach oraz inne obiekty związane z ochroną przeciwpowodziową mogą być realizowane w granicach terenów rolnych i rekreacyjnych oraz dolesień, pod warunkiem uwzględnienia występujących uwarunkowań fizjograficznych i przepisów odrębnych.

Na rysunku studium wyznaczono tereny sportu i rekreacji; nie wyznaczone na rysunku Kierunki zagospodarowania przestrzennego obiekty sportowe mogą być realizowane w granicach terenów: przeznaczonych do zabudowy o innych funkcjach, rolnych i rekreacyjnych oraz dolesień, pod warunkiem uwzględnienia występujących uwarunkowań fizjograficznych i przepisów odrębnych.

Realizacja zabudowy administracyjnej oraz publicznych: szkół, przedszkoli, obiektów opieki zdrowotnej, domów opieki społecznej, placówek opiekuńczo - wychowawczych winna następować wyłącznie w granicach terenów dopuszczonych na rysunku Kierunki zagospodarowania przestrzennego do lokalizacji zabudowy usługowej lub mieszkaniowej.

OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

Ustala się, że inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym, służące zaspokojeniu potrzeb, przede wszystkim mieszkańców gminy Miedźno, mogą być lokalizowane na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub decyzji lokalizacyjnych, podejmowanych zgodnie z procedurą określoną w aktualnych przepisach prawa, w tym w formie:

- obiektów usług publicznych,
- urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacyjnej zgodnie z przyjętym programami budowy tych urządzeń,
- terenów usług sportu i rekreacji,
- cmentarzy,
- innych celów publicznych określonych w przepisach odrębnych.

Określenie docelowej i zamkniętej listy inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym dla nieokreślonego okresu funkcjonowania studium jest niemożliwe. Uznaje się, że lista takich inwestycji powinna być określana na czas kadencji samorządu gminy z uwzględnieniem występujących potrzeb, realnych możliwości finansowych ich wykonania, stopnia przygotowania warunków lokalizacyjnych.

7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego oznaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1

Zadania o znaczeniu ponadlokalnym zawarte w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego:

- zadanie pn. „Modernizacja linii kolejowych, w tym Warszawa – Katowice – Wiedeń (tu odcinek Zduńska Wola Karsznice – Rybnik – Pszczyna),
- inwestycja celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym pn.: „Budowle regulacyjne na Odrze swobodnie płynącej i w dorzeczu Warty. Naprawa i modernizacja wałów w dorzeczu Odry wraz z Wartą”,

oraz wnioski do planu rozwoju województwa śląskiego:

- modernizacja drogi wojewódzkiej, w tym analiza i ocena możliwości realizacji obejścia (obwodnicy) zabudowy zwartej wsi Miedźno,
- realizacja programu zalesień wynikająca z opracowanego projektu granicy rolno - leśnej z uwzględnieniem korekt wprowadzonych na rysunki kierunków zagospodarowania przestrzennego,
- doprowadzenie i budowa sieci rozdzielczej gazu przewodowego na terenie gminy,
- wspieranie budowy systemu kanalizacyjnego, jako warunku zabezpieczenia zbiornika wód głębszych,
- przebudowa istniejącej jednotorowej linii 400 kV Joachimów – Trębaczew i Dobrzeń - Trębaczew na linię dwutorową 2 x 400 kV z zachowaniem istniejącej trasy linii i strefy oddziaływania.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym i związane z nimi obszary wynikają z jednej strony z przyjętych programów rządowych, wojewódzkich, a z drugiej z propozycji samorządu lokalnego, wyrażonych w dokumentach określających i kształtujących politykę rozwoju gminy.

8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz obszary przestrzeni publicznej.

Obszar gminy jest w całości położony w granicach obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Zmiana planów obligatoryjnie winna być sporządzona w przypadku:

- 1) poszerzenia lub lokalizacji cmentarza grzebalnego,
- 2) planowanej inwestycji powodującej konieczność uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na inne cele na podstawie przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
- 3) utworzenia parku kulturowego zgodnie z przepisami ustawy o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami,
- 4) dokonania zmiany w planie zagospodarowania przestrzennego województwa obejmującego inwestycję celu publicznego wymagającą wprowadzenia do planu miejscowego.

W gminie nie przewiduje się obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

Ze względu na istniejący charakter rozłogów gospodarstw rolnych nie przewiduje się obszarów obowiązkowo wyznaczonych do przeprowadzenia scalenia, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o gospodarce nieruchomościami.

9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne

Gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego na obszarach, na których przewiduje się zmianę dotychczasowego zagospodarowania. Ważnym zagadnieniem jest kolejność zagospodarowywania terenów przeznaczonych w studium pod zabudowę. Przy podejmowaniu decyzji o sporządzaniu planu miejscowego dla danego obszaru należy brać pod uwagę istniejącą sieć infrastruktury technicznej (wodociągi, kanalizacja), układ komunikacyjny oraz możliwości ich rozbudowy oraz racjonalność przeznaczania znacznych powierzchni pod zabudowę.

Obszar gminy jest w całości położony w granicach obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Każda realizacja inwestycji w sposób niemieszczący się w ustaleniach planu miejscowego dla poszczególnych terenów, wymaga przeprowadzenia procedury związanej ze zmianą planu. W związku z faktem, że w okresie sporządzania niniejszego opracowania brak było przesądzeń co do przebiegu inwestycji liniowych o znaczeniu ponadlokalnym, konieczność sporządzenia zmiany planu może dotyczyć realizacji gazociągów i innych urządzeń infrastruktury technicznej, szczególnie w przypadkach konieczności uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na inne cele.

10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

Ustala się zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej dla terenów użytków rolnych oraz lasów i gruntów leśnych, zgodnie z poniższymi zasadami.

W zakresie obszarów rolnych wskazuje się następujące zasady:

- ochrona przed zabudową terenów otwartych, mających istotne znaczenie przyrodnicze i krajobrazowe w systemie przyrodniczym gminy oraz terenów o najwyższych klasach bonitacyjnych (klasy I - III), poprzez niedopuszczenie do rozpraszania zabudowy;
- zachowanie w dotychczasowym użytkowaniu zadrzewień śródpolnych, przydrożnych, nad ciekami oraz wewnątrz wsi, ze względu na ich znaczenie ekologiczne i krajobrazowe;
- zalesianie gruntów rolnych pod warunkiem, iż nie będzie to negatywnie wpływało na stosunki wodne;
- preferowanie rozwoju gospodarstw specjalistycznych i specjalizacji produkcji w kierunku jej intensyfikacji oraz modernizacja gospodarstw rolnych w celu podniesienia jakości i konkurencyjności produktów rolnych;
- dopuszczenie się modernizację, przebudowę i rozbudowę istniejących siedlisk, możliwość lokalizacji nowych zgodnie z przepisami odrębnymi oraz budowę obiektów składowych, inwentarskich i innych związanych bezpośrednio z produkcją rolniczą;
- dopuszczenie lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz budowę dróg niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania terenów gminy oraz poszerzenie istniejących dróg;
- tworzenie instytucji zajmujących się kompleksową obsługą gospodarstw rolnych, w szczególności specjalistycznych i wielkotowarowych w zakresie zaopatrzenia w środki do produkcji, obsługi finansowej, doradczej, marketingowej i warunków rozwoju ich bazy materialnej;
- rozwój agroturystyki oraz wykorzystanie starych i nieużytkowanych zagród do rozwoju różnych form turystyki.

W celu kształtowania systemu przyrodniczego gminy opartego na najcenniejszych elementach o wartości przyrodniczej, w zakresie obszarów leśnych wskazuje się następujące zasady:

- dążenie do tworzenia ciągłości ekosystemów leśnych;
- wzbogacanie struktury drzewostanów zgodnie z siedliskiem;
- ograniczenie zmiany sposobu użytkowania gruntów leśnych na cele nieleśne;
- prowadzenie racjonalnej gospodarki leśnej związanej z pozyskiwaniem drewna;
- należy dążyć do zwiększenia zalesienia potencjału leśnego poprzez wyrównanie granicy rolno – leśnej oraz zalesienie gruntów rolnych i użytków zielonych najniższych klas bonitacyjnych, a także nieużytków, przy zachowaniu unikalnych walorów krajobrazu tworzonych m.in. przez użytki zielone, enklawy łąk wśród lasów;
- dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz budowę dróg niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania terenów gminy oraz poszerzenie istniejących dróg;
- w przypadku konieczności zmiany przeznaczenia części zwartego kompleksu leśnego na cele nieleśne (dla realizacji dróg lub urządzeń infrastruktury technicznej) postuluje się przyjmowanie rozwiązań projektowych jak najmniej ingerujących w kompleksy leśne i ich najcenniejsze elementy;
- możliwość wykorzystania terenów leśnych na cele rekreacyjne, poprzez wytyczanie

ścieżek rowerowych i pieszych, wyznaczanie miejsc piknikowych. Głównymi dokumentami determinującymi kierunki i politykę przestrzenną w zakresie leśnej przestrzeni produkcyjnej są plany urządzania lasów, zgodnie z którymi należy prowadzić gospodarkę leśną.

Atrakcyjność krajobrazu naturalnego, na który składają się rozległe obszary rolne uzupełnione lasami, urozmaicona rzeźba terenu z licznymi dolinami, stanowią dobro gminy, o które należy zadbać w odpowiedni sposób. Troska o ład przestrzenny należy do zadań samorządu terytorialnego, gdyż w interesie gminy jest zapewnienie jak najatrakcyjniejszych warunków życia dla jej mieszkańców oraz turystów, zapewniając wysoką jakość życia w odniesieniu do warunków przestrzennych.

Uporządkowanie przestrzeni rolno - leśnej powinno polegać na docelowym określeniu na terenie gminy sposobu użytkowania gruntów w kierunku rolnym lub leśnym, poprzez wyznaczenie linii rozgraniczającej lasy oraz grunty przewidziane do zalesienia od gruntów przeznaczonych wyłącznie na cele rolne.

W granicach gruntów rolnych należy dopuścić lokalizację:

- urządzeń wodnych, wód stojących (stawów) i zbiorników retencyjnych wzdłuż rzek,
- elektrowni wodnych, pod warunkiem ograniczenia ich mocy do 2,5 MW,
- pozostałych urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, z wyjątkiem elektrowni wiatrowych, o mocy przekraczającej 100 kW - nie wymagających utworzenia stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu terenów,
- wież/masztów telefonii komórkowej, pod warunkiem opracowania planu miejscowego,
- urządzeń infrastruktury technicznej (dróg wewnętrznych oraz urządzeń i sieci: wodociągowych, kanalizacyjnych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych).

Warunkiem realizacji zabudowy na terenach rolnych jest:

- zachowanie przepisów odrębnych, w tym szczególnie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
- uwzględnienie uwarunkowań fizjograficznych,
- zachowanie wymaganych przepisami odrębnymi odległości projektowanej zabudowy od istniejącej zabudowy i elementów zagospodarowania terenu,
- posiadanie przez inwestora prawa do terenów, na które może oddziaływać lokalizacja urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii.

10.1. Obszary, na których planuje się zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Na załączniku graficznym Studium wyznaczono obszary, które przeznaczono na realizację inwestycji z zakresu poszczególnych jednostek przestrzenno - funkcjonalnych, w których planuje się zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

Obszar gminy jest w całości położony w granicach obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Każda realizacja inwestycji w sposób nie mieszczący się w wyznaczonych w ustaleniach planu miejscowego dla poszczególnych terenów, wymaga przeprowadzenia procedury związanej ze zmianą planu.

W związku z faktem, że w okresie sporządzania niniejszego opracowania brak było przesądzeń, co do przebiegu inwestycji liniowych o znaczeniu ponadlokalnym, konieczność sporządzenia zmiany planu może dotyczyć realizacji gazociągów i innych urządzeń infrastruktury technicznej, szczególnie w przypadkach konieczności uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na inne cele.

10.2. Tereny rolne

Na rysunku Kierunki zagospodarowania przestrzennego w granicach terenów rolnych wyróżniono:

tereny rolnicze bez prawa zabudowy; są to tereny rolne:

- posiadające korzystne warunki dla kontynuacji produkcji rolniczej, o występowaniu wysokich klas bonitacyjnych, położonych poza terenami zabudowanymi, które winny być chronione przed zabudową;
- docelowo przeznaczone dla lokalizacji innych inwestycji, w tym dla lokalizacji obwodnicy; do czasu zainwestowania na inne cele winny być wykorzystywane jako tereny rolne bez prawa zabudowy;

tereny rolnicze dopuszczone do zabudowy; są to tereny o różnych warunkach dla prowadzenia produkcji rolniczej, położone w pobliżu terenów zabudowanych i dopuszczonych do zabudowy, w tym szczególnie zabudowy zagrodowej; tereny te winny być:

- wskazane dla kontynuowania w ich granicach produkcji rolnej,
- wskazane dla do zalesienia (tereny niskich klas bonitacyjnych),
- dopuszczone do lokalizacji w ich granicach zabudowy zagrodowej i innej związanej z produkcją rolniczą,
- dopuszczone do realizacji ogrodów przydomowych i zabudowy gospodarczej stanowiących zaplecze dla sąsiadującej zabudowy,
- dopuszczone do lokalizacji zabudowy i zagospodarowania rekreacyjnego;

zalesienia; są to tereny: niskich klas bonitacyjnych, położone w pobliżu kompleksów leśnych lub ulegające renaturalizacji (zadrzewione); mogą one być wykorzystywane dalej jako tereny rolnicze, z dopuszczeniem realizacji zagospodarowania rekreacyjnego;

tereny rolnicze wskazane do prowadzenia eksploatacji surowców mineralnych; są to tereny rolne położone w bezpośrednim sąsiedztwie prowadzonej eksploatacji surowców mineralnych, z występującymi złożami kopalin pospolitych, dopuszczone do prowadzenia ich eksploatacji;

tereny rolne położone w sąsiedztwie terenów zabudowanych, przy drogach publicznych i istniejącym uzbrojeniu, korzystne do lokalizacji nowej zabudowy wskazano do zabudowy o różnych funkcjach.

W granicach rolnych należy dopuścić lokalizację:

- urządzeń wodnych, wód stojących (stawów) i zbiorników retencyjnych wzdłuż rzek,
- elektrowni wodnych, pod warunkiem ograniczenia ich mocy do 2,5 MW,
- pozostałych urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW - nie wymagających utworzenia stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu terenów,
- wież/masztów telefonii komórkowej, pod warunkiem opracowania planu miejscowego,
- urządzeń infrastruktury technicznej (dróg wewnętrznych oraz urządzeń i sieci: wodociągowych, kanalizacyjnych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych).

Warunkiem realizacji zabudowy na terenach rolnych jest:

- zachowanie przepisów odrębnych, w tym szczególnie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
- uwzględnienie uwarunkowań fizjograficznych,

- zachowanie wymaganych przepisami odrębnymi odległości projektowanej zabudowy od istniejącej zabudowy i elementów zagospodarowania terenu,
- posiadanie przez inwestora prawa do terenów, na które może oddziaływać lokalizacja urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii.

Polityka przestrzenna na terenach rolnych wyznaczonych w studium polega na:

- ochronie kompleksów o wyższych klasach bonitacyjnych najbardziej przydatnych dla rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- wykorzystaniu terenów o niższych klasach bonitacyjnych stosownie do ich predyspozycji.

Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego terenów rolniczych:

- poprawianie wartości użytkowej oraz zapobieganie obniżaniu produktywności; wzmożonej ochronie podlegają: rolnicza przestrzeń produkcyjna oraz przyrodnicze, kulturowe i krajobrazowe wartości terenu,
- wykorzystanie terenu na cele produkcji rolniczej, ze znacznym udziałem gospodarki polowej i ograniczaniem przeznaczania na cele nierolnicze,
- zakaz zabudowy niezwiązanej z rolnictwem oraz zakaz parcelacji na małe działki (w zamyśle budowlane),
- dopuszczenie dla istniejącej, rozproszonej zabudowy zagrodowej, rozbudowę i wymianę budynków w ramach siedliska,
- stosowanie rozwiązań ograniczających skutki ujemnego oddziaływania na grunty przy budowie, rozbudowie lub modernizacji obiektów związanych z działalnością rolniczą, a także innych obiektów budowlanych,
- zapewnienie właściwych standardów wyposażenia w infrastrukturę techniczną, z dopuszczeniem lokalnych rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz uzupełniania braków w tym zakresie,
- utrzymanie tras komunikacyjnych i ciągów infrastruktury technicznej, z dopuszczeniem ich uzupełnień w niezbędnym zakresie,
- ochrona powierzchni zmeliorowanych; przy zmianie ich przeznaczenia konieczność kompleksowej przebudowy sieci drenarskich, pod nadzorem organu właściwego w sprawie ochrony urządzeń melioracji wodnych,
- modernizacja systemu melioracji w nawiązaniu do systemu nawadniania użytków rolnych,
- w wypadku udokumentowania złóż kopalin pospolitych na terenach upraw rolnych dopuszczenie prowadzenia eksploatacji pod warunkiem czasowego wyłączenia gruntu z produkcji rolniczej oraz rekultywacji tych terenów po zakończeniu eksploatacji.

10.3. Tereny trwałych użytków zielonych

Tereny trwałych użytków zielonych, obejmujące także doliny rzeczne, pełnią funkcję lokalnych korytarzy ekologicznych.

Polityka przestrzenna na tych terenach polega na:

- ochronie ich wartości przyrodniczych i krajobrazowych,
- udostępnianiu tych obszarów dla turystyki i wypoczynku, w zakresie umożliwiającym zachowanie wartości przyrodniczych i bioróżnorodności.

Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego dla terenów trwałych użytków zielonych:

- ochrona przyrodniczej struktury zieleni wysokiej, średniej i niskiej, cieków, użytków ekologicznych, w tym wszystkich terenów stanowiących lub mogących stanowić system lokalnych węzłów i korytarzy ekologicznych, mających wpływ na

funkcjonowanie przyrody i odtwarzanie jej zasobów poprzez zdecydowane ograniczenie zabudowy,

- utrzymanie istniejących kompleksów zadrzewień śródpolnych,
- ochrona powierzchni zmeliorowanych; przy zmianie ich przeznaczenia konieczność kompleksowej przebudowy sieci drenarskich,
- stosowanie biologicznej obudowy cieków, zabezpieczenie koryt przed erozją przez roślinność,
- możliwość wykorzystywania dla funkcji rekreacyjnej, przy zachowaniu następujących zasad:
 - ruch turystyczny pieszy powinien odbywać się na wyznaczonych ścieżkach, ruch turystyczny rowerowy i konny, powinien być ograniczony do wyznaczonych i odpowiednio urządzonych tras,
 - dopuszcza się urządzenie punktów widokowych i miejsc odpoczynku,
- dopuszczenie lokalizacji projektowanych zbiorników retencyjnych w obszarach wyznaczonych na rysunku studium,
- dopuszczenie niezbędnych urządzeń z zakresu gospodarki wodnej i rolniczej, zapewnienie możliwości dojazdu do urządzeń melioracyjnych,
- zakaz lokalizacji nowych siedlisk zabudowy zagrodowej,
- rozwój urządzeń związanych z turystyką, wypoczynkiem i sportem, a także niezbędnych urządzeń z zakresu gospodarki wodnej i rolniczej oraz komunikacji i infrastruktury technicznej, warunkuje się spełnieniem wymagań w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu, zróżnicowanych w zależności od położenia i cech poszczególnych fragmentów terenu.

10.4. Tereny leśne, zadrzewień i przeznaczone do zalesienia

Tereny leśne, bez względu na formę własności, pełnią funkcje gospodarcze, ochronne i turystyczno - wypoczynkowe.

Polityka przestrzenna na tych terenach polega na:

- utrzymaniu produkcyjnej zasobności lasów,
- ochronie ich wartości przyrodniczych i krajobrazowych,
- udostępnianiu ich dla turystyki i wypoczynku, w granicach umożliwiających zachowanie wartości przyrodniczych, z wykluczeniem rozwoju funkcji osadniczych.

Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego dla terenów leśnych:

- ochrona istniejących zasobów poprzez dbałość o stan zdrowotny i sanitarny lasów,
- preferencja dla naturalnego odnowienia lasów,
- kształtowanie struktury gatunkowej i przestrzennej lasów zgodnie z warunkami siedliskowymi, w celu powiększania różnorodności biologicznej i zwiększania odporności lasu na czynniki destrukcyjne,
- ochrona zbiorników wodnych i cieków śródleśnych i tworzenie polan śródleśnych,
- regulacja stosunków wodnych uzasadnionych potrzebami odnowienia lasu oraz użytkowania sąsiadujących z lasami ochronnymi gruntów nieleśnych,
- prowadzenie gospodarki leśnej z uwzględnieniem ostoj gniazdowania i bytowania ptactwa (łącznie z zachowaniem drzew dziuplastych),
- dopuszczenie lokalizacji budynków, obiektów oraz urządzeń związanych z gospodarką leśną, realizacja zgodna z przepisami o lasach oraz dotyczącymi ochrony gruntów rolnych i leśnych,
- wykorzystanie terenów dla potrzeb turystyki i wypoczynku, przy zachowaniu następujących zasad:

- ruch turystyczny pieszy powinien odbywać się na wyznaczonych trasach, z określeniem rejonów swobodnej penetracji terenu, uzgodnionych z właściwym Nadleśnictwem,
- ruch turystyczny rowerowy i konny powinien być ograniczony do wyznaczonych przez właściwe Nadleśnictwo i odpowiednio urządzonych tras śródleśnych,
- dopuszcza się urządzenie punktów widokowych i miejsc wypoczynku,
- rozwój urządzeń związanych z turystyką, wypoczynkiem i sportem, a także niezbędnych urządzeń z zakresu gospodarki leśnej oraz komunikacji i infrastruktury technicznej warunkuje się spełnieniem wymogów w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu, w odniesieniu do dróg i szlaków stosuje się odpowiednio przepisy, jak dla dróg dojazdowych i pożarowo - leśnych,
- dopuszczenie przeprowadzenia, w razie braku innych możliwości, liniowych elementów infrastruktury technicznej (najlepiej z wykorzystaniem istniejących dróg, duktów i przecinek),
- opracowanie projektowe i prowadzenie działalności związanej z zalesieniami terenów, zgodnie z opinią właściwego Nadleśnictwa i służby nadzoru nad melioracjami, w przypadku wystąpienia kolizji z istniejącymi urządzeniami melioracji wodnych.

Cele gospodarki leśnej realizowane będą zgodnie z ustawą o lasach, przy nadaniu nadrzędnej rangi środowiskowo twórczym funkcjom lasu.

Tereny pozostałych lasów i zadrzewień - obszar obejmuje rozproszone tereny lasów gospodarczych, stanowiących uzupełnienie kompleksów lasów państwowych.

Jako zasady zagospodarowania przyjmuje się:

- zachowanie obecnego użytkowania terenów leśnych,
- prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z zasadami określonymi w planie urządzania lasu,
- uwzględnienie w planach urządzania lasu potrzeb zwiększania ich różnorodności biologicznej.

Tereny użytków rolnych wskazane do zalesienia.

Obszar obejmuje tereny użytków rolnych oraz nieużytków wskazane do zalesienia. Jest to propozycja wynikająca ze stopnia rozpoznania przydatności gruntów oraz ich położenia w sąsiedztwie istniejących kompleksów leśnych.

11. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią i osuwania się mas ziemnych

Obszar szczególnego zagrożenia powodzią

Przez teren gminy przepływa rzeka Liswarta, dla której zostały wyznaczone obszary szczególnego zagrożenia powodzią, na których:

- prawdopodobieństwo wystąpienia jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$),
- prawdopodobieństwo wystąpienia jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$).

Na obszarach tych obowiązują ograniczenia wynikające z przepisów szczególnych. Tylko w szczególnych przypadkach Dyrektor RZGW w Poznaniu, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem oraz nie spowoduje zagrożenia dla jakości wód, w przypadku wystąpienia powodzi, może, zwolnić od zakazów. Na terenie gminy występują również obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,5\%$).

Rzeka Kocinka (km 0-35) oraz rzeka Biała Oksza (km 0-20) zgodnie z wykazem obszarów narażonych na niebezpieczeństwo owodzi wskazanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego (tab. 10.2 Raportu z wykonania wstępnej oceny ryzyka powodziowego, dokument dostępny na stronie www.kzgw.gov.pl w zakładce Materiały informacyjne) zostały zakwalifikowane do opracowania map ryzyka powodziowego w II cyklu planistycznym.

Obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych

Na obszarze gminy Miedźno nie występują obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych, udokumentowane przez Państwowy Instytut Geologiczny.

12. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny

W granicach administracyjnych gminy nie występują obiekty lub obszary wymagające wyznaczenia w złożu kopaliny filara ochronnego.

13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 z późn. zm.)

W granicach administracyjnych gminy nie występują ustanowione pomniki zagłady.

14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji

W granicach opracowania do terenów wymagających przekształceń lub rehabilitacji można zaliczyć:

- tereny nie przeznaczone do zabudowy odłogowanych pól (wymagane przywrócenie ich do produkcji rolnej lub zalesienie), w tym terenów zmeliorowanych (konieczność naprawy i modernizacji systemu),
- doliny rzek (wymagane uporządkowanie części terenów, przywrócenie ich do działalności rolniczej lub zagospodarowanie dla celów rekreacyjnych),
- tereny substandardowej zabudowy zagrodowej.

Terenami wymagającymi rekultywacji są tereny wyrobisk górniczych oraz po zakończeniu pracy istniejącego składowiska odpadów.

Przez pojęcia rehabilitacji i rekultywacji dotyczy głównie obszarów wymagających przekształceń i odnowy oraz modernizacji.

Dla zapewnienia atrakcyjnego wyglądu miejscowości niezbędne jest przeprowadzenie działań polegających na:

- utrzymaniu charakterystycznych układów przestrzennych,
- lokalizacji nowej zabudowy na zasadzie utrzymania skali i charakteru zabudowy istniejącej,
- kształtowania zabudowy wiejskiej na zasadzie tworzenia zagród stanowiących charakterystyczne dla wsi zespoły zabudowy zwartej.

Do innych obszarów problemowych należy zaliczyć występujące lokalnie:

- tereny nie posiadające prawidłowego odwodnienia terenu,
- tereny z występującymi okresowo uciążliwościami związanymi z zanieczyszczeniem powietrza (prowadzona działalność lub niska emisja),
- tereny wzdłuż dróg prowadzących duży ruch samochodowy (hałas, brak bezpieczeństwa pieszych).

Rekultywacją powinny zostać objęte tereny zdegradowane i przekształcone przez działalność człowieka. Do obszarów wymagających rekultywacji w gminie Kłobuck zaliczono tereny powierzchniowej eksploatacji kopalni. Decyzje administracyjne dotyczące terenów wskazanych do rekultywacji wydawane są na podstawie przepisów odrębnych. Prawidłowo przeprowadzona rekultywacja, polegająca na przywróceniu wartości użytkowych i przyrodniczych terenom zdegradowanym pozwala na wykorzystanie wartości użytkowych terenu. Tereny poeksploatacyjne należy rekultywować zgodnie z kierunkiem i w terminie określonym w decyzjach administracyjnych. Rekultywacja gruntów i zagospodarowanie terenów po działalności górniczej winny być prowadzone zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych. Niezagospodarowane tereny po dawnej eksploatacji, w tym tzw. „dzikie” wyrobiska poeksploatacyjne, należy zlikwidować i usunąć zgromadzone w nich odpady.

Na obszarze gminy nie wyznaczono obszarów wymagających przekształceń i rehabilitacji.

15. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

Decyzją Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej Nr 42 z dnia 28.12.2000 r. (Dz. U. Nr 7 poz. 49), tereny kolejowe zostały uznane za tereny zamknięte. Strefa uciążliwości od terenów kolejowych wynosi 10 m od linii rozgraniczającej te tereny, ale nie mniej niż 20 m od osi skrajnego toru. Obowiązuje w niej zakaz lokalizowania nowej zabudowy.

Dla terenów zamkniętych w granicach gminy nie ustanowiono stref ochronnych.

Wydawanie decyzji dotyczących zabudowy i zmiany zagospodarowania terenu w granicach terenów zamkniętych a także dla budowy linii kolejowych nie należy do kompetencji organów gminy.

Lokalizacja zabudowy i zmiana zagospodarowania terenu wzdłuż terenów kolejowych winna się odbywać z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz.U. z 2013 r. poz.1594) oraz Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej a także sposobu urządzenia i utrzymywania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych (Dz. U. Nr 153, poz. 955).

16. Inne obszary problemowe

Do innych obszarów problemowych należy zaliczyć występujące lokalnie:

- 1) tereny nie posiadające prawidłowego odwodnienia terenu,
- 2) tereny z występującymi okresowo uciążliwościami związanymi z zanieczyszczeniem powietrza (prowadzona działalność lub niska emisja),
- 3) tereny wzdłuż dróg prowadzących duży ruch samochodowy (hałas, brak bezpieczeństwa pieszych).

UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ I SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM

1. Uzasadnienie przyjętych rozwiązań i synteza ustaleń projektu studium wpływ uwarunkowań, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy, na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego gminy, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy

Rozwój gminy zdeterminowany został przez szereg uwarunkowań określonych w dziale I niniejszego opracowania. Aspekty przyrodnicze, historyczne, kulturowe czy społeczno - gospodarcze w sposób znaczący oddziałują na dalsze procesy zmian zachodzących w gminie.

Do czynników wpływających na kierunki zasady zagospodarowania przestrzennego można zaliczyć:

- uwarunkowania przyrodnicze w postaci ukształtowania i rzeźby terenu, szaty roślinnej, sieci i wielkości zasobów wodnych, warunków klimatycznych,
- uwarunkowania kulturowe w postaci obecności obiektów historycznych i miejsc określających tożsamość mieszkańców,
- uwarunkowania społeczne, na które składają się struktura i jakość życia społeczności lokalnej, jej sytuacja gospodarcza, potrzeby, bezpieczeństwo,
- istniejące zagospodarowanie, w tym stan systemu infrastruktury technicznej, komunikacji,
- uwarunkowania zewnętrzne w postaci zasad i kierunków rozwoju państwa i województwa określonych w nadrzędnych opracowaniach planistycznych, współpracy z gminami sąsiednimi przy zagospodarowaniu terenów granicznych oraz wspólnej realizacji zbieżnych interesów.

Analiza wszystkich tych czynników pozwoliła na określenie głównych obszarów i kierunków rozwoju przestrzennego omawianego obszaru.

2. Polityka funkcjonalno - przestrzenna

Sporządzenie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest niezbędnym ogniwem procesu planowania przestrzennego, który ustawowo jest procesem ciągłym. Studium, jako etap poprzedzający plany miejscowe, wskazuje pełen zakres możliwości przedsięwzięć planistycznych w bliskiej i dalszej perspektywie czasowej.

W trakcie opracowywania przedmiotowego dokumentu kierowano się zasadami zrównoważonego rozwoju i jego podstawowymi kryteriami, takimi jak:

- cele społeczne realizowane przez takie kształtowanie struktur przestrzennych, aby umożliwić społeczeństwu stopniowe osiąganie poprawy jakości życia, poprzez proporcjonalne rozmieszczenie ludności w stosunku do miejsc pracy i układów osadniczych, zachowanie prawidłowych relacji funkcjonalno - przestrzennych między ośrodkami zamieszkania, pracy, odpoczynku, usług i administracji, wskazanie korzystnego techniczno - przestrzennego standardu środowiska człowieka, kształtowanie środowiska przestrzennego kreującego nowe jakościowo potrzeby i wartości społeczne, cele kulturowe osiągane przez takie kształtowanie struktur przestrzennych, które chronią istniejące dziedzictwo kulturowe przed zniszczeniem lub dewastacją, poprzez powiązanie obiektów historycznych z krajobrazem naturalnym i wkomponowanie ich we współczesne struktury funkcjonalno - przestrzenne oraz poprzez tworzenie nowych, istotnych wartości kulturowych,
- cele ekologiczne osiągane przez kształtowanie struktur przestrzennych oddziałujących hamująco na dewastację środowiska i tworzących warunki umożliwiające jego aktywną ochronę poprzez zgodność charakteru struktur zagospodarowania przestrzennego z cechami i walorami środowiska przyrodniczego, zgodność intensywności zagospodarowania z naturalną chłonnością środowiska oraz jego odpornością na zniszczenia, eksponowanie wartości krajobrazowych i ich harmonijne łączenie z zagospodarowaniem, tworzenie warunków zapewniających ochronę unikatowych wartości środowiska oraz umożliwiających odzyskanie utraconej równowagi ekologicznej,
- cele ekonomiczne osiągane przez kształtowanie struktur przestrzennych tworzących warunki wzrostu efektywności gospodarowania poprzez racjonalne wykorzystanie zasobów przyrodniczych i istniejącego majątku, kształtowanie elastycznych struktur przestrzennych, podatnych na dalszy rozwój, kształtowanie warunków przestrzennych tworzących korzystne procesy, kształtowanie układów przestrzennych, których struktura zwiększa sprawność i niezawodność funkcjonowania.

W wyniku przeprowadzonych analiz dokonano waloryzacji obszaru gminy i określono politykę funkcjonalno-przestrzenną gminy – w pełni czytelną po zapoznaniu się z rysunkiem studium (plansza „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”), gdzie przedstawiono lokalizację poszczególnych obszarów. W przedstawionej na rysunku legendzie pokazano oznaczenia poszczególnych obszarów oraz przypisane im funkcje. Przypisane danemu obszarowi funkcje zostaną wyodrębnione w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego z wymaganą w tych opracowaniach precyzją i stopniem uszczegółowienia.

3. Interpretacja zapisów ustaleń studium

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie jest aktem prawa miejscowego, lecz jedynie dokumentem określającym politykę przestrzenną gminy. Jednocześnie ustalenia zawarte w studium są wiążące dla organów gminy sporządzających plany miejscowe. Ustalenia zawarte w tekście i załącznikach graficznych studium wyrażają jedynie kierunki zagospodarowania przestrzennego obszaru, nie są zaś ścisłym przesądzeniem o formie i granicach zainwestowania i użytkowania terenów.

Określenia dotyczące formy użytkowania terenów dotyczą podstawowych i uzupełniających lub towarzyszących rodzajów zabudowy. Na terenach tych mogą być realizowane także inne formy zabudowy, pod warunkiem nie pozostawiania w sprzeczności z formami określonymi w studium.

Przy opracowywaniu planów miejscowych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę należy przewidzieć zieleń publiczną, stwarzającą warunki do wypoczynku, estetyki i przejść pieszych. Poza drogami wskazanymi na załączniku graficznym studium, w zależności od potrzeb społeczności lokalnej, możliwa jest realizacja nowych dróg, których przebieg zostanie ustalony w drodze decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Nowe obiekty winny spełniać wskaźniki i kierunki określone w niniejszym opracowaniu. Ponadto:

- w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w szczególności dopuszcza się korekty przebiegu linii rozgraniczających dróg publicznych, w zależności od zaistniałych uwarunkowań i potrzeb oraz możliwości technicznych wytyczania i budowy tych dróg;
- układ komunikacyjny wskazany na rysunku studium (kierunki zagospodarowania przestrzennego) ma przebieg orientacyjny i nie obejmuje w pełni lokalnego układu komunikacyjnego;
- wskazane w studium przebiegi sieci infrastruktury technicznej są przebiegami orientacyjnymi i mogą ulec korektom na etapie planów miejscowych lub projektów technicznych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej oraz ich strefy ochronne stanowią element informacyjny, dopuszcza się zmiany w uzasadnionych przypadkach, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- w studium przedstawiono zgeneralizowany obraz użytkowania każdego z terenów, tzn., że określone na rysunku studium (kierunki zagospodarowania przestrzennego) przeznaczenie terenu oznacza funkcję dominującą (a nie wyłączną) i może być uzupełnione innymi funkcjami, które jednak nie mogą być przeciwstawne funkcji dominującej i pogarszać warunków jej egzystencji;
- w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się, aby funkcja dopuszczona w danym terenie wyznaczonym w studium, nie będąca funkcją główną, stanowiła przeznaczenie podstawowe terenu wyznaczonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- określenia: „tereny zabudowy mieszkaniowej” dotyczą dominujących rodzajów zabudowy, na terenach tych mogą być lokalizowane także i inne rodzaje budownictwa mieszkaniowego oraz lokalizacje nie przeciwstawne formie podstawowej, a w tym głównie usługi, zieleń oraz elementy infrastruktury społecznej;
- uznaje się za istotne koordynowanie polityki przestrzennej w odniesieniu do graniczących gmin, celem zapobiegania przeznaczania terenów na cele, które mogłyby wywrzeć negatywny wpływ na zlokalizowane funkcje;
- podane parametry w uzasadnionych przypadkach, w oparciu o szczegółowe analizy terenowe sporządzone na etapie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, mogą ulec zmianie;

- wybrane ustalenia w zakresie zagospodarowania, w obszarach objętych prawną formą ochrony przyrody, określone zostały ogólnie i mogą one ulec zmianie w przypadku zmiany przepisów je ustanawiających.

Ustala się następujące wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:

- 2) określenie proporcji funkcji terenów, dla których studium wskazuje dwie lub więcej funkcji;
- 3) określenie granic terenów wyłączonych spod zabudowy;
- 4) zachowanie istniejącej sieci ulic i dróg wpisujących się w naturalnie ukształtowaną konfigurację terenu;
- 5) dbałość o realizację wydzielonych terenów zieleni urządzonej w terenach zabudowy mieszkaniowej;
- 6) zakaz stosowania ogrodzeń z prefabrykowanych elementów betonowych od strony dróg publicznych w terenach zabudowy mieszkaniowej;
- 7) określenie zasad i zakazów w zakresie umieszczania szyldów i reklam;
- 8) obowiązek uwzględnienia przy określaniu linii zabudowy zlokalizowanej przy terenach leśnych, odległości zgodnych z przepisami odrębnymi, poprzez pozostawienie pasa wolnego od zabudowy od granicy lasu;
- 9) dla zachowania swobodnych przejść w korytarzach ekologicznych o randze krajowej, wprowadzenie zakazu grodzenia terenów innych niż budowlane;
- 10) określenie zasad budowy sieci infrastruktury technicznej w liniach rozgraniczających dróg ze szczególnym uwzględnieniem możliwości równoczesnej budowy sieci infrastrukturalnych;
- 11) określenie linii rozgraniczających i zasad zagospodarowania terenów dla obiektów infrastruktury technicznej;
- 12) zasady budowy i przebudowy dróg z uwzględnieniem możliwości równoczesnej budowy i przebudowy infrastruktury technicznej;
- 13) dopuszcza się w uzasadnionych przypadkach zmianę klasy technicznej dróg wskazanych w niniejszej zmianie studium;
- 14) dopuszcza się korektę granic stref ochrony konserwatorskiej ujętych w niniejszej zmianie studium, na podstawie przeprowadzonych analiz i zgodnie z przepisami odrębnymi w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
- 15) dopuszcza się utrzymanie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego funkcji innych niż określone w studium, jeżeli wynikają one ze stanu faktycznego, jednak należy dążyć do ograniczania i ostatecznego ich wykluczenia z sąsiedztwa terenów, dla których stanowią uciążliwość.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy to opracowanie strategiczne dla rozwoju przestrzennego gminy. Mimo, że nie ma ono rangi prawa miejscowego, stanowi oś systemu planowania przestrzennego na poziomie gminy.

W opracowanym dokumencie znalazły się:

- informacje wynikające z rozpoznania aktualnej sytuacji gminy, istniejących uwarunkowań oraz problemów związanych z jej rozwojem,
- sformułowania kierunków rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy, a także podstawowe zasady polityki przestrzennej i zasady ochrony interesu publicznego,
- podstawy do koordynacji sporządzania planów miejscowych,
- integracja polityki przestrzennej państwa z interesami gminy, a także wpływ na formułowanie zadań rządowych, wojewódzkich i powiatowych, związanych z priorytetami rozwoju gminy,
- zbiory informacji stwarzających warunki dla promocji przestrzennych walorów gminy w celu lokowania tu działalności związanej z preferowanymi formami aktywności gospodarczej i społecznej,
- promocja walorów i możliwości inwestycyjnych gminy.

Podczas kolejnych etapów realizowania opracowania analizie poddane zostały istniejące opracowania planistyczne i inne branżowe, wydane decyzje o pozwoleniu na budowę oraz wnioski złożone przez zainteresowanych. W ten sposób określone zostały potrzeby i aspiracje społeczeństwa, władz i przedsiębiorców, a także zjawiska wpływające na samą przestrzeń gminy.

Zebrane informacje posłużyły do przeanalizowania ich pod kątem możliwości przestrzennego kształtowania gminy. Wyniki przeprowadzonych badań stanowią bazę do określenia kierunków rozwoju gminy oraz rozpoznania jej predyspozycji i możliwości z uwzględnieniem zasad ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego. Zaproponowane nowe tereny inwestycyjne w pełni zabezpieczają potrzeby gminy w zakresie terenów budownictwa mieszkaniowego, działalności usługowej i gospodarczej, przy jednoczesnym zachowaniu walorów środowiska. W studium znalazły się także wytyczne dotyczące zagospodarowania terenów rolnych i leśnych w taki sposób, aby nie uległy one nadmiernej degradacji.

Realizacja ustaleń studium, wynikająca z przeprowadzonych analiz opiera się przede wszystkim na:

- stymulowaniu rozwoju gminy,
- inspirowaniu i realizowaniu programów zmierzających do poprawy jakości życia mieszkańców,
- udziale samorządu gminy w procesie opracowywania, uchwalania, aktualizacji i oceny realizacji,
- tworzeniu infrastruktury dla istniejących i planowanych inwestycji,
- zapewnieniu współdziałania samorządu gminy z samorządem powiatowym i wojewódzkim odnośnie prowadzonych analiz i studiów z zakresu zagospodarowania przestrzennego powiatu, zagadnień jego rozwoju, styków pomiędzy gminą a gminami sąsiednimi,
- analizie i kontrolowaniu stopnia wykorzystania gruntów.

Z przeprowadzonych analiz wynika, że dotychczasowe kierunki rozwoju i istniejące funkcje gminy mogą być kontynuowane, pod warunkiem zwrócenia większej uwagi na zrównoważony rozwój wszystkich z nich oraz na aktywizację mniej znaczących dotychczas funkcji, do takiego stopnia aby stały się czynnikami napędzającymi rozwój gminy.

W niniejszej zmianie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, określając kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy:

- 1) uaktualniono ustalenia studium w jego części tekstowej i rysunkowej,
- 2) zachowano tereny wyznaczone dotychczas na rysunku studium do zabudowy,
- 3) zachowano wyznaczone dotychczas na rysunku studium obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów odrębnych, z dokonaniem uaktualnienia,
- 4) wprowadzono zmiany dotyczące nowych terenów budowlanych, zgodnie z zakresem złożonych wniosków i przy uwzględnieniu ograniczeń wynikających z występujących aktualnie uwarunkowań.